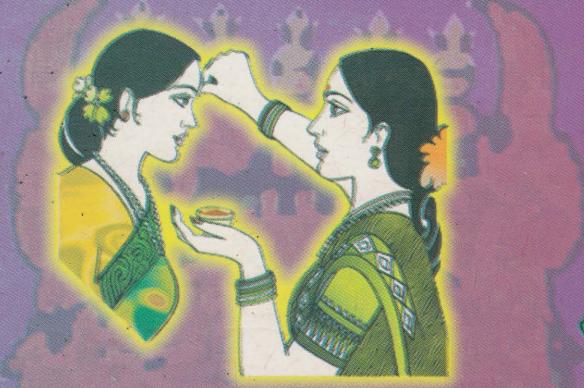

உ
“வெற்றி”

அந்தமுள்ள சம்பந்தாயங்கள்

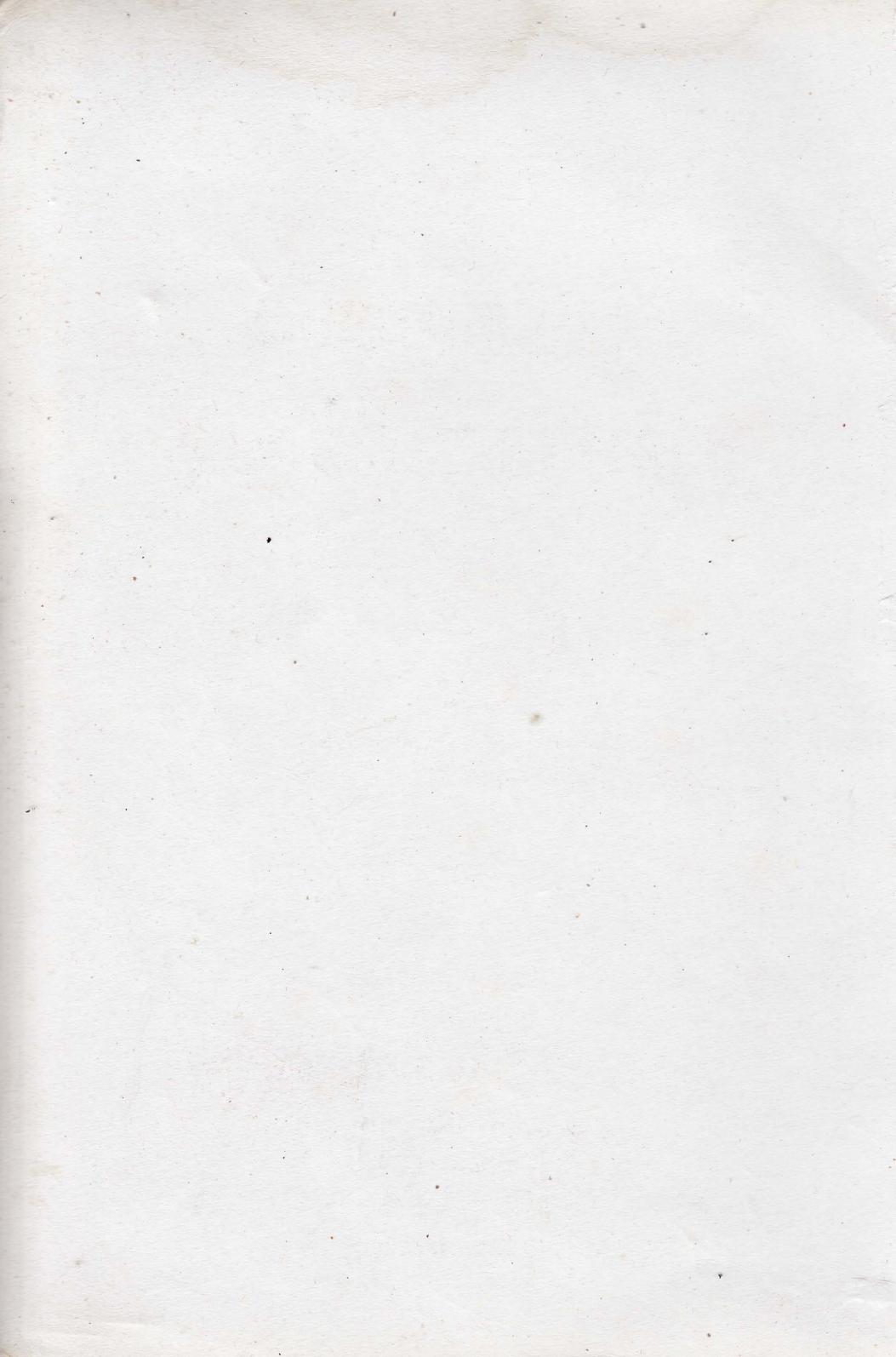
“கலைஞர்”
குடும்பார்டு, மூந்தியன்

எம். எஸ். ஸுநீதயாளன் B.A. (Cey.) M.Phil, PGDE

காயத்திறி பம்ளேக்ஷன்

அாந்தமுள்ள சம்ப்ரதயங்கள்

ஆக்கியோன்:

“கலாபூவடணம்”, சிவஞானதுரந்தரர்,
M.S. ஸ்ரீதயாளன் B.A, (Cey), PGDE., MPhil.

வெளியீடு :

காயத்திரி யப்னிகேஷன்

த. பெ. இல. : 64,

தெற்குவளை,
இலங்கை.

ஈ 011 - 4981906

நாவின் பெயர் : அர்த்தமுள்ள சம்பிரதாயங்கள்
 ஆசிரியர் : M. S. ஸ்ரீதயாளன்
 பதிப்புரிமை[©] : காயத்திரி பப்ளிகேஷன்
 முதற்பதிப்பு : 28.02.2009
 பக்கங்கள் : 96 + xvi
 விலை : ரூ. 200/-
 வெளியீடு : காயத்திரி பப்ளிகேஷன்
 த. பெ. இல. 64,
 தெஹிவளை,
 இலங்கை.
 ₹ 011 - 4981906, 011 - 2727621
 இ-மெயில் : navamohanv@yahoo.com

பதிப்பாசிரியரின் எழுத்துமூல அனுமதியின்றி இப்புத்தகத்தின் எப்பகுதியையும் மறுபிரசரம் செய்தலோ, போட்டோ பிரதி செய்தல் உட்பட இலத்திரனியல் அல்லது பொறியியல் சாதனத்தால் கையளித்தலோ தடை செய்யப்பட்டுள்ளது.

TITLE OF THE BOOK : Arththamulla Sampirathay

978 - 955 - 53702 - 2 - 7

AUTHOR : M. S. Srithayalan

COPYRIGHT[©] : Gayathri Publication

FIRST EDITION : 28.02.2009

PAGES : 96 + xvi

PRICE : Rs. 200/=

PUBLISHED BY : Gayathri Publication

P. O. Box 64,

Dehiwala,

Sri Lanka.

₹ 011 - 4981906, 011 - 2727621

அர்த்தமுள்ள சம்பிரதாயங்கள்
வெளியீடு 2009

E-MAIL : navamohanv@yahoo.com

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system or transmitted in any form or by any means, electronic, mechanical, photocopying, recording or otherwise without the prior permission of copyright owner.

FECILITATION MESSAGE

- “Kalabooshanam”

Miss. Satsorupavathy Nathan B.Sc.

Customs and Rituals namely fasts festivals and obser vances along with customary practices are closely linked with religious faith creating an atmosphere where the devotee invokes God and feels his mysterious presence.

Our Religious customs and rituals play an important part. In our community life But it is always good to know the reasons behind these rituals and customs without blindly following them. This idea has taken in shape in the mind of “Kalabooshana” M.S. Srithayalan, former assistant Director of Hindu Religious and cultural affairs Dept. and has resulted in authoring a book explaining in a nutshell. The significance of religious observances in day today life of Tamil - Hindu The scope of this book. “Arthamulla Sambirathayankal” is not merely a narration but it is a combination of the various customary practices. Related with human inter ests bringing them with the present day life of the Tamils.

Pulavar, Sri Thayalan M.Phill is a scholar well versed in Muththamil with his literary abilities, has succeeded in explaining reasons in easy under standable simple language. This book would certainly be a guide for younger generation and others interested to learn the cultural and customary aspects of Hinduism and Tamil Culture.

Hinduism is not a religion arising out of superstitions. The customs and ceremonies have been developed only to reveal the fundamental aspects of our life. This has inspired the author, as personality with mutinous talents. "Kalabooshanam" Srithayalan is a musician and renders religious hymns with pann. He has a unique style in narrating religious. Puranic stories with religious hymn.

Gayathri Publication is releasing this book related to Mr. Srithayalans 60th Birthday and it is appreciated that 60 customary aspects are revealed in this book for our thoughts.

The venue of the book release is Wellawatta Kingstons College International, where Mr. Srithayalan Mpill. PGDE is serving as the Principal. He has hold many such prestigious positions in the Educational field for more than 40 years.

I am happy to be associated with this book and I extend my congratulations for the unique contribution of "Arsiriyamani" M. S. Srithayalan and wish him long life.

Miss. Satsorupavathy Nathan

19.02.2009

வித்யபுரை:

கலாநிதி க. நாகேஸ்வரன், M.A. Ph.D,
சீரேஷ்ட வீரவுரையாளர்,
மொழித்துறை,
சப்ரகழுவ பல்கலைக்கழகம்,
பெலிகுல்லோயா,
இலங்கை.

கொக்குவில் இந்துக்கல்லூரியின் தமிழ்த்துறையின் முன்னாள் தலைமைப் பேராசான் பண்டித, வித்துவான் எம். சின்னத்தம்பி, B.A. (Hond) (Lond) (1st class) அவர்களின் வாரிச திரு. சின்னத்தம்பி ஸ்தயாளன், அறுபதாம் ஆண்டு மணிவிழா நிறைவேயாட்டிய நூல் வெளியீடு பெரிதும் பாராட்டத்தக்கதும், தற்காலத் தமிழர் சமுதாயத்திற்கு மிகவும் பயனுள்ளதோரு நற்சேவையுமாகும்.

பாரம்பரியம், மரபு, நம்பிக்கை, விமுமியங்கள், நிமித்தங்கள், நடை முறை, இயற்கை, உற்பாதங்கள், முருக்கந்தடி நடுதல் என்ற பல்வேறு நடைமுறை அம்சங்களின் தத்துவார்த்தங்களும் பேருண்மைகளும் இந்

நூலிலே எளிமையான உரைநடையிலே, எவரும் புரிந்து கொள்ளத்தக்க வகையிலே சுருக்கமாகவும், தெளிவாகவும் இன்றைய சமுதாயத்தினர்க்குத் தொகுத்தளித்துள்ளமை பெரிதும் பயனுடையதாகும். இந்நூலின் உள்ளடக்கம் சமய, சமூக, ஒழுக்க, நியதி, விழுமியங்களைக் கொண்டதாகும். இந்நூல் வாழ்க்கையை அர்த்தமுள்ளதாக்கிக் கொள்ள உதவும் ஒரு சுருக்க அகராதியெனலாம்.

முன்னாள் உதவிக் கல்விப்பணிப்பாளர், “ஆசிரியமணி” எம். எஸ். ஸ்ரீதயாளன் அவர்கள் தமிழிசை, தமிழியல், நாடகம் எனும் முத்தமிழ்த் துறைகளிலும் தேர்ச்சி பெற்றவர். நயக்கத்தக்க கலைத்துவ பாண்டித்தியம் கொண்ட இவர் இந்து கலாசாரத் திணைக்களத்தில் உதவிப் பணிப்பாளராகப் பணியாற்றியவர். இலங்கையின் பல பாகங்களிலும் தமது கருத்தரங்களிலே எம்மையும் அழைத்துப் பங்கேற்கச் செய்து சைவத்தமிழ் அறநெறி ஆசிரியப் பெருமக்களுக்கு நல்லறிவுச் சுடர் கொழுத்தியவர்; சர்வதேசப்புகழ் பெற்ற சைவப்பிரசாரகர், கதாப்பிரசங்கக் கலைஞர். நிர்வாகத்திற்ன மிகக் கூட இவர் இன்று கொழும்பிலே சர்வதேசக் கல்லூரி யொன்றின் முதல்வராகப் பணிபுரிவது குறிப்பிடற்பாலது. சைவ இலக்கியங்களில் குறிப்பாகப் பெரியபுராணத்திலே நிரம்பிய பயிற்சியுடையவர் எம். எஸ். ஸ்ரீதயாளன்.

இந்நூலிலே 60க்கு மேற்பட்ட சிந்தனைத் துளிகளே உள்ளன. நீடிய சுகத்துடனும் நலத்திடனும் இனி நூற்றாண்டுச் சிந்தனைகளை விரித்துத் தர வேண்டும் எனக் கேட்டுக்கொள்வதும் 60 ஆவது அகவையை நிறைவு செய்துள்ள இந்நாளில் குடும்பநலத்துடனும், நீடிய சுகத்துடனும் வாழ எம் குலதெய்வம் நயினை ஸ்ரீ நாகபூஷணி அம்பாளின் பாதம் பணிந்து வாழி! வாழியென வாழ்த்திப் பாராட்டி மகிழ்கிறேன்.

வணக்கம்.

மொழித்துறை
சப்ரகமுவ பல்கலைக்கழகம்,
18.02.2009

அன்பன்,
க. நாகேஸ்வரன்

பதியுடைய

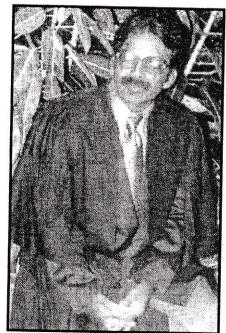
காற்றிலே பேசிக் காலத்தை மேலும் கழியாமல் கருத்துக்களைப் பதிவு செய்து ஆக்கபூர்வமான தேடலில் ஈடுபட்டு கருத்துப் பரிவர்த்தனைகளை மேற்கொள்வதன் மூலம் வீரியம் மிக்க சிந்தனைகளை முன்வைக்கும் முயற்சியில் முதுகத்துவமாணி “ஆசிரியமணி” ஸ்ரீதயாளன் அவர்கள் எழுத்துப்பணியில் ஈடுபடுவது எமக்கெல்லாம் பெருமை தருவது. நாடறிந்த தமிழ், சமய பேச்சாளரான அவர் அரசாங்க சேவையில் ஆசிரியராக இருந்து தம் தகைமையால் பல உயர்பதவிகள் வசித்து தம் அறுபதாவது அகவையைப் பூர்த்தி செய்த பின்பும் கல்வி வளர்ச்சிக்கு வழிகாட்டும் பணியில் “கிங்ஸ்ரன் சர்வதேசப் பாடசாலையில் அதிபராகச் சேவையாற்றுகிறார்.

ஆயிரத்து தொளாயிரத்து எழுபதிலேயே எழுத்தறிவிக்கும் பணியில் அரச�ேவையில் இணைந்த திரு. ஸ்ரீதயாளன், இலங்கைக் கல்விய மைச்சிலேயே உதவிப் பணிப்பாளர் நிலையில் பணியாற்றும் தகுதியைத் தம் கல்வி மற்றும் தகைமையினால் தேடிக் கொண்டவர். இந்து கலாசார அமைச்சிலும் மேலதிகப் பணிப்பாளராக சிறிது காலம் கடமையாற்றிய இவரை அறியாதார் நம் மத்தியில் இலர். இலங்கையில் பல பாகங்களிலும் மட்டுமல்ல. இந்தியா, கனடா, பிரித்தானிய நாடுகளிலும் இவர் கருத்தோட்டமும் கலைச்செறிவும், மிகக் பல பிரசங்கங்களை நிகழ்த்தி யிருக்கிறார். தமிழருக்கும், இந்துக்களுக்கும் பெருமை தரும் பல விருதுகள் இவருக்கு கிடைத்துள்ளன. பல ஆய்வுத் தேடல்களில் இவரின் ஈடுபாடுகள் விரவி, கல்வித்தகைமைகளைத் தந்திருக்கின்றன. பெரிய புராணமும், நம்பியாண்டார் நம்பியும் ஆய்வுகள், புதுமைப் பார்வைகள் தமிழ்நாட்டுப் பல்கலைக்கழகச் சான்றோர்களாலும் பாராட்டப்பட்டதும், பட்டத்துக்குத் தகுதியியதும் குறிப்பிடத்தக்கவை.

இத்தகைய சான்றோரான “கலாபூஷணம்” M.S. ஸ்ரீதயாளன் தமதேடலால் பெற்ற அறிவை அனுபவித்து இச்சிறநூல் உருவில் தமிழர் சம் பிரதாயங்களை அர்த்த புஸ்தியான நடைமுறைகளை புடம் போட்டுப் பார்த்துள்ளார். தம், மணிவிழா நினைவாக சைவப்புலவர் சின்னத்தம்பி ஸ்ரீதயாளன் அவர்கள் எம்வேண்டுகோளுக்கிணங்க தம் கருத்துக்களை “அர்த்தமுள்ள தமிழ்ச் சம்பிரதாயங்கள்” என்ற மகுடத்தில் புத்தகமாக்கி வெளியிட இணங்கியதற்கு மிக நன்றிகள்.

பயனுள்ள மேலும் பல கருத்தாடல்களும் ஆக்கபூர்வமான நூலா சிரியரின் அறிவு, ஆற்றல், தேடல் என்பனவும் பயனுள்ள வகையில் மக்களைச் சென்றடைய வேண்டுமென்பதே எம் விருப்பமும் “முதுத்த துவமானி” “கலாபூஷணம்” ஸ்ரீதாயாளன் அவர்களிடமிருந்து மேலும் பல படைப்புக்களைத் தமிழ், சமய உலகம் இன்னும் அவாவி நிற்கிறது. இந்நாலுக்கு நீங்கள் வழங்கும் ஆதரவுக்கு நன்றி.

**வே. நவமோகன்
பதிப்பாசிரியர்**

முகவரை

நான் பிறந்தது கொக்குவில் படித்ததும் அங்குதான். கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரியில் எனது தகப்பனார். பெரிய வாத்தியார் அதுவும் பிற்காலத்தில் அந்த இந்துக்கல்லூரியிலே தமிழ்த்துறைக்கும், சமயத் துறைக்கும் துறைத்தலைவர். இலங்கையில் தமிழ்த் புலமையில் பிரகா சித்த ஒருசிலரில் குறிப்பிடத்தக்கவர். சாதாரணமான பள்ளி ஆசிரியராகத் தொடங்கியவர் கடைசியில் மீகச் சிலரே பெறக்கூடிய ஸண்டன் பீர் பர்ட்சையில், சிறப்புத் தேர்ச்சியோடு முதல் வகுப்பில் பாஸ் பண்ணி பின்பும் படித்தவர். பண்டிதரும், சைவப்புலவரும் கூட. நாடற்றிந்த கல்வி யாளனவர்.

அவரது கனிஷ்ட புதல்வனான யான் ஆரம்பத்தில் விஞ்ஞானத்துறை யில் படித்துத் தேறிய போதும், அத்துறை எனக்கு மேலே கைகொடுக்க முடியாது போக அப்பாவின் வழிகாட்டலோடு 19 வயதுகளிலேயே ஆசிரிய சேவைக்காக விருப்பத்தோடு சேர்ந்தவன். 40 வருடங்களாகவே கற்பதும் கற்பிப்பதும் தான் என் முழு நேர வேலை, இடையிடையே பேச்சு, இசை, கலை முதுமானித் தத்துவமானிப்பட்டம் வரை வந்துவிட்டு இன்றும் தேடுகிறேன்.

வாழ்க்கைப் பயணத்தில் நான் கண்ட கேட்ட, அனுபவித்த விடயங்கள் அனேகம். ஒவ்வொரு படி ஏற நான் எத்தனிக்கும் போதெல்லாம் மூன்று படிகள் தவறிக் கீழே விழுந்து வேதனைகளைச் சுமந்த அனுபவங்கள் என்னிடம் நிறைய உண்டு. தோல்விகள் எனக்கு புதிய உத்வேகத்தைத் தந்தன. என் முயற்சியில் நான் தளரவில்லை. விரும்பிய தரமும், பதவி

களும் வந்து கிடைத்தன. என்னைப் பரிகசித்தவர்களும் என்னைப் பாராட்டி வியந்தனர். சவால்களை தேடித் திரிந்து சந்தித்தேன்.

குடும்பத்தின் பின்னணியும், எனது சொந்த வாழ்க்கை அனுபவங்களும், சொந்த ஊரிலே, சமூகத்திலே, தேசத்திலே பெற்ற அனுபவங்கள், அறிவுகளோடு பிரித்தானியா, கண்டா, இந்தியா நாடுகளிலும் என் ஆற்றலால் கிடைத்த வாய்ப்புகளோடு சென்று தேடியன சில தமிழர் களிடையே நிலவும் வெவ்வேறு சம்பிரதாயங்களைக் கண்டு சிலாகித்த துண்டு.

இவற்றைப் பின்னணியாக்கி, பயன்நோக்கி என் கருத்துக்களை தொகுக்க நினைத்ததன், பெறுபேறு இச்சிறிய கையேடு. இது தமிழரது பாரம்பரியத்தையும், மரபுகளையும் காட்ட விழைந்ததொன்றல்ல. சம்பிரதாயங்கள் என்ற பதத்தினால் அறிவுது “வழக்கமாகச் செய்யப்பட்டு வந்தது” என்பது தான். ஆகவே இங்கு பெரிய கட்டுப்பாடுகளோ இலக்கணங்களோ கூட கடுமையாக கடைப்பிடிக்கப்பட வேண்டும் என்றும் சொல்வதற்கில்லை. ஆனால் நிச்சயமாக இவ்விதம் கடைப்பிடித்து தொடர்ந்து வந்த விடயங்களிலும் பெரிய அர்த்தங்கள் இருக்கின்றன என்பதைத் தான் யான் நினைவுட்ட வருகிறேன்.

உதாரணமாக ஒரு கிராமத்திலோ ஒரு ஊரிலோ, ஒரு குறிச்சியாலோ வழமையாக கடைப்பிடிக்கப்படும் சம்பிரதாயம் அல்லது வழக்கம் இன்னொரு ஊரிலோ குறிச்சியிலோ வழமையில்லாத தொன்றாக இருக்கலாம். எது எப்படியாயினும் ஒரு குறிப்பிட்ட இயற்கை அமைவுள்ள ஒரு பகுதியிலே வாழ்க்கைக் கடங்குகள் சம்பிரதாயங்களாகப் பின்பற்றப் பட்டு வந்த வழக்காறுகள் ஒவ்வொரு வகையில் பயன்மிக்க பின்னணியை உடையனவாகவும், முன்னோரால் ஆழ்ந்து சிந்தித்து முடிவெடக்கப் பட்டனவையாயுமே அமைவதை அவற்றை நுணுகி நோக்கும் போது புரிந்து கொள்ளக்கூடியதாக இருக்கின்றது. சில வியப்புகளுக்குச் சமய நம்பிக்கைகளும், விஞ்ஞான அறிவு வளர்ச்சியின் அடிப்படையிலான பார்வையின் போதாமையும், காலப்பின்னணிகளும், மேலாக பாரம்பரிய பழக்க வழக்கங்களில் ஊறிப்போன தன்மையும் காரணிகளாக அமைந்தி ருக்கின்றன என்பதை, இந்நாலை வாசித்துக் கொண்டு போகும் போது வாசகர்களாகிய நீங்கள் எல்லோருமே உணர்வீர்கள்.

வழக்காறுகள் என்பது தொடர்ந்து ஒரு சமூக உறுப்பினர்களால் பின்பற்றப்பட்டு வந்த நடைமுறைகளே. இந்தப் பின்னணியில் சிந்திக்கும் போது தான் மரபுகள், பாரம்பரியங்கள் என்பவற்றை விட வழக்குகளாக நின்று - வந்து - தொடர்ந்து எம்மவர்களால் கடைப்பிடிக்கப்படுகின்றன.

எல்லா விடயங்களும் அப்படி அப்படியே ஏற்றுக்கொண்டு தொடர வேண்டியவையா என்ற சிந்தனை எம்மிடையே எழுப்பும் கேள்வியை உணர்கிறேன். உங்களுடன் சேர்ந்து பார்க்க விரும்புகிறேன். ஒரு ஊருக்கும், ஒரு சமூகத்துக்கும், ஒரு வர்க்கத்துக்கும் ஏன் ஒரு வம்சத்துக்கும், தனித்துவமான தேவைக்கு ஏற்றபடி அவரவர்கள் நிபந்தனைகளை ஆக்கி, அவற்றை வழிமையாகக் கடைப்பிடிக்கப்பட்டுவந்த சடங்குகளையோ வழக்காறுகளையோ தான் சம்பிரதாயங்கள் என்ற மகுடத்தில் பார்க்க லாமென் விழைந்தேன். ஒழங்குபடுத்திக் கேரவையாக்குதலில் சிரமம் எனக்கேற்பட்டது உண்மைதான்.

புத்தளப் பிரதேசத்தில் உடப்பு கிராமத்தில் 1970 களில் நான் கடமை நிமித்தம் சென்ற போது அக்கிராம மக்களின் சம்பிரதாயங்கள் என்னைப் பிரமிக்க வைத்தன.

மரண வீட்டுக்கு போனால் அங்கு நடைபெறும் சடங்குகளின் போது தான் எவ்வளவு கலைத்துவம், திராவிட பாரம்பரிய நடைமுறைகள்?

எவ்வாறு சுமங்கலிகள் நமது மக்கள் மங்கலச் சடங்குகளில் ஈடுபடுகிறார்களோ அந்த இடத்தை மரண வீடுகளில் அமங்கலிகள் பெற்று அவர்களை அதனை கையாளுகிறார்கள். அவர்கள் “அறுதாலிகள்” என்று அழைப்பர். மரண வீடுகளிலே பெரிய பறை அல்லது “தப்பு” மேளம் அறையப்படுவதோடு, பாரத இதிகாசத்தில் வரும் கிருஷ்ணன் தூது, திரெளபதி வரலாறு, வீமன் சபதம் போன்றன பாடப்படுகின்றன. விஷேஷமாக நாட்டுக்கூத்து, இசை விற்பன்னர்களான இவர்கள் பாடலை முழுநேரமும் இசைத்து கொண்டு இருப்பர். பாடை எனப்படும் தொட்டி தமிழ்நாட்டில் அமைவது போல, அமைக்கப்படும் பெட்டி இல்லை, இறந்தவர் உபயோகித்த பொருள்களும் தின்பண்டங்களும் ஆடை அணிகளும் கூட அதில் அலங்கரிக்கப்படும். “சங்கு” தான் சடங்குகளின் போது பிரதான குறிகாட்டும் சமிக்ஞை வீட்டுக்குப் பக்கத்திலே இருக்கும் கடற்கரையோரமாக ஓரிடத்தில் பிரேதத்தை, மண்ணைத் தோண்டிப் புதைத்து விடுகிறார்கள்.

மலைநாடுகளிலே திருவிழாக்கள், கோயிற் சடங்குகளிலே காமன் கூத்து, குறவஞ்சி ஆடல்களோடும் சம்பிரதாயம், அடியார்கள் குடமெடுத்து வரிசையாகச் சென்று ஆற்று நீரெடுத்து வந்து அபிஷேகித்து, ஆடி ஆடி விழாவெடுக்கும் சம்பிரதாயம். அலாதியானது மாரியம்மனுக்குப் பல கோயில்கள் அங்குண்டு. கிராமியத்தேவதை வழிபாடும் உண்டு.

கிழக்கிலங்கைக் கண்ணகை வழிபாட்டுக்கென்று ஒரு தனிச் சம்பிரதாயம். “வண்ணக்கர்” வழிகாட்டலில் அங்கு குறிச்சிகளில் காலங் காலமாகக் கையாளப்பட்டு வந்து சடங்கு சம்பிரதாயங்களே முன்னணி பெறுவதை அவதானிக்கலாம். சைவ சம்பிரதாய கோயில் நடைமுறைகள் மகத்தானவை.

இப்படி, எமது பகுதியிலேயே சாதி, கலாசார வேறுபாடுகளுக்கு ஏற்ப அவ்வக்காலங்களில் ஆரம்பித்து நடைமுறைப்படுத்தப்பட்ட விடயங்கள் சொல்லும் செய்தியென்ன தகவல்கள் தரும் அர்த்தங்கள் என்ன என்பதை இனி உங்களிடமிருந்து தான் திரட்டி வாசகர்களுக்குத் தர என்னம் கொள்கிறேன்.

எனவே, நான் தரும் விடயங்கள் ஒரு சிந்தனைக்கீற்றுக்களே தவிர இனித்தான் இவை தேடி, ஆராய்ந்து விசாலிக்கப்பட இருக்கின்றன.

உங்கள் வரவேற்பும், ஒத்துழைப்பும் தொடர்பும், எனக்கும் “காயத்திரி பப்ளிகேஷன்ஸ்” வெளியீட்டாளர்களுக்கும் என்றும் தேவை என்பதும், அதை நாம் அன்புடன் வரவேற்கிறோமென்பதும் சொல்லி வைக்க வேண்டிய விடயங்களால்ல.

தமிழரின் பண்பாடு கலாசாரங்களைப் பாதிக்காத வகையில் ஆரம் பிக்கப்பட்ட சடங்கு சம்பிரதாயங்கள் சரியாகப் புரியப்படாமல் விசித்திர மான போக்குகள் பிரவேசிப்பதை மேலும் சகிக்கலாமா? என்றும் ஒருசாரார் கேட்டுக்கொள்வது எனக்குப் புரிகிறது.

இவ்வகையான தேடலில் கிடைத்த வித்து எனக்குக் கரு தந்தது. அந்தக் கருவிலே உயிர்த்த பின்னை இதுதான். இவ்வெளியீட்டின் உள்ளுடனும் பிரசவமும் தரக்கூடிய முகப்பு இதுதான்.

சென்ற வருடம் கண்டா, ஸ்காபிரோ வர சித்தி விநாயகர் கோவில் அழைப்பின் பேரில் அங்கிருக்கும் அக்காள் ஸ்ரீசாளினி புண்ணியழுர்த்தி ஆதரவுடன் தென் அமெரிக்கா நாட்டுக்கு சென்ற நான், பின்னர் பிரித்தானிய இலண்டன் மாநகரில் லாசியம் சிவன்கோவிலில் உட்பட பல நிறுவனங்களில் நிகழ்ச்சிகள் செய்தேன். என் மையனார் வழக்கறிஞர் சிவ. நாகேஸ்வரனால் அழைக்கப்பட்டேன். பத்து பிரதான கோவில்களில் பேச்சு ஆற்றல், என் அறிவு கண்டோ என்னவோ “தீபம்” (பிரித்தானிய

தொலைக் காட்சிச்சேவை என்னை அழைத்தது. தமிழர் வழக்காறுகள் குறித்து என்னை அழைத்தது. தமிழர் வழக்காறுகள் சம்பிரதாயங்களைப் பற்றி இரண்டு பேட்டிகள். ஆம்! இந்நால் கூட அந்த போட்டியில் தெரிவித்த கருத்துக்களின் அடிப்படையில் தான் தொகுக்கப்பட்டது.

நம்முடைய முன்னோர்கள், வாழ்வில் நடைமுறையில் காலங்கால மாகக் கடைபிடித்து வந்த சம்பிரதாயங்களெல்லாம் அர்த்த புஸ்டி யானவை தான் நம்பிக்கைகள், சாஸ்திரங்கள் அடிப்படையில் நல்ல தலைமுறை தலைமுறைகளாக நம் முதாதையர்கள் அனுசரித்து வந்திருக்கிறார்கள். அச்சம்பிரதாயங்களை வெறுமனே இவ்வளவு காலமும் எம்மவர் பின்பற்றி வருகிறார்கள் என்று சொன்னால், இவ்வாறான ஒவ்வொரு சம்பிரதாயங்களுக்குப் பின்னாலும் காரண காரியத் தொடர்பு விஞ்ஞான ரதியிலானதுமான விளக்கங்களை அவை கொண்டிருாத தன்மையும் இருப்பதை நாம் உணரலாம். நவீன கண்டறிவுகள் இல்லாமலே நாம் கேட்டிந்த நம்பிக்கைகள், சம்பிரதாயங்கள் அறிவியல் துணைவுடன் நம்மைச் சந்திப்பதைக் காணலாம். பொதுவாக தமிழர்களுடையதும், நம் நாட்டிலே நம்மவரால் கடைபிடிக்கப்படுவனவுமான கலாசாரப் பின்னணியை கொண்ட நம்பிக்கைகள் ஆசாரங்களுக்கான தெளிவுகள் அறியப்படும் போது, எம்பண்பாட்டினைப் பற்றிப் பெருமையோடு, தெளிவும் பெற்றவர்களாய் நாம் நிற்கிறோம். இன்னொன்று இச்சம்பிரதாயங்களில் சில தொடங்கப் பெற்ற காலச் சூழலையும் கருத்திற் கொண்டு எழுந்துள்ளன என்பதையும் நாம் கவனத்துக்கு எடுத்தல் அவசியம்.

- இவ்வளவும் இப்போதைக்குப் போதும்.

இந்தப் பின்னணியை நினைவிலிருந்திக் கொண்டு தான் “அந்த முள்ள சம்பிரதாயங்கள்” என்ற மகுடத்தில் இப்படியொரு படைப்பை எழுதிவெளியிட முனைந்தேன்.

இன்று பொதுவாக “சம்பிரதாயம்” என்ற சொல்லானது எப்படிச் சூப்போகிக்கப்படுகிறது என்பதை ஒருமுறை மீள மனத்தில் எடுத்துப் பாருங்கள். ஏதோ கடமைக்கு செய்யப்படுவது “செய்யவேண்டுமென்பதற்காக ஏதோ செய்கிறோம்” என்ற பொருள்பட உபயோகத்தில் வருவதை உணருகிறோம். உண்மை அதுவல்ல. சம்பிரதாயம் என்ற சொல்லுக்கு பழக்கமாக இருந்து வழக்கமாகி விட்ட நடைமுறைகள் என்பதே பொருள். மக்கள் அன்றாட வாழ்விலும், பொழுதிலும் மங்கல, அமங்கல சுக, துக்க சம்பவங்களிலும் தவிர்க்க முடியாத வழக்காறு

களை அடிப்படையாக்கி மரபு மரபாக கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வந்த செயற் பாடுகள் அவை என்பதை அவ்வெற்றின் அர்த்தங்களை உண்மைகளை அறிய வரும் போது தான் உணரவும் முடிகிறது.

காயத்திரி பப்ளிகேஷன் உரிமையாளர் அன்புக்கும், மதிப்புக்குமுறிய தமிழ் Dr. வே. நவமோகன் என்னை அழைக்கும் சத்தம் கேட்டு திரும்பிப் பார்க்கிறேன். “என்ன சேர! “60” நிறைவேறிவிட்டது. இனித் தாமதம் ஏன்? சேர் “கம்” மென்று காரியத்தைத் தொடங்குங்கள்” என்று அன்புக் கட்டளை பிறப்பிக்கிறார். அவர் வெளியிடுகிறார் எனக்கென்ன நானும் “கம்” மென்றிருந்து காரியத்தை தொடங்கிறேன்.

குழந்தைப் பருவம் பால் பெய்கிறது. உனக்கு ; சிறுபராயம் விலையாட்டுக் காட்டுகிறது. வாலிப்பருவம் உன்னை மாற்றுகிறது,

- உன் குருதி வேகம் மாறுகிறது.
- உன் மனதில் கணவுகள் நுழைகின்றன.
- நினைவுகளால் உன் வாலிபம் நிறைகின்றது.

உன்செயல்கள் வேகமாகின்றன.

காதல் அழைப்பிதழ் அனுப்புகின்றது.
காமம் வாசல் செய்கிறது.

நீ, துருப்பிடிப்பதும் தூசு தட்டப்படுவதும் வாலிபத்தில் தான்.

உன்னினைய வருடங்கள் ஆபத்தானவை.

ஆனால் அழகானவை.
நீ, விபத்தடையாமலிருந்தால்
முதுமை உனக்குத் தகைமை.

உன் புன்னைகையும், கண்ணீரும் சந்திக்கின்ற
ஒரே இடம் - உன் முதுமைதான்.
நீ வருடங்களால் உனது வாழ்க்கைக்குப்
பாதை செய்திருந்தால் உனது முதுமை முத்தி பெறுகிறது!

- அறுபதில் அமைதி தேடும்
தகைமையுடன்,

நான்

வணக்கம்.

வாருங்கள்.....

நடைவாயில்...

“கம்மென்று இரு, கார்யமாகும்”

உலக வழக்கிலிருக்கும் ஒரு பழமொழியாக இதனை நோக்குகிறோம். கணபதியாகிய கனேசனை; பிள்ளைப்பெருமானைப் பற்றிக்கொள் காரியம் கைகூடுமென்பது இதன் பொருள். மாறாக, “சும்மா இருந்தாலே காரியமாகும்” என்று பொருள் கொள்வதால் தவறேன்ன என்கிறீர்களா? அது தானில்லை! காப்பு - அவனுக்குத் தான். முதலில் பிரணவருபனான நம் பிள்ளையைப் பெருமானை முன்னிறுத்தும் சம்பிரதாயத்தைப் போற்றி மேலே 80 சம்பிரதாயங்களை சுருக்கமாகப் பார்த்து விடலாம். வாருங்கள்!

உடன்னோ...

1.	கம்மென்றுந்து காரியத்தைத் தொடங்கு	1
2.	காலைச் சூரியனைப் பார்த்து குழம் ஆழம்பாதல்	2
3.	நீஷ பூர் நம்மத் பொயுதல்	3
4.	பாகுக்கையெல்லாந்து கண்ணிழத்தும்	4
5.	பொாட்டியும் பழக்கம் வழக்கமானது	5
6.	வீட்டின் முப்பாத்தில் அரசு மாக்கொலம்	6
7.	“பெற்றுப் பாதம் தொட்டு வணங்குதல்”	7
8.	மலம், சலம் கழுத்த பின் வாய்க்காய்யாதல்	9
9.	நவமண்களின் வீசுடத்துவம்	10
10.	குங்குமம் பொட்டின் அவர்யை	13
11.	வீரதமதுப் பிழக்கும் கால்களில் எண்ணை வைத்துக் குங்குக்கூடாது	14
12.	“வட்கீல் தலைவையாடு வாசலுக்குத் தால் நீட்டாரே!”	15
13.	பெண்கள் மழுத்தும் செய்து வீட்கூட்டத் சம்பிரதாயங்கள்	16
14.	“நான்காம் ரெங் பார்த்தால் நாம் யடாப்பாரு”	17
15.	பெண்களும் அங்கம்பிரந்த்ரணமும்	18
16.	“பெய்தி கேக்கும் களியட்டறும்”	19
17.	ஆயுமில் மங்கள நாள் தேஞ்செல்லை	20
18.	வெறுப்பெறுப் நாள் வெய்யம் பூ	21
19.	ஓரு கவனியிப்பு	22
20.	சுருளங்களை நம்பவாமா?	23
21.	சுருள் பார்த்தல்	24
22.	வீந்தை ஏற்றுக்கொள்ளவாமா?	25
23.	சோந்தமும் சுருதாய் சம்பிரதாயங்களும்	26
24.	“தருச்ரதும்பயஸ்” சொல்கக் கொள்ளுவது	27
25.	பழுத்தை தயார் செய்யும் போது கவனக்கவும்	28
26.	க்லக்குத் தலையாக தலைவைத்துப் பழுத்து உறங்குதல்	29
27.	யந்னாறு பொயுதல்	30
28.	“சாங்டாங்க நமல்கரும் சொல்லும் செய்தி”	31
29.	வெடிகொலுக்க ஸூர்த்து செய்யும் முறையை	32
30.	வீல்மீலையைப் பீசுடம்	33
31.	சோம குத்திம் ப்ரத்தானிமுறை	34
32.	காந்தில் துளை வைத்தால்	35

33. நியாக்கை உண்டதும் தேங்காய்	37
34. நிருவானூருக்க் கல்	38
35. பெண்ணாருத்து வீரபலாவது ஒரு தியந்தையான நகழ்ச்சியே...	39
36. குடியுரும் வீழாக்களை கோவில்களுக்கு எடுத்துச்செல்லும் பொருள்	41
37. நிறைநாறியும் ஆரத்திய பொருத்தகளும்	42
38. மண்ணைக்கு முந்திய சம்ப்ரதாயம்..	43
39. நலைப்பாகை வைத்தது	45
40. இட்ரசாயந்தன சம்ப்ரதாயம்	46
41. “வீதைக்க பால்கள் முனைக்கும் நலை”	47
42. மணவைதூயில் அரசான் வைக்கும் சம்ப்ரதாயம்	48
43. கணவையாற் தீடி எருக்கும் மணநான் என்னொட்டு	49
44. என்னுடன் கூடுவே வா!	50
45. ஆஸ்போல் ஆஸ்போல் அஸ்போல் வேகுன்ற்	51
46. “பூதாக்கலம்” அங்கு மாறு உண்ணல்	52
47. ஶயந்தம் ஒரு அங்கமுன் ரடங்கே	53
48. “எவ்வால் வீதியிட நடந்து வீட்டது”	54
49. பராதாந்திள் பஞ்சுபத்தி தொப்பாக்கந்து	55
50. இட்டுக்கூட்டார் யார்?.....	56
51. ஆண்டன் முன், பாடி அருள்வெண்டல்...	58
52. கந்பா ஆக்த வெறும் சடங்கு சம்ப்ரதாயமல்	59
53. மார்ச்சால் நியாயம் மார்க்கட நியாயம்	60
54. பெண்ணைத்தாச்சியும் தேர்த்தரசனமும்	63
55. உயில் இருக்காது	64
56. உடலை இருக்கையாகி யயன்படுத்திய காலம்	65
57. சுரான் மூலையில் நிருப்புக்குப் படுத்துார்கள்	66
58. மரணச் சடங்குகளை கண்ணமிழ்த்தல்	67
59. உலக்கை என்கே? கொள்ளியந்தம் ஓன்று எடுத்து வா	68
60. மாராத்துவம் ஓய்யார் புலம்புலம்	70
61. மாணவிக்கால் பானை ஊதும் சம்ப்ரதாயம்	71
62. பீஷுத ஊர்வலத்தை இணையும் நடைமுறைச் சம்ப்ரதாயங்கள்	72
63. நலம் பாவாடை வீரத்தல் - முழுதுண்டுகார்..	73
64. கோப்புக்குள் ப்ரவேசக்கூட்டாறு	74
65. செத்த வீட்டுச் சாப்பாடு செல நடைமுறைகள்	75
66. கணைத்தை முதலை் வணங்க கார்யங்களை தொடங்கும் வழமைகள்	76
67. ஒம் ப்ரணவ மந்திரத்தை அட்சராக எழுந் ஆம்ரக்கும் கருமங்கள்	79
68. அனுகும் புலை வழிபும் வழிமை வந்தந்தஞ்சு ஒரு வரலாறு	80
69. பெண்களும் தொப்புக்கரணமும்	81
70. பெண்ணையார் இல்லாத கோப்புகள்	82
71. வெப்பம் மரத்துவமலும், அரசமரத்துவமலும் வைத்து வணங்கும் வழக்கம்	84
72. உலகம் எங்கும் வழிபடப்படும் மர்மை உள்ள “கண்ணதும்யோ”	85
73. பொதுவான பெண்ணையார் வீரதங்கள்	86
74. தோப்புக்கரணம் போடும் சம்ப்ரதாயம்	87
75. வழிபாட்டில் பூறும், நீரும், தொபறும் அவர்யை	90
76. நிருமுறைகளை ஏற்றும் பெயும் கடவுள் சவபெருமானே	91
77. சமயம் சாந்த சம்ப்ரதாயங்கள்	93
78. “சூரியத்தும்” எம்யும் சம்ப்ரதாயம் ஏன்?	94
79. பத்னாறும் பெந்தும் பெறுவாற்ற வாழ்க!	95
80. நான் தான் இவ்வீரன் பூநம் அந்த	96

“உ”
“கணபதி ஓம்”

1. “கம்பென்றிருந்து காரியத்தைத் தொடங்கு”

காக்கும் கணபதிக் கடவுள்களுக்கு காப்புச் சொல்லிக் காரியங்களைத் தொடக்கும் சம்பிரதாயத்தைத் தான் முதலில் சொல்ல வருகிறேன். எந்தக் காரியமென்றாலும் தொடங்குவதற்கு முன்னரும் அக் கணபதியின் திருவருளை நினைந்து வணங்கித் தொடங்கினால் எடுத்தகாரியம் முட்டின்றி நடந்தேறி நிறைவூறும் என்ற நம்பிக்கை சம்பிரதாயமாக வருவதற்கே நம்மிடையே காலங் காலமாய் வரும் சமய நம்பிக்கையே காரணமாகும். கணேசப் பெருமானிடம் சரணமடைந்தவர் காக்கப் பெறுவர் என்பதைக் கண்கூடாக அறிந்துணர்ந்த நம் முதாதைகள் அதனைத் தம் வாழ்வின் ஒவ்வொரு காரியத்திலும் முன்னிறுத்திச் செய்தனர். எடுத்த கருமங்களில் வெற்றி வாய்த்தது அவர்கள் கண்ட அனுபவம். அவ்வழக்கத்தைத் தங்கள் வாழ்வியலில் சடங்குகளில் மங்கல, அமங்கல வைபவங்களில் என்று ஒவ்வொரு சம்பவங்களிலும் தவறாது கடைபிடித்தனர். அது இந்து மரபு மாத்திரமல்ல. சைவமரபு மாத்திரமல்ல. சகலரினதும் மரபாக, உலக மரபாக மாறியது. பழக்கம் - வழக்கமாகி வழக்கம் சம்பிரதாயமாகி, சம்பிரதாயம் மரபாகி அது பாரம்பரியமாகி... இன்றும் தொடருகிறது. மக்கள் வாழ்வில் மங்கலமான தெய்வமாம் கணபதிக்கு காப்புச் செய்தே எக்காரியத்தையும் தொடங்குவது எம் முதற் சம்பிரதாயம்!.

காரியசித்தி கருதி எழுத்தாணி கொண்டு எதை எழுதப் புறப்பட்டாலும் ஒம் என்ற பிரணவக்கோடு. பிள்ளையார் சுழி. காப்பு அவனுக்குத் தான்!

பார்வைக்கு இது ஒரு சம்பிரதாயமாக பழமொழி போலத் தோண்றி நாலும் இங்கு பொதிந்துள்ள அர்த்தத்தில் தான் எத்துணை மகிமை பாருங்கள்? “கணபதி என்றிடக் கடுவினை ஓடும்” (கம்) விநாயகனே வெவ்வினையை வேற்றுக்க வல்லான். “இனி தொடருங்கள்.” ○

2. காலைச் சூரியனைப் பார்த்து கருமல் ஆரம்பத்தல்

சூரிய நமஸ்காரம், தமிழர் இந்துக்கள், கீழூத்தேச மக்கள் நாளாந்த வாழ்க்கை நடைமுறைகளில் மட்டுமல்ல ஏறக்குறைய மேற்கத்திய நாடுகளுட்பட உலகின் எல்லாப் பாகங்களிலும் ஏதோ ஒரு வடிவில் கடைபிடிக்கப்பட்டு வரும் என்றோம்.

சன்பாத், ஜிம்னாஸ்டிக்ஸ் என்ற பெயர்களோடு சூரியகிரணங்களை, ஞாயிற்றின் ஒளிக்கத்திர்களை நோக்கியபடி செய்யப்படும் அப்பியாசங்கள், வழிபாடுகள் எல்லாமே இந்த அடிப்படையில் தான் அமைந்தவை என்றால் மறுப்பீர்களா?

சூரிய நமஸ்காரம் மூலமாக நமது உடலிலுள்ள எல்லா மூட்டுக் களுக்கும், சருமங்களுக்கும் உறுதியும், ஒளியும் கிடைக்கிறது! விட்டமின் “டி” உற்பத்தி செய்யும் திறனுடைய காலைச் சூரியனின் ஒளிக்கத்திர்களினால் உடலிலுள்ள எல்லா உறுப்புக்களுமே உரம் பெற்று விளங்குவதோடு நோயனுக்களின் ஆக்கிரமிப்பும் தடுக்கப்படுகிறது. சூறிப்பாக காசநோய் அனுக்களுக்கு சூரியனிலி சத்திராதி. அந்த அளவுக்கு கல்சிய உற்பத்திக் கட்டுப்பாடில் இது முன்னணி பெறுகிறது.

சூரிய நமஸ்காரம் செய்யும் சம்பிரதாயத்தை நாம் ஒவ்வொருவரும் தினந்தோறும் வாழ்நாளில் கடைபிடிக்கத் திட்சித்தம் கொள்ள வேண்டும். மூட்டுகளை லாவகமாகத் தொழிற்படச்செய்யும் இந்த வணக்க முறையையும், பயிற்சியும் அகால வயது முதிர்ச்சியைத் தடுக்கவல்லது. தொப்பை வயிறு வருவதை நீக்கும். அழகான உடல் தோற்றுத்தை ஏற்படுத்திப் பொதுவாக நம் மனத்துக்கும் உடலுக்கும் உற்சாகத்தை நிலைநிறுத்த வைப்பது.

கண் கண்ட தெய்வமெனப்படும் சூரியபகவான் வாழ்வில் அனைத்தையும் தரவல்லவன். நேரில் தெரியும் கடவுள் அவன். ஒழுக்கத்தின் அதிபதியாம் அவன் சிவனின் கண்ணானவன் என்பது சமய நம்பிக்கை. அவன் எம்மை எப்பொழுதும் பார்த்துக்கொள்வான் எமக்கென்ன பயம்? O

3. தீங்கு பூச் நம்மதீ பெறுதல்

திருநீறு, சந்தனம் முதலாம் அருட் பிரசாதங்களை உடலில் அணிவது என்பது சைவ, இந்துமத விசுவாசத்துடன் சம்பந்தப்பட்ட தென்ப தோடல்லாமல் அவை அணியும் தனிநபரிலும் நிச்சயமான செல்வாக்குச் செலுத்தவல்லது.

“திருநீறியில்லாதவரைக் கண்டால்
அம்ம நாம் அஞ்சமானே” என்றும்,
“நீறில்லா நெற்றி பாழ்”

தன்னை அணிவரைப் பாதுகாக்க வல்லது திருநீறு-விழுதி என்றும் திருநீறு அணிவதன் அவசியம் பற்றி நம் சம்பிரதாயம் கட்டளைப் படுத்தி வைத்திருந்தாலும் நாம் இவ்விடயத்தில் இன்னும் சிரத்தை காட்ட வேண்டியதன் அவசியம்.

திருநீற்றை காலையில் நீரில் குழைத்தும், நடுப்பகலில் சந்தனம் சேர்த்தும் அணிய வேண்டும். மாலை வேளைகளில் உலர்ந்த திருநீற்றை அணியவும் என விதிமுறைகள் உள்ளன. இப்படியே, பிரம்ம முகார்த்தத்தில் சந்தனமும், விடியற்காலை குங்குமமும், மாலைப் பொழுதில் திருநீறும் அணிவது, நரம்புகளின் உறுதிக்கும் நோய்களின் நிவாரணத்துக்கும் உத்தமம் என்று, சூரிய ஓளியையும், மனித உடலையும் சம்பந்தப்படுத்திச் செய்யப்படும் ஆராய்ச்சிகள் வெளிப்படுத்துகின்றனவாம்.

சிவசின்னாங்களின் மதிப்பு, அவை வேணப்படுமாறு பற்றியெல்லாம் சமயகுரவர்களனைவருமே தவறாது திருப்பதிகங்களில் கூறி வைத்தது டன், ஸ்ரீஸ்ரீ ஆறுமுக நாவலர் பெருமானும் அச்சம்பிரதாயத்தின் அபசியம் பற்றியும் பிரஸ்தாபித்திருப்பது கவனிக்கவேண்டியது.

“ஓ, ரோயென்னும் பேயோட்டுவது தாயன்ன திருநீறே” என்று அப்பர் கவாமிகளுக்கு திருநீறு தந்து நோய்கலக் கண்ட திலகவதியார் போற்று வார். அப்புனிதவழக்கு பொலிய வாழ்வோம்! திருநீற்றினை வாங்கும் போதும் கும்பிட்டு இடக்கையின் மீது வலக்கையை வைத்துக் கொண்டு வாங்க வேண்டும். நீருவினை அணுகாது தேகம்பரிசுத்தமாகும். நீங்காமல் நிமலன் அங்கே குடிகொள்ளுவான்.

4. படுக்கையில்ருந்து கண்விழ்த்ததும்....

படுக்கை விட்டெழுந்த உடனே பார்க்கத் தக்கவையும், பார்க்கத் தகாதவை எவை என்று அறியுங்கள்.

பார்க்கத்தக்கவை:-'

வலக்கை (உள்ளங் கைகள்) சூரியன், விளக்கு, தாமரை, பொன், சந்தனம், சிவலிங்கம், கடல், கண்றை ஈஸ்ற பசு, மிருதங்கம், கண்ணாடி, காட்டு யானை, கருங்குரங்கு, இறைநூல்கள், தனது வலது தோள்கள், கற்புடைப் பெண்மீர், கோபுரம், பெற்றோர், தேய்வத்தின் உரு, படம், துளசி மாடம் போன்றன.

பார்க்கத்தகாதவை:-

தலைவிரித்தவர், அழுக்கு மேனியர், அசுத்த ஆடை உடுத்தியோர், நோயாளிகள், விளக்குமாறு, உலக்கை, சாம்பல், கழுதை, ஏருமை போன்றன.

நித்திரை விட்டெழுந்தவுடன் நம் உள்ளங் கைகளின் கீழ், நடு மேற் பகுதிகளைப் பார்த்துக்கொள்ளல் மிக அருமையானது. முறையே உமை, சரஸ்வதி, லட்சுமி ஆகியோர் உள்ளங் கைகளில் பொருந்தியிருப்பதாக ஜதிகம். எனவே நமது உள்ளங் கைகளை முகத்திலும், உடலிலும், தேய்த்துக் கொண்டு கண்களில் ஒத்திக் கொண்டு, பார்த்தல் என்ற வழமையைக் கடைப்பிடித்துப் பாருங்கள். பயன் தெரியும்.

என்ன - உந்தக் கதைகளையெல்லாம் விடுங்கள்! நான் படுக்கை யிலிருந்து கண்விழித்ததும் முதலில் ஆசையோடு ஆவலோடு பார்த்து அமைதி பெறுவது என் அன்பு மனைவியின் முகத்திலே தான் - இல்லை என் சிறிய பிள்ளையின் பால் மணம் வீசும் அழுகுவதனத்தில் தான் என்கிற்களோ?

5. பொட்டிகும் பழக்கம் வழக்கமானது

பொதுவாக இந்துமத விசவாசிகள் திலகமிடுவதை ஆஸ்மீக முன்னேற் றத்தின் சின்னமாக மட்டுமே அறிவர்.

முக்கண் முதல்வன் பரமேஸ்வரனின் நெற்றிக்கண் அமையும் பாகத்தில் நாமும் பொட்டு வைத்துக்கொள்ளுகிறோம். மனிதனின் உடலில் ஜந்தாவது திறன் மையம் நெற்றி. இந்நெற்றியின் நடுவிலே, மத்தியிலே திலகம் வைக்கும் போது, குறிப்பாக குங்குமம் அணியும் போது சூரியனின் கதிர்களில் அடங்கியிருக்கும் மருத்துவக் குணங்களை அது உறிஞ்சி எடுத்து மூளைக்குள் செலுத்தும் தன்மையை கொண்டிருப்பதை நாம் விளங்கிக் கொள்ளவேண்டும். மேலும் இந்த திலகமையும் பார்வையை பதியவைத்தே தன்வயப்படுத்தி மயங்க வைக்கும் தன்மையும் அதை மானது. பொட்டு நம் வாழ்வில், மரபில் பெறும் முக்கியத்துவம் அர்த்த முன்னது என்று நம் முன்னவர்கள் கண்டுள்ளார்கள்.

மணமாகிய பெண்கள் நெற்றியின் மையத்தில் குங்குமம் பொட்டினை இட்டுக் கொள்வதால் கிப்பன்டிசம் மௌலிகிஷம் எனப்படும் வசியப் படுத்தும் செயல் பெண்களிடம் தொழிற்படாது போகும்.

இன்று நவீன நாகரிகத்தால் ஈர்க்கப்பட்ட பெண்கள் ஏன் மனமுடித்த வர்கள் கூட ஒட்டுப் பொட்டுக்களை கடைகளில் வாங்கி அணிந்து கொள்ளுவதைக் காண்கிறோம். சேலைகளின் வர்ணங்களுக்கு ஏற்ற வண்ணங்களும், வித்தியாசம் வித்தியாசமான வடிவங்களும் கொண்ட பொட்டுக்களை கடையில் வாங்கிக் கொள்ள இன்று வசதியேற்பட்டுள்ளது.

“திலகமிடுதல்” மிகப் புனிதமான சம்பிரதாயம். இது பெண்களுக்கு மாத்திரமல்ல ஆண்களுக்குமே உரித்தானது. மங்கல அணியாக அமையும் பொட்டிடும் வழக்கம் முகத்துக்குப் பொலிவு தருவது. அழகுக்கு அழகுகூட்டுவது! எல்லா நரம்புகளும் நெற்றிப்புருவத்தில் சந்திக்கின்றன என்றும் அந்த மையமே ஞானக்கண் என்றும் குறிப்பிடப்படுகிறது. இம் மைய இடமானது எந்த நேரமும் குளிர்ச்சியிடன் இருக்க வேண்டுமென்பது எதிர்பார்ப்பு.

6. விட்டின் முற்றத்தில் அர்சி மாக்கோலம்

“யாவர்க்குமாம் உண்ணும் போது ஒரு கைப்பிடி” இவ்வாறு திருமந்திரப் பாடலில் ஒரு அடி வருகிறது. பகுத்துண்டு பல்லுயிரோம்பும் பண்பு - இந்துக்களின் தலையாய கடமை. பஞ்சயகங்கும் பற்றிய அறிவுக்கு முதல்; மனிதன் பிற உயிரினங்களிடம் கருணை காட்டி வாழ்வதற்கு அடிப்படையான நியமமே இது. நாம் உணவாகப் பயன்படுத்தும் அரிசி யின் பொடியைக் கொண்டு கோலம் வரைய வேண்டுமென்பதே மரபு. இதற்கு குறுணி அரிசி, அரிசித்தானிய மா என்பன பயன்படுத்தல் முக்கியம். நாம் ஒவ்வொரு நாளும் உணவருந்துவதற்கு முன் ஏறும்பு முதலிய சிறுபிராணிகளுக்கு உணவளிப்பது என்ற மனித தர்மத்தின் காகமே இக்கோலம் போடும் வழக்கம். அழகுனர்ச்சி கலைநுட்பம், ஓவியத்திறன் குழழத்து வீட்டு முற்றங்களில் கோலம் வரைவது இரண்டாவது படி தான் என்பதை சொல்லாமலே விளங்குங்கள். வாரத்தில், மாதத்தில், விசேட தினங்களில் வைபவங்களில் எவ்வெவ் வடிவங்களில் கோலம் போட வேண்டும், போடலாம் என்பதும் கூட சம்பிரதாய மரபாகி விட்டதே போங்கள்! சுருங்கச் சொன்னால் காலையில் கோலம் போடுவது மனித தர்மத்தின் அடிப்படையில் அமைந்த நியமம். பெரிய ஒரு பெளதிக உண்மை நிறைந்த சம்பிரதாயம்.

எங்களில் எத்தனை பேர் இன்றும் வீட்டில் கோலம் போடும் சம்பிரதாயத்தைக் கடைப்பிடிக்கிறோம்? வழமை பற்றி பொங்கல் தினத்திலும், விசேட வைபவங்களிலும் கோலம் அமைத்தாலும் மேற்சொன்ன அரிசிக் குறுணியை அதற்காகப் பயன்படுத்துவதில் நிறைவு கண்டிருக்கிறோமா?

பலவித மா வகைகளும், கோதுமைப் பொடியும் காகிதப்பொடி, பூக்களுமே நம்மவர் வீட்டுச் சடங்குகளிலும் பொது மங்கல வைபவங்களிலும் அரிசிக்கறுணியின் இடத்தைப் பெற்றுவிட்டன! ○

7. “பெற்றோர் பாதம் தொட்டு வணக்குதல்

“மாதா, பிதா, குரு, தெய்வம் அவர்
மலரடி தினம் தினம் வணங்கு தல் செய்வோம்”

என்ற பாடலை அடிக்கடி கேட்கிறோம். எம் வாழ்க்கையின் தவிர்க்க முடியாத நாள்வழிபாடாக இதனை எம்மில் எத்தனை பேர் கடைபிடிக்கி றோம்? முன்னறி தெய்வங்களாக - கண் கண்ட கடவுளர்களாக இருக்கும் தாய் தந்தையரை தினமும் கால்தொட்டு வழிபடும் முறைமையே முன்னோர் வகுத்த விதி. வாழையாட வாழையாக கடைபிடிக்கப்பட்ட வரும் இச்செயலுக்குப் பின்னால் பெரிய தத்துவமே நிறைந்திருக்கிறது?

பெற்றோர் மதிப்பு, முத்தோர் பணிவு, குருபக்தி அழிந்துவரும் இத்தலைமுறைக்கு ஒரு மலர்ந்த புன்னகை சூட கொடுக்கமுடியாத இக்காலத்துப் பிள்ளைகளுக்கு இது ஒரு பழைய ஏற்பாடு.

மதிப்பைத் தெரிவிக்கும் நான்கு ஆசாரங்கள் உள்ளன. முதலாவது “வணக்கம்” சூறுவது. இரண்டாவது இம்முதுபெரும் குரவர்களைக் கண்டால் எழுந்து மரியாதை செய்வது. மூன்றாவது அவர்கள் பாதம் தொட்டுப் பணிவது. இறுதியானது சால்டாங்க வணக்கமுறை.

நாள்தோறும் பெரியவர்கள் கால்தொட்டு வணங்கி ஆசிர்வாதம் பெறுதல் மூலமாக, நமது வாழ்வில் நிம்மதியும், பெருவாழ்வும், வெற்றி யும் நிறைகிறது என்பது பெரியவர்கள், ஆசாரியர்கள் கண்டறிந்து தெரிந்து முதுரைகளாகும். அவர்கள் நமக்கு செய்த சேவைகள், ஆற்றிய உதவிகளை நினைந்து தான் நாம் கால்தொட்டு வணங்கி நன்றி பகர் கிறோம். பதிலாக அன்னவர்களின் இதயம் பொங்கி மகிழும் ஆசியையும் பெற்றுக்கொள்கிறோம்.

பெற்றோர்களை வணங்கும் முறைகள் நம் குடும்ப சம்பிரதாயத்தில் ஒழிந்தோ, குறைந்தோ வருவதை நாம் காண்கிறோம். தமது வாழ்வின் முக்கிய நாட்களில், வைபவங்களில் கூட தாய் தந்தையரை பெற்றோரை வணங்கி, ஆசிர்வாதம் பெறும் பண்பைப் பிள்ளைகள் மறந்து விடுகின்றனரே!

பெற்றவர்களை, பெரியவர்களை நானும் வணங்கித் தொழுவது, பின்னர் நாள் காரியங்களை சிறப்போடு தொடங்குவது என்பன குடும்பத்தில் ஒற்றுமையையும் சந்தோஷத்தையுமண்டாக்கும் காரியங்களாகும். பாசமும் நெருங்கிய உறவும் உறுதிப்படுத்தப்படும். வீட்டில் நிலவும் நிம்மதியின்மையும் நீங்கிடும்.

வைகறை யாமம் துயில் எழுந்து தான் செய்யும்
நல்லறமும் ஒண்பொருளும் சிந்தித்து வாய்வதில்
தந்தையும் தாயும் தொழுது எழுக என்பதே
முந்தையோர் கண்ட முறை - என்பது ஆசாரக்கோவை.

அனுவுக்கு அனுவாகவும், மகத்துக்கு மகத்தாகவும் விளங்கும் அம்மையப்பரை விநாயகனும், முருகனும் கைலையிலே தினமும் வணங்குகிறார்களாம். மாம்பழக்கதை இப்பெரும் உண்மையை உணர்த்துவதே.

நாள்தோறும் பாதம் பணிந்து நிலத்தில் உடலம்தோய வணங்கும் முறைமை ஒருவிதமான யோக, தியான உடல் பயிற்சியே என்றும் அறியும் போது எம்முன்னோர்கள் எவ்வளவு குழ அகலமாகச் சிந்தித்து இச்சம்பிரதாயங்களை வகுத்துத் தந்திருக்கிறார்கள் என்பது விளங்கும்.

தம்மை உயிர்கொடுத்து, உலகுக்கு உவந்து, கல்வியுட்டி, வேண்டியன தந்து வளர்த்த தாய் தந்தையரை, மன நிறைவாக்க தாம் புது மணம் காணும் திருமண நாளிலாவது பாதம் பணிந்து வணங்கி ஆசிர்வாதம் பெற மறக்காதிருப்போமா?

8. மலம், சலம் கழித்த பன் வாய் கொப்பள்ளத்தல்

எம் உடலிருந்து வெளியேறும் கழிவுப்பொருள்களான மலம் மற்றும் சிறுநீரில் ஏராளமான உயிரணுக்கள் அடங்கியிருக்கும், அவை உயிருள்ள அணுக்களாயுமின்னன. வயிற்றினுள் குடலிருந்து மலம் அல்லது சிறு நீரானது வெளியேற்றப்படும் போது, ஒருவித தூர்நாற்றம் அழுக்கும் நிறைந்த வாயு மேலெழுவது வழக்கம். அவ்வாறு வெளிவரும் வாயு லினால் வரும் நோய் அணுக்களும், தூர்நாற்றமும் சுற்றுச் சுழலுடன் சேர்வதுடன், குழலை அசுத்தமாக்கி, மற்றவர்களுக்கும் தாங்கமுடியாத அசெளகரியத்தையும் ஏற்படுத்தும்.

சமய வாழ்வு விதிப்படியும் எம்மைச் சுற்றியிருப்பதாகக் கருதப்படும் தேவதைகள், பூதங்கள் மற்றும் ஆலிகள், தாவரங்கள் முதலிய மூலிகைகளிடமும், தாம் அந்த இடத்தை அசுத்தமாக்குவதற்காக அங்கிருந்து அகன்று நிற்கவேண்டும் என்ற கருத்தோடு முன்று முறை கைதட்டி அவர்களை வேண்டிக் கொள்ள வேண்டும் என்றும் சொல்லப்படுவதை நாம் அறிகிறோம்.

ஞீலஞீ நாவலர் பெருமான், தமது சைவவினாவிடை என்ற சிறிய நூலில் கூட மலசலம் கழிக்கும் போது கடைப்பிடிக்க வேண்டிய நடை முறைகள் என்ற தலைப்பில் இந்த விளக்கங்களை விலாவாரியாகக் கூறியிருப்பதை நம்மில் எத்தனை பேர் அறிந்திருக்கிறோம்.

மலசல விமோசனத்தின் போது தலையையும் மூக்கையும் ஒரு துணியினால் போர்த்திக் கொண்டு குந்தியிருந்து கழிக்க வேண்டுமென்றும், கண்கள் மூக்கு நுனியைப் பொருந்த சிறிது கணம் சுவாசத்தை அடக்கிக்கொண்டு மலசலம் கழித்தலே முறைமை என்றும் அன்றே கூறியிருப்பது எவ்வளவு உண்மையானது. மேலும் இருக்குமிடத்தின் இடப்பக்கமாக நீர்ப்பாத்திரம் வைத்து, பகல் நேரம் வடக்குத் திசை நோக்கியும், இரவு நேரத்தில் தெற்கு நோக்கியும் இருந்து மலசல விமோசனம் செய்ய வேண்டும் என்றும் கூறியவை எவ்வளவு அர்த்த புஸ்டியானவை. இவ்வாறான நடைமுறை ஒரு விதமான தியானமென்றும், திறன் என்றும் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

9. நவமணிகள் விசேடத்துவம்

நவமணிகள் அல்லது நவரத்தினங்கள் எனப்படுபவை ஒன்பது வகையான இரத்தினக் கற்களையே ஆகும். இவை விலைமதிப்பும், தமிழை அணிபவர்களை காத்து மேம்படுத்தவல்ல தன்மையும் கொண்டன. தனிநபர் பொருத்தத்திற்கேற்ப இந்நவரத்தினங்களை ஆபரணங்களில் பதித்து அணிந்து கொள்வதால் அதிர்ஷ்டம் உண்டாகுவதாகவும் பல ஞாய்களுக்கும், கஷ்டங்களுக்கும் தீரவு கிடைக்கிறது என்றும் பழங்களால் தொட்டு நம்பப்படுகிறது.

வைரம், மரகதம், மாணிக்கம், நீலம், புஸ்பராகம். வைசூரியம், கோமேதகம், முத்து (மஞ்சள், வெள்ளை) பவளம் எனப்படுபனவே இவ்வொன்பது இரத்தினங்களுமாகும்.

இவற்றுள்ளும் முத்து, வைரம், மாணிக்கம், நீலம், மரகதம் என்பவை ஜந்து பஞ்சமணிகள் அல்லது இரத்தினங்களென்றும் ஏனையவற்றை உபரத்தினங்களென்றும் வகைப்படுத்துவர்.

தெய்வீகம் பொருந்திய இந்நவமனிகளை பொருட்செல்வம் மிகுந்தவர் வீடுகளிலும் வைத்து, பேணுவர் பூஜிப்பர்.

வைரம்

ஆறு கோணங்களையும், எட்டுப்படைகளையும் கொண்டு 12 காரிய முனைகள் ஒன்றின் மேல் ஒன்றாக அடுக்கிய வடிவத்தில் அமைந்த கனிமம் இது. ஒளியும் அழகும் மிகுந்த வைரம் நவரத்தினங்களில் முதன்மையானது என்பர். சக்கரினுக்கு பலம் சேர்க்கும் வைரமானது, துலாம் இடப இராசிக்காரருக்கும் ஆறு எண்ணில் பிறந்தவர்களுக்கும் உகந்தது. அதிர்ஷ்டம் தருவது எனப்படுகிறது. வெள்ளை நிறத்திலும் செந்நிறத்திலும் பொன்னிறம் கருமை நிறத்திலும் வைரக்கற்கள் கிடைக்கின்றன.

புஸ்பராகம்

புஸ்பராகம் வைரத்தைப் போன்ற ஒரு கல் தான். தங்கபஸ்பம் நிகர்த்த மருத்துவப் பண்புகள் நிறைந்தது. குருபகவானுக்கு ஆதிபத்தி யமான இக்கல்லானது தனு, மீன் ராசிக்காரர்களும் மூன்று எண்காரர்களும் அணியும் பட்சத்தில் பயனும், அதிர்ஷ்டமும் செய்யவல்லது எனப்படுகிறது. நோய்க்குறிகளை முதலிலே காட்டும் விசேட தன்மை இதற்கு உண்டு என்றும் தேவேந்திரன் முதலியோர்களாலேயே விரும்பி அணியப் பட்டது என்றும் புராணங்கள் கூறும்.

வைடுரியமும், கோமேதகமும்

இரவில் பார்த்தால் பூனையின் கண்போல் பிரகாசிக்கவல்ல கல் வைடுரியம். இது வெண்மை, மஞ்சள் பழுப்பு நிறங்களில் காணப்படும். கேது ஆதிக்கம் பெற்றவர்களும், இரண்டு ஏழு எண்களை பிறப்பு, விதி எண்களாகக் கொண்டவர்களும் வைடுரியக்கல் தரும் ஒளிவீச்சைக் கொண்டு அந்தணர், (வலம்) அரசர் (இடம்) வளிகர் (மேற்கு) வேளாளர் (கீழ்ப்புறம்) என பரஞ்சோதி முனிவர் வகுத்துள்ளாராம். மருத்துவக் குணம்மிக்கது இந்த வைடுரிய மணி.

நவமனிகளுள் மென்மையான கோமேதகம். பசுவின் சிறுநீர் நிறத்தையடையது. தூய்மையும் பள்ளப்பும் இதன் விசேட தன்மை களாகும். வாதம், பித்தம், குஸ்டம் போன்ற நோய்களைக் குணப்படுத்தும் வல்லமை கோமேதகத்துக்கு உண்டாம். இராகுபகவானின் ஆதிக்க முள்ளது. விதி எண் நான்கைக் கொண்டவர்களுக்கு இது அதிர்ஷ்டம் தருவிக்கக் கூடியது என மக்கள் நம்பி அணிவர்.

முத்தும், பவளமும்

நவரத்தினங்களில் இரண்டாமிடம் பெறுவது நித்திலம் எனப்படும் முத்து ஆகும். ஆழ்கடலில் முத்துக்குளிப்பது பற்றி அறிவோம். வெண்மை, பழுப்பு, செம்மை, கருமை நிறங்களில் முத்துக்கள் உள்ளன. சந்திரனுக்கு உவப்பான மணி இதுவாகும். இரண்டு ஏழு எண்களை முறையே பிறப்பு, விதி எண்களைக் கொண்டவர்களுக்கு வளமான வாழ்வு காட்ட வல்லது முத்து. இதனைப் பவித்திரமாக அணிவது அவசியம்.

ஆழ்கடலில் எடுக்கப்படும் மணி ஆகிய பவளம், கடற்பாறைகளில் உருவாவதாம். சிவப்பு, வெண்சிகப்பு, கருப்பு, நீல வர்ணங்களில் பவளம் கிடைக்கிறது. மினுமினுப்பும் குறைவாகவும், கடினத்தன்மையும் குறைந்த தாகவும் உள்ள இக்கல்லானது செவ்வாய் ஆதிக்கமும், மேட, விருட்ஷக ராசியும் கொண்டவர்களுக்கும், எண் ஒன்பதை உடையவர்களுக்கும் பயன்தருவது; அதிர்ஷ்டம் தருவது.

நவரத்தினங்களிலொன்றான நீலம் (பவளம்), கருமைச் சார்பானதும், பளபளப்பானதுமான இது சனிபகவானுக்குரியது. இராகுவுக்கும் உகந் தது. பிறப்பு, விதி எண்கள் 8, 4 கொண்டவர்களுக்கும், மகர, கும்ப ராசிக்காரருக்கும் நீலக்கல் அணிவது அதிர்ஷ்டம் தரும்.

மரகதம், மாணிக்கம்

பச்சை நிறமுடைய கல் மரகதம். அழுகும், ஒளியும் நிறைந்தது. புதன்திசை நடப்பவர்கள் ஆட்சி, உச்சம் பெற்றவர்கள் இதை அணிந்து அதிர்ஷ்டம் பெறலாம். மாணிக்கக் கல்லுக்கு மதுமராகம், செம்மணி, மாமணி என்றும் பெயர்களுண்டு. செம்மை நிறமுடையது, சூரியனுக்குரியது. சூரியதிசை, சிம்மராசிக்காரர்களுக்கும், பெயர் எண் விதிகள் ஒன்று உடையவர்களுக்கும் பயனும் அதிர்ஷ்டமும் கொடுக்கக்கூடிய இரத்தினம் மாணிக்கமாகும்.

10. குங்குமப்பொட்டின் அவசியம்

தமிழர் தம் வாழ்விலே மிகவுமூயாக்க மங்கலப் பொருளாக- தெய்வீக சக்தி நிறைந்ததாக குங்குமம் திகழ்கிறது. குங்குமப் பொட்டிடும் வழக்கம் ஆண், பெண் இருபாலாருக்குமே பொதுவானது தான். குங்குமத்தை திருமணத்தினத்தன்று மாங்கல்யம் சூட்டியுள்ள கணவருடைய தன் மனைவியின் நெற்றியும், உச்சி வகிடினும் இட்டுவிடுகிறான். திருமணமான பெண்கள் தலைமயிரை விகிடுபிரித்து, வாரி தலை சீவியிமுத்து நடு விலுள்ள சீமந்த ரேகையில் குங்குமம் அணியவேண்டும். குங்குமப்பொட்டு அணிந்து கொள்வதென்பது கலியாணமான பெண்களுக்கு தவிர்க்க முடியாத வழக்கமாய் அமைய வேண்டும். ஆசாரிய விதிப்படி தலைமயிர் பகுத்து வைப்பதும், சிவப்புக் குங்குமம் அணிவதும் முக்கியமானது.

மஞ்சளில் இருந்து தயாரிக்கப்படுவது இந்தக் குங்குமம். அம்பாளுக்கு பூஜைக்குரிய புனிதப் பொருளாக உள்ளது. குங்குமத்தால் அருட்சனை செய்து அம்பிகையைத் துதிப்பவர்களுக்கு இலட்சுமிகாரம் உட்பட சகல சௌபாக்கியங்களும் கிடைக்கும் என்பது நம்பிக்கை. பொதுவாக தான் திருமணமாகியவள் என்றும் அதனால் பிற ஆண்கள் தன்னை விரும்புதல் தகாது, தன்னில் ஆசை வைக்க வேண்டாம் என்பதை வெளிப்படுத்துவது குங்குமம் இடுவதின் இரகசியமாகும். சமங்கலிகள் குங்குமப் பொட்டு அணிவதன் அவசியம் சம்பிரதாயமாக்கப்பட்டது இதனால் தான். இன்னும் சொல்லதானால் சிவப்புக் குங்குமம் இடுவது, தன் கண்ணித்தன்மை ஒருவரால் ஏற்கனவே அழிக்கப்பட்டு விட்டது என்பதை சூசகமாக உணர்த்துவது குங்குமம்!

குங்குமத்தையும் பொட்டுக்களையும் எப்படி இட்டுக் கொள்வது என்று முறைகள் உள்ளன. கட்டை விரலையும் ஆட்காட்டி விரலையும் சேர்ந்து குங்குமத்தையோ, சந்தனத்தையோ இட்டுக்கொள்ளல் வேண்டும். பொட்டிட்டுக் கொள்ளும் தமிழர் தம் வழக்கு அழகுக்கு அழகுகூட்டி, புதுப் பொலிவைத் தருவதை அதனை வழக்கமாக்கி கொண்டவர்களைக் கேட்டு அறிந்து பாருங்கள். புதிய சக்தி பெருகுவதை உணருவீர்கள். ○

11. வீரதமனுட்டிக்கும் காலங்களில் எண்ணை வைத்துக் குளிக்கக்கூடாது

**வெளியிலிருந்து உடலுக்குள் புகும் கிரகங்களின் கலந்த அலை
களை எண்ணை உள்புகவிடாமல் தடுக்கிறது.**

உடலும் உள்ளமும் மேற்கூறிய கிரகங்களின் கலந்த அலைகளால்
தூய்மை பெறுகிறது. குறிப்பாக சனிக்கிரகத்தின் சக்தியிலிருந்து உரு
வாகும் விரதம் அனுட்டிப்பதால் உடலும், உள்ளமும் தூய்மை பெற
வேண்டும். எண்ணையால் தலையிலும், உடலிலும் ஒரு புகை வளை
யத்தை உருவாக்கி, இக்காந்த அலையை உள்ளே சொல்ல விடாமல்
தடுப்பதால் விரதகாலங்களில் உடலுக்கு மனதுக்கும் முக்கியமானதான
இக்காந்த அலைகள் பெற வாய்ப்பு இல்லாமல் போகிறது. இது
விஞ்ஞானபூர்வமான கருத்தும் கூட. ○

சம்பிரதாயங்களென்பவை வழக்கத்தில் நடைமுறையிலுள்ள
சடங்குகள், வாழ்வியல் முறைமைகள், நிகழ்ச்சிகள் செயன்
முறைகளை பிரதிபலிப்பனவாக விளங்குவன. வழமைகள். அல்லது
வழக்காறுகள் எனப்படுபவை நிச்சயமாக மரபுகளாகவோ
பாரம்பரியங்களாகவோ இருக்க வேண்டுமென்று சொல்வதற்
கில்லை. தனித்துவமுடையதும், ஒரு காலத் தேவையை நிறை
வேற்றத் தேவைப்பட்டதும், ஒப்புக்கொள்ளக்கூடிய காரணங்
களையடையனவாகவும் அமையும் பொருத்தமான நடைமுறைகள்
அவ்வெங்காலத்தில் சம்பிரதாயங்களாக அங்கீராம் பெற்றன.

12. “வடக்கே தலைவையாதே வாசலுக்குக்கால் நீட்டாதே!”

பூமியைச் சுற்றி தெற்கிலிருந்து வடக்கு நோக்கி ஒரு காந்த வளையம் கடந்து செல்வதை அறிவோமல்லவா? இதனாலாகும் புவியீர்ப்புச்சக்தி உடல் நலச் சீர்மைக்குக் குந்தகமானது என்பது அன்றே நம்மவர்களால் உணரப்பட்டிருந்தது.

வாஸ்து சாஸ்திர அடிப்படையில் பார்த்தால், வாசல்பாடுகளின் வழிதான் “நகரவ் போர்சல்” எனப்படும் எதிர்சக்திகள் வீட்டினுள் புகுகிள்றன. வாசலில்களில் நீட்டி அமரும் எமது உடலில் இத்தீய சக்திகள் எனிதில் புகக்கூடும் என்பது “டெளசிங்ராட்” என்ற கருவியைப் பயன்படுத்தும்போது கண்டு கொண்ட உண்மையும் ஆகும். மேலும் வாசலோடு உட்பக்கமோ, வெளிப்பக்கமோ நின்று எதையும் கொடுக்கவோ, வாங்கவோ கூடாது என்ற சம்பிரதாயமும் இவ்வடிப்படையில் தான் வந்தது.

“வடக்கொடுகோணம் தலைசெய்யாதே” உடல் முத்துச் சேர்தல் மீன் கோள் வழி என்னும் பாடலொன்றும் இதை வலியுறுத்துகிறது. எப்போதும் போர்வையொன்று போர்த்துப் படுக்க வேண்டும். ஏனென்றால் உறங்கும் போது உயில், இச்சி, புழு, பாம்பு விழுந்து கேடு செய்யாது தடுக்கலாம். வடக்கே தன் தலை வைத்த படி கிடந்த இரணியனைச் சங்காரம் செய்ய வந்த நாராயணர், தன் நரசிம்ம அவதாரத்தின் போது வாசற் படியில் வைத்துத் தன் கூரிய நகங்களால் கீறிக் கிழிந்து அவனைத் தலை, கால் மாறி மாறி போட்டு விட்டாராம் என்பதும் ஐதிகம். இது பற்றித்தான் வாசலிருந்து எக்காரியத்தையும் செய்யக்கூடாது என்ற சம்பிரதாயம் வந்தது.

13. பெண்கள் மறந்தும் செய்து விடக்கூடாத சம்பிரதாயங்கள்

பெண்கள் செய்யத்தகாதது என விலக்கப்பட்ட சீல நடைமுறைச் சம்பிரதாயங்களை மீண்டும் மீட்டிப் பார்த்து கொள்வோமா?

1. தலையை விரித்து போட்டுக் கொண்டிருப்பது கூடாது.
2. பூசனிக்காய் திருஷ்டி சுற்றி உடைக்கக்கூடாது.
3. கர்ப்பமுள்ள பெண்கள் தேங்காயை, சிதறுகாயாக உடைத்தல் ஆகாது.
4. கணவனுக்குத் தெரியாமல் தர்மம் செய்யலாகாது.
5. இரவிலே வீட்டைப் பெருக்குவதும், அவ்வாறு பெருக்கினாலும் குப்பைகளைத் தெருவில் கொட்டக் கூடாது.
6. திருமணமான பெண்கள் காலில் மெட்டி இல்லாமலிருக்கக்கூடாது.
7. மார்பு தரையில் படச் சயனித்தல் (நித்திரை கொள்ளல்) தகாது.
8. பொதுவாகத் தீட்டு உள்ளவர்கள் கோவினுள் பிரவேசித்தல் கூடாது.
9. தீட்டுக்காலங்களில் கட்டிலில் படுக்காது தரையில் படுத்துக் கொள்ளுதலே சம்பிரதாயம்.
10. பெண்மையைக் கொச்சைப்படுத்தும் எந்நடக்கைகளுக்கும் அனுசரணையையும் இருக்கக்கூடாது: பெண்கள் கண்ணர் விடும் வீட்டில் செல்வம் ஒருநாளும் தங்காது. என்பதும் ஜதிகம்.

○

14. “நான்காம் பிறை பார்த்தால் நாய்யடாப்பாடு”

கொழுத்த வயிறுப் பிள்ளையார் ஒருமுறை, அதிகமாக வயிறு படைக்க உண்டுவிட்டு தத்தக்கபித்தக்க என்று ஆடி அசைந்து நடை பயின்று வருகிறார். சந்திரன் அவரைக் கண்டு சிரித்து விட்டான். கோபம் கொண்ட விநாயகர் சந்திரனுக்குச் சாபமிட்டார். சந்திரன் வேதனையோடு, தன் பிள்ளையாரை அழுத அழுது வேண்டினான். “பிள்ளைப் பெருமானே எனக்கு சாபவிமோசனம் கொடுங்கள்” என்று சந்திரன் சாபம் பெற்ற நாள் “நான்காம் பிறை” அந்த நாளிலே சந்திரனைப் பார்ப்பவரும், அவ்வாறு அளவிலாத் துன்பமடைவர் என்று பிள்ளையார் விதித்ததாக ஒரு சம்பிரதாயம்.

“நலமிலன் நண்ணார்க்கு நண்ணிலார்க்கு நல்லன் சலமிலன் பேர் சங்கரன்” சங்கரனார் பாரபட்சம் காட்டாதவர்.

நான்காம் பிறையை ஒருமுறை நாராயணனான கண்ணபிரான் பார்த்துத் துன்பமெய்தினான் என்பது புராண ஐதிகம்.

பிரசேனன் என்ற அரசன் சூரியனிடமிருந்து பெற்ற இரத்தினமணி யொன்றைப் பின்னர் ஜாம்பவானி என்ற முனிவரிடமிருந்து எடுத்துக் கொள்ள எத்தனித்த கண்ணபிரான் ஜாம்பவானோடு 15 நாள்கள் கடும் போர் செய்து பெற்றுக் கொண்ட போதும் நாலாம் பிறைச் சந்திரனைப் பார்த்த காரணத்தால் கண்ணனும் துன்பமெய்தினாராம். போருக்குச் சென்றிருந்த கண்ணபிரான் இறந்துவிட்டார் என ஜயுற்று சேனைகள் நாடு திரும்பியதும், இறந்து விட்டதாக அறிந்து கண்ணனுக்கு கர்மாதிகள் நடைபெற்று முடிந்ததுமான செய்திகள், நாலாம் பிறையைப் பார்ப்பதால் ஏற்படக்கூடிய இன்னல்கள் பற்றிய புராண ஐதிகமாகும்.

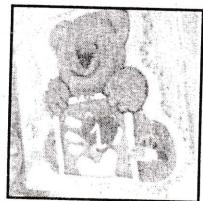
இன்றும் அந்த சம்பிரதாயத்தை எம்மவர்கள் கடைப்பிடிப்பது காண்கிறோமல்லவா?

15. பெண்களும் அங்கப்பிரதட்சனமும்

பெண்கள் மார்பு பூமியில் படாமல் வணக்கம் செய்ய வேண்டும். அவர்கள் தலைக்கு மேலே இரு கைகளையும் உயர்த்திக் குவித்து வணங்குவதையே ஏற்காத நம்மவர்கள் அந்நிலையில், பெண்கள் தோப்புக்கரணம் போட்டு வழிபடுவதும் பொருத்தமற்றது என விதித்திருக்கிறார்கள். பெண்களுடைய அங்க அமைப்புக்களையும், அவர்களுக்கே யிரிய பண்பாட்டாசாரங்களையும் கருதி நின்றதோடு, பெண்களின் பேற்றுக் காலத்தின் அசௌகரியங்களையும் கூட அன்றே எண்ணிய ஆன்றோர் ஆண்களுக்கு அட்டாங்க நமஸ்காரம் என்ற பெயரோடு தலை, கைகள், காதுகள், முழந்தாள்கள், மார்பு ஆகிய 8 உறுப்புகள் நிலத்தில் தோய வழிபட வேண்டுமென வற்புறுத்தியிருந்தபோதும் தலை இரு முழந்தாள்கள், இரு கைகள் மட்டும் நிலத்தில் பொருந்தக்கூடிய பஞ்சாங்க வணக்க முறையை பெண்ணினத்துக்கு வகுத்து வைத்திருப்பதேன் விசித்திரிமேதனி.

ஏனைய மதத்தவர்களும் உடற்பயிற்சி, லாவகமாக உடலைப் பேணுதல், ஆரோக்கியக் கோட்பாடுகளின் அடிப்படையில் வழிபாடு களை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இந்துமத சம்பிரதாயங்கள், வழிபாட்டு அடிப்படைகள் மிக நுட்பமாக ஆராய்ந்து அறிந்து ஆன்றோர்களினால் வகுக்கப்பட்டிருப்பதை அறியவரும்போது முன்னையவர்களின் விவேகத்தை மொச்சாமல் இருக்க முடியாது.

பெண்கள் மார்புக்கு நேரே கைகளைக் குதித்து வணங்குவதே சரியான சம்பிரதாயம். ஆயினும், இக்காலத்தில் பெண்கள் தம்மை மறந்து பக்தி மேலீட்டினால் மேற்படி வழிபாட்டு முறைகளைச் செய்து வருகிறார்கள்.

16. “பேர்த்தே கேக்கும்” கண்யாட்டமும்

பிறந்த நாளைக் கொண்டாடும் வழக்கம் கொண்டிராத மக்கள் இன்று இல்லை எனலாம். ஒவ்வொரு இனத்தவரும் தமது சமய, கலாசார, பண்பாட்டு முறைகளோடு அனுசரித்து தாம் பிறந்த தினத்தை அனுட்டிப் பர். அன்றைய தினம் கடவுள் வழிபாடும், பிரார்த்தனையும், வாழ்த்துக்களும் இனிய உணவுகள் பரிமாறல்களும் களியாட்டங்களும் தவிர்க்க முடியாத வழமைகளாகிவிட்டன. எமக்கு காலங்காலமாக வரும் பிறந்த தின கொண்டாட்ட சம்பிரதாயங்களை பழைய காலத்தில் இல்லாத வகையில் மெழுகுதிரி எனப்படும் விளக்கொளியை ஏற்றிப் பின்னர் வாயினால் ஊதி அணையச்செய்யும் வழமை முன்னிற்கிறது. கேக் எனப் படும் ஐரோப்பிய முறையிலான வெதுப்பியை கத்தியினால் வெட்டி விருந்தினர்களுக்கு பரிமாறும் வழக்கம் தொடரப்படுவதை நாம் சம்பிரதாயமாக்கி விட்ட வெறுமை எம்மை சிந்திக்க வைக்கிறது.

பிறந்தவர் பெயரில் கொண்டாடப்படும் இந்த நாள் இன்றைய வழக்கில் ஆங்கில திகதியில் தான் நடத்தப்படுகிறது! தமிழ்த் தேதியில் பிள்ளை பிறந்த நாள், நட்சத்திரம் மற்கப்பட்ட நிலையில் கோயில் வழிபாடு களைக் கூட புறக்கணித்து ஒருவித பறங்கி கலாசாரத்தோடு “பேர்த்தே” கொண்டாடும் எம் பெற்றோரே அநேகர்.

ஓளிவிட்டு பிரகாசிக்க வேண்டிய வாழ்த்தோடு ஒருவரை விளக்கேற்றி பாராட்ட வேண்டிய வேளையில் புது ஆண்டை தொடங்கும் தருணத்தில் விளக்கை வாயினாற் அணைத்து விடுவதும் இந்த இரவல் கலாசாரத்தை தமது நவீன நாகரிகம் கருதி தொடர்வதும் சம்பிரதாயங்களாகி விட்டது. பொங்கல் இட்டு புதுவிளக்கு ஏற்றி அறுசலை உண்டி பரிமாறி அன்பான வர்களின் வாழ்த்துக்களோடும் நம் பிறந்தநாளைக் கொண்டாடுவது நல்ல சம்பிரதாயம் என்பர்.

17. ஆடியில் மங்கள நாள் தேவுவத்ஸலை

பொதுவாக, ஆடிமாதத்தில் கல்யாணம் முதலான சுபாகாரியங்களை நடத்த நம்முன்னோர்கள் ஆமோதிப்பதில்லை.

நோயும், பின்னும், பீடையும் உடலை இலகுவில் பற்றக்கூடிய குளிர்காலம் இம்மாதத்திலேயே தொடங்குகிறது. ஆடி முதல் மார்கழி வரையான காலம் தேவர்களுக்கும் இருள் தொடங்கும் காலம். ஒளி நீங்கும் காலம். தமிழ் மாதங்களில் நான்காவதான இம்மாதம் ஏதோ ராசியில்லாத மாதமாக உணரப்பட்டது. ஆடிப்பிறப்பு நாளிலே மூலிகைகள், மருந்துகள் சேர்த்த கஞ்சி காய்ச்சி உடலை நோய்வராமல் பாதுகாக்க முயலும் ஆசாரம் ஆரம்பமாகிறது. இந்த அடிப்படையில் தான் இந்த மாதத்தின் பெயரில் குறித்த “கூழ்” தயாரிக்கப்படுகிறது.

திருமணம் என்பது மனத்தாலும், உடலாலும் அல்லல்களையும் ஏதிர்காலினால் வேண்டிய வைபவந்தான். அதனால், இதற்கு மிகவும் கவனம் தேவை. உடல் நலத்துக்கு பிரதிகாலமாக அமையும் இம்மாதத்தில் கலியாணம் நடைபெற்றால் பிள்ளைப்பேறுகள் பொருத்தமான காலத்தில் அமையாது போவதற்கும் வாய்ப்புண்டு. சித்திரைப்புத்திரன் வரலா மென்பதால் சில இடங்களில் சாந்தி முகூர்த்தம் கூட செய்ய விடமாட்டார்கள்.

ஒரு ஆடியில் ஏற்பட்ட இழப்பு, துன்பம் ஏழு ஆடிகளுக்கு தொடரக்கூடியது என்ற ஒரு நம்பிக்கையும் நம்பவர் மத்தியில் இருக்கிறது. ஆடிக்கு அடுத்த மாதமான ஆவணியில் திருமணம் செய்யலாம் என்ற சம்பிரதாயம், எச்சரிக்கைக்கு பின் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு நடை முறையில் வந்தும் விட்டது.

எது எப்படியோ, காலசீதோஷண, புவியியல் உடல் நலக்கோட்பாட்டுக் காரணங்களை அடியொற்றி நம் முன்னோர் வகுத்த சம்பிரதாயத்தில் அர்த்தம் நிறைந்திருக்கத்தான் செய்கிறது.

18. வருடப்பிறப்பு நாளில் வேப்பம் பு

வருடப்பிறப்பன்று வேப்பம் பு உண்பதும், பச்சடி சாப்பிடுவதும் கடைப்பிடிக்கப்படுகிறது.

கசப்புச் சுவைக்கு இருப்பிடம் வேம்பு தானே! வருடத்தின் ஆரம்ப நாள் ஆறு ரதுக்களும், நவக்கிரகங்களின் இருப்பும் மாறி, நமக்குத் தருகின்ற தீமை, நன்மைப் பயன்களை இறைவன் செயலாகவே, அவன் ஊட்டுவதாகவே என்னி அதை இன்பமாக அனுபவிக்கும் மனநிலையை ஏற்படுத்திக்கொள்ள வேண்டுமாம்.

வேப்பம் பு கசப்புக்கு இருப்பிடமானால், கரும்பு இனிப்புக்கு இருப்பிடம்.

வேப்பம் புவுடன் இனிமைச் சுவையுடைய வெல்லத்தையும் சேர்த்துப் பச்சடி அரைத்து உண்ணும் சம்பிரதாயமானது, உலக வாழ்க்கை என்றும் வேம்பை, அன்பு என்னும் பாகினால் சமப்படுத்தி, நன்மை தீமை ஆகிய இரண்டையும் சமநிலையில் அனுபவிக்கக் கற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என்பதை உணர்த்தவே இவ்வழக்கத்தை நம்முன்னோர் ஏற்படுத்தினர். மருத்து நீர் வைத்து ஸ்நானம் பண்ணும் முறைமையோடு இதனையும் சம்பிரதாயமாக்கிக் கொள்கிறோமா? ○

19. ஒரு கவனயீர்ப்பு!

விநாயகரைக் காவல் வைத்துவிட்டு, தாயாரான பார்வதிதேவியார் அந்தப்பறத்தில் குளித்துக் கொண்டிருந்தாளாம். சிவபெருமானான பார்வதி மணாளன் பார்வதியை அந்த நேரத்தில் காண விரும்பி வேகமாக நுழைந்தார். அப்பாவையே வழி மறித்தார் பின்னையார். “உனக்கு இவ்வளவு திமிரா?” என்று கேட்ட சிவனார் கோபங்கொண்டவராய் விநாயகரது தலையையும் அறுத்து ஏறிந்தார். பிறகு தன்னைச் சுதாகரித்து மன இளகிய தந்தை, “வடக்கே யாராவது தலைவைத்துப் படுத்திருந்தால் அவர்களது தலையை விரைவில் அறுத்து வா!” தம் ஏவலாளரிடம் உத்தரவிட்டாராம். யாரையும் காணாத ஏவலாளர்கள் கடைசியில் ஒரு யானை வடக்குப் பக்கமாகத் தலையை வைத்துப்படுத்துறங்குவதைக் கண்டு, அந்த யானையின் தலையை வெட்டியெடுத்து வந்து, சிவபிரானாரிடம் கொடுக்க, அதை வெட்டப்பட்ட தன்பிள்ளையின் தலையாகப் பொருத்தினாராம். அதுவே விநாயகருக்கு நிரந்தரத் தலையாகி விட்டதாம்.

தெற்கிலிருந்து வடக்கு நோக்கிப் பாயும் மின்காந்தசக்தி, நாம் வடக்கே தலைவைத்து உறங்கும் வேளைகளில் காலில் ஆரம்பித்து தலை வழியாகக் கடக்கும். நோயும், சாவும் அதனால் அணுகும் என்பது விஞ்ஞானவழி விளங்கும் செய்தியுமாகும். ○

20. சுகுனங்களை நம்பலாமா?

சுகுனங்கள் அல்லது நிமித்தங்கள் என்பவற்றை நம்மவர் நம்பி அதை வாழ்விலும் கடைப்பிடிக்கின்றனர். இச்சாலி பூராண, தர்மநீதி நூல்களிலும் நிமித்தங்கள் பற்றிய பல தகவல்களை நாம் அறிவதும் அதற்கொரு காரணம் தான்.

சுகுனங்கள் மிகவும் முக்கியமானவை. எவ்வெய்வை சுகுனமாக அமையும் போது காரியம் சிற்திக்கின்றன. மற்றும் எவ்வெவ்வு நிமித்தங்கள் சந்திக்கும் போது தீயவையும், துண்பமும் கிடைக்கின்றன என்பதை அக்காலத்தில் அனுபவமுலம் கண்டதாகப் பேசப்படுவதும் அடுத்த காரணமாகும்.

வெளியில் புறப்படும் போது, நல்ல சுகுனம் அமையவில்லை யென்றால் திரும்பவும் வீட்டுக்குள் வந்து தண்ணீர் குடித்து, சிறிது நேரம் உட்கார்ந்த பிறகு செல்லவேண்டுமென்று நம்முதாதையர்கள் சொல்லித் தந்திருக்கிறார்கள்.

சுகுனங்கள் இயற்கையாக அமையவேண்டும். நாமாக அதை உண்டாக்கிக்கொள்வது நலமே ஆனாலும் இயற்கையாக வந்து அமைவதைப்போல அவ்வளவு சிறந்ததாகாது. ஒருவர் வெளியே புறப்படும் போது எங்கே போகிற்கள் என்று கேட்பதும், அவரைப் பின்னாலிருந்து கூவியமைப்பதும் கூடாது எனக்கருதிய நம்முதாதையர்கள் புறப்படும் பொழுதுகளால் இடறினாலும், தலைமுட்டினாலும் கூட, அது பொருத்தமான சுகுனமில்லை எனக்கொண்டு சிறிது நேரம் அமர்ந்திருந்து தண்ணீர் பருகிச் செல்லவேண்டுமென்றும் கற்பித்திருப்பதை இங்கு பொருத்திப் பார்க்கலாம்.

இன்று நம்மிடையே இருக்கும் பஞ்சாங்கங்கள் மேலே நாம் கண்ட சுகுனங்கள் நிமித்தங்கள் எவ்வெப்போது எவ்வாறு அமைவது நன்மை தரும், எவ்வாறிருந்தால் தீயபலன்களைத் தரும் என்று கண்டு, கணித்துத் தந்திருப்பதையும் நாம் கருத்துக்கெடுக்க வேண்டும்.

21. சுகுனம் பார்த்தல்

பழையமை அனைத்துமே தீமையானது என்றல்ல. முன்னேற்றத்திற்கு உதவியானது இருக்கிறதா? என சிந்தித்துப் பார்ப்பது மிகவும் அவசியம்.

சுகுனம் பார்ப்பது பற்றி கல்கி எழுதிய கருத்தை இங்கே குறிப்பிடலாம். பல்லி சொல்லுதல், காகம் கரைதல், பல்லி எழுப்பும் ஓசை எல்லாவற்றுக் குமே அதீத சக்தியிருக்கிறதா? ஆற்றிவு கொண்ட மனிதன் இவற்றை எல்லாம் நம்பி வந்திருக்கிறான். தனக்காகவே மற்றைய ஜிவராசிகள் படைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது எவ்வளவு மட்மை. (கள்வனின் காதலி)

பஞ்சாங்கங்களில் வேடிக்கையாகத் தெரிவது அங்கு காணப்படும் சுப சுகுனங்களுக்கு உதவாத விடயங்கள் பற்றிய அட்டவணை தான். மலடி, பிராமணன், விதவை என்பவர்கள் சுகுனமாக முன்னுக்கு வந்தால் கெடுதி என்கிறார்கள். வழி தெருவில் வாசலில் தென்படும் எல்லோரும் யார்? யார்? எப்படியானவர்கள் என்று எம்மால் கண்டுகொள்ளமுடியுமா? இது அபவாதம் இல்லையா? மயிலைப் பார்ப்பது அபசுகுனமாம். அப்படியானால் முருகனுடைய வாகனமாகிய மயிலைப் பார்ப்பது சுடவா அபசுகுனம்? எனக் கேட்பவர்கள் உளர்.

சவரம் செய்து கொண்டு வெளியிலே புறப்படுவது கூட அபசுகுனம் என்கிறது ஒரு செய்தி. அப்படியானால் தினசரி “ஷேவ்“ அதாவது முகச்சவரம் செய்து கொண்டு உத்தியோகத்திற்கு காரியலாலயம் செல்வதே அபசுகுனமாகுமா? தன்னை தூய்மையாக்கி அழகுபடுத்திக் கொள்ளும் மணோத்துவத்திற்கே மாற்றாடாக இருக்கிறது. மன உற்சாகத் திற்கு இடமளிச்சும் செயல் என்று இதை சொல்லாமலே தவிர இது அபசுகுனமாகுமா? மீண்டும் சொல்லுவார் கல்கி, புறப்படும் போது பூனை குறுக்கே வந்தால் அபசுகுனம் என்பதைப் பரிசோதித்து பார்த்திருக்கிறேன். அதை மறுதலையாகக் கண்டு இச்சம்பிரதாயத்திற்காக எனக்குள் நகைத்துக்கொண்டேன். கடவுள் உனக்கு முன் அச்செயல்களுக்கு முன்னர் ஒரு தூதுவரை அனுப்புவார் என்று அந்த அத்தாட்சி பெரும்பாலும் பின்னே வரப்போதும் நிகழ்ச்சிக்கு கட்டியம் கூறுவதாக இருந்தது என்ற நம்பிக்கையின் அடிப்படையிலேயே சுகுனம் பார்க்கும் சம்பிரதாயத்தை நம்மவர் கடைப்பிடிக்கின்றனர். ○

22. வித்யை ஏற்றுக்கொள்ளலாமா?

நமது வாழ்க்கையில் வெற்றிகளும் தோல்விகளும் ஏற்படுகின்றன. பொதுவாக வெற்றி தோல்விகளை ஏன் எப்படி ஏற்பட்டன என் ஆராயாமல் அப்படியே ஏற்றுக்கொண்டு “அது தான் விதி” என்று சொல்லி முடிக்கின்றோம்.

இயற்கையில் பிரபஞ்சத்தில் உலவிவரும் கிரகங்களைல்லாம் குறிப்பிட்ட நியதிப்படி இயங்கிவருகின்றன. இதில் எத்தகைய மாற்றமும் இல்லை. அதுபோல பிரபஞ்சத்திலே ஒரு சிறிய அணு என்று சொல்லத் தக்க அளவுக்குள்ள பூமியில் வாழும் மனிதர்களின் வாழ்க்கையானது ஒரு நியதிக்குக் கட்டுப்பட்டே நடைபெறவேண்டியிருக்கிறது. இந்த நியதியைத்தான் நம்முடைய முன்னோர்கள் விதி என்று பெயரிட்டு அழைத்திருக்க வேண்டும். ஆங்கிலத்தில் இதனை “Fatalism” (பேற்றவிசிம்) என்று சுறுவார்கள்.

மேலும், நம்முடைய முயற்சியால் நடப்பவை சில, முயற்சியையும் மீறி எதிர்பாராத விதமாக நடப்பவை வேறு சில. இவைகளனைத்துக்குமே சரியான விளக்கம் கிடைக்காத போது, எல்லாமே ஒரு ஆணைப்படிதான் நடக்கிறது என்கின்ற சமாதான உரையால், நமக்கு ஒரு ஆத்ம திருப்தியை ஏற்படுத்துவதற்காக நம்முடைய முன்னோர்கள் விதி என்ற தத்துவத்தைச் சொல்லியிருக்க வேண்டும்.

கர்மா என்றும் முன்வினை என்றும் விதி என்றும் சொல்லப்படுகின்ற விடயங்களுக்கு பயனுள்ள வகையில் பொருள் செய்து கொள்ள வேண்டுமே தவிர, வாழ்க்கையைத் தேக்கமடையச் செய்யும் விஷயங்களாக சிலர் ஆக்கிவிட்டதால், நம் சமுதாயத்துக்கு கிடைத்துள்ள, அல்லது விளையும் கேடுகள் ஏராளமாகி விட்டன.

23. சோதிடமும் சமுதாய சம்பிரதாயங்களும்

(கு) ரியன் உதிப்பதற்கு சிலநாளிகைக்கு முன்பு துயிலெழு வேண்டும் என்பது தொடக்கம் பல அன்றாட வாழ்க்கை முறைச் சம்பிரதாயங்களை நியமப்படுத்தியிருக்கும் நம் முன்னோர்கள், ஒவ்வொரு நடவடிக்கை களுக்கும் இயற்கையோடு தொடர்புபடுத்தி விதி வகுத்து முன்னோர்கள் நியத்தங்களை அறிந்து கொண்டு நடப்பதும், எதிர்காலம் பற்றிய அறிவும் தெளிவும் கொண்டவர்களாக தம் வாழ்வழுறையை நெறிப்படுத்தியதும் கவனம் செலுத்தும் விடயங்களாக அமைந்தன.

தூக்கத்திலிருந்து விழிப்பூட்டுவதற்கு சேவல் கூவுதலையும், பிற பறவை புள்ளினங்களின் ஒலியையும் விடியலில் கீழ்த்திசையில் விட வேள்ளி தோன்றுதலையும் துணைசெய்கின்றன. மேலும், ஆலயங்களின் கண்டாமணியோசை அந்தனர் வேதஞ்சி, மக்களின் துரித சந்தடிகள் என்பனவும் கிரமப்படுத்துகின்றன.

இவ்விடயங்களை அடியொற்றி, சம்பிரதாயங்களைப் பாதிக்கும் காரணியாகத்தான் நிமித்தம், சகுனம், சோதிடம் முதலியவற்றையும் நோக்கலாம். சோதிடத்திலே நம்பிக்கை கொண்டு, சோதிட நூல்கள் கூறும் விளக்கங்களின் அடிப்படையில் தமது வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொள்ளும் சம்பிரதாயம் முக்கியமானது.

சோதிடமானது அண்டவெளியில் கவரப்படும் கிரகங்களினாலும், இராசிநட்சத்திரங்களின் பெயர்வு அடிப்படையில் எம் வாழ்வில் சில கருமங்கள் நடைபெறும் என்று கூறுகிறது. அதில் உண்மைகள் இருப்பதும் மறுக்க முடியாதது.

எமது நாடாகிய இலங்கை, உட்பட்ட இந்தியா போன்ற கிழை நாடுகளிலும், ஏன் தமிழர்கள் வாழ்ந்து வரும் வெளிநாடுகளிலும் இன்றும் பஞ்சாங்க நடைமுறைகளைச் சம்பிரதாயமாக எடுத்துக் கொள்வர். முன்னோர் நம்பிக்கைகளோடு, நடைமுறை அனுபவங்களோடும், பாரம் பரியங்களோடும் தொடர்புடைய பஞ்சாங்கச் செய்திகளை நோக்கும் போது தெளியலாம். இவை இன்றும் நம் சமுதாய சம்பிரதாயங்களை ஊடறுத்து செயற்பட வைக்கும் விடயங்களே! “நல்லது செய்ய நாட்பார்க்காதே” என்பர்.

24. “திருச்சிற்றம்பலம்” சொல்லிக் கொள்ளுவது

திருவாதவூரடிகள் வரலாற்றை பெரியப்ராணம் என்னும் திருத் தொண்டர் புராணத்தில் சேக்கிழார் சேர்க்கவில்லை. தம் காவியத்தை, சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளின் திருத்தொண்டத்தொகையின் வாய்பாட்டு அடிப்படையில் தான் அமைந்திருக்கிறேன் அவர் என்று ஒப்புக் கொண்டாலும், மாணிக்கமான திருவாசகம் அருளிய அந்தப் பெருந்தொண்டரை வேறொன்காவது குறித்துச் சொல்லியிருக்கிறாரா என்று தேடினேன், இல்லை. ஏன் அது? மாணிக்கவாசகர் அருள் வரலாற்றைத் தனியாகப் போகம் திருவாதவூரடிகள் புராணம் தான், “திருச்சிற்றம்பலம்” என்னும் பொன்னம்பலவனின் பெயர் சொல்லச் சித்திகள் வரும் என்பதை வலியுறுத்துவது. ஒரே ஒருமுறை “திருச்சிற்றம்பலம்” என உள்ளனபோடு எமது வாயினால் உச்சித்தால் அது இருபத்தோராயிரத்து அறுநாறு தரம் எம் நாவினால் சிவாயநம், நமசிவாய என்று பஞ்சாட்சர நாமத்தை உரைப்பதற்குச் சமமாம். திருச்சிற்றம்பலம், பொன்னம்பலம் என்ற சொற் களின் பலன் மிக அதிகமாம்!

பின்வரும் திருப்பாடலை வாசித்து, இலகுவாக அதன்பொருளை அறிவோம்.

“தேக்கும் சடிலமுடிக் கடவுள்
 இருதாள் கருதாத் தீ மனமும்
 வங்கும் செயலும் கொடியேராகும்
 ஒருக்கல் பெரன்னம்பலம் என்னில்
 ஆக்கம் தரும் அஞ்செழுத்து
 இருபத்தோராயிரத்தொடு அறுநாறு
 நாக்கொண்டுரைக்கும் அதற்கு நீகர்
 என்றான் குன்றா நாற் புகழான்”

(புத்தரைவாதில் வென்ற சுருக்கம் - பாடல் 13)

ஒருநாளில் எத்தனை தடவை மூச்சு விடுகிறோமோ அதற்குச் சமனானது எனப்படுகிறது.

25. பஞ்சகை தயார் செய்யும் போது கவனிக்கவும்

தூக்கத்துக்காதப் படுத்துக்கொள்ள பொருத்தமான திசைகளை பற்றிய நம் விசுவாசப் பிரமாணங்களையும் ஒருமுறை பார்த்து விடுவோமா?

- ❖ நன்று - தெற்குப்பக்கம் தலை வைத்து உறங்குதல்
- ❖ வேண்டாம் - மேற்குப்பக்கம்
- ❖ தவறு - வடக்குத் திசையில் தலை வைத்துப்படுத்தல்
- ❖ உத்தமம் - கிழக்குத்திசை

பொதுவாக வீடுகட்டும்போது கிழக்கு தரிசனமாக அமைக்க விரும்பிய தோடு, காணிக்கை, தானம், புத்தாடை என்பவற்றை ஏற்கவும் கொடுக்கவும், காலையில் விளக்குகளேற்றவும் கிழக்குத் திசையையே பயன் படுத்துவது நம் சம்பிரதாயமாயிருப்பதன் சங்கதி இப்போது தெரிகிற தல்லவா? வாசற்படியில் தூங்குவதும், பொருத்தமில்லாத திசைகளில் தலை வைத்துக் கொள்வதாலேற்படும் தீங்கினையொத்த பலன்களைத் தருபவையே. வாழ்க்கைக்கு தரித்திரம் உண்டாகும் எனப் பாட்டிமார் பாரதம் போன்ற இதிகாஷ புராணக் கதைகளோடு தொடர்புபடுத்தி சொல்வது வெறும் பொச்சாப்பல்ல.

அது விஞ்ஞான பூர்வமான கருத்தே “நெகடிவ் போச்சஸ்” என ஆங்கிலத்தில் கூறப்படும் எதிர்மறைச்சக்திகளின் நோக்கம் இந்நடை முறைகளினால், மனித உடலுகளோடு பாதிக்கும் என்றும் இன்று விஞ்ஞானம் நிருபித்திருக்கிறது!

○

26. கிழக்குத் திசையாக தலை வைத்துப் படுத்து உறைங்குதல்

பூமியைச் சுற்றி, தெற்கிலிருந்து வடக்கு நோக்கியும், கிழக்கிலிருந்து மேற்கு நோக்கியும் இரு காந்த வளையங்கள் கடந்து செல்கின்றன.

குரியனும் கிரகங்களும் நட்சத்திரங்கள் எல்லாமும் இந்த வளையத்தின் வழியாகவே பூமிக்கு சுற்றிலும் தம் காந்தசக்தியைச் செலுத்துகின்றன. இந்த வளையத்தின் வழியே நாம் நிலைநிற்க அதிக ஜீவசக்தி தரப்படுகிறது. இது விஞ்ஞானக் காரணம்.

கிழக்கே தலை வைத்துப் படுக்கும் சம்பிரதாயம் இவ்வழி ஏற்பட்டதே. தெற்கிலிருந்து வடக்கு நோக்கி இருக்கும் காந்த வளையமும் அவ்வாறானதே என்றாலும் கிழக்குமேற்கான வளையப் பாதையே மிகவும் சேமத்தைத் தரவல்லது என்பது நிருபிக்கப்பட்ட உண்மையாகும். குரியனுதிக்கும் திசையென்பதனால் இப்படி ஒரு நம்பிக்கை என மட்டும் எண்ணி இருந்து விட்டோமோ! ○

27. பதினாறு பேருகள்

பேறுகள் பதினாறு ஆகும். பெறப்படுவதினால் தான் அது பேறு எனப்பட்டது. பொதுவாக, கருவற்ற தாய் பிள்ளையாய் பெற்றெடுக்க வேண்டிய காலம் நெருங்கிலிட்டால் அதைப் பேற்றுக் காலம் என்றும், அவ்வாய்ப்பை “மகப்பேறு” என்றும் சொல்கிறோம். இங்கே பேறு என்பதில் அதிர்ஷ்டவசமானது, பாக்கியமாகக் கிடைப்பது என்ற அர்த்தமே தொனிக்கிறது.

நாமாக அதிகம் பாடுபடாமல் ஈஸ்வர அநுக்கிரகத்தால் பெற்றுக் கொள்வது தான் பேறு. ஆங்கிலத்தில் “Gifted” என்ற சொல்லுடன் இதனைப் பொருத்திப் பார்க்க வேண்டும். இம்மாதிரியான பேறு களைத்தான் குறித்து, “பதினாறுபேறும் பெற்றுப் பெரு வாழ்வ வாழ்க்” என்று வாழ்த்தும் மரபு நம்மிடையே நிலவுகிறதே ஒழிய, 16 பிள்ளைகளைப் பெற்று நிம்மதியில்லாத வாழ்தலை அவ்வழக்கு குறிப்பதில்லையே.

மேலே நாம் கண்டது போல, ஈஸ்வரனின் அருள் கூட்டவே தான் தன்னியல்பாக கிடைப்பவை மட்டும் இல்லாமல் தாமாக உழைத்து, முயற்சிகள் செய்து பெறக்கூடியவைமாகவும் பேறுகள் உண்டு. 16 பேறுகள் எனச் சுட்டப்பட்டவை எவை என்ற மேலே காண்போம்.

“துதி வாணி வீரம் விசயம் சந்தானம் துணிவு தானம் மதி தான்யம் செய்யாக்யம் போகம் அறிவு, அழகு புதிதாம் பெருமை அறம், குலம் நோயகல் பூண்வயது பதினாறு பேறும் தருவாய் மதுரைப் பராபரனே!” என்று ஒரு பாடல் இருக்கிறது.

அர்த்தமுள்ள சம்ரூபம்

28. “சாஸ்டாங்க நமஸ்காரம் சொல்லும் செய்தி”

பெண்களுக்கு ஏற்படுதைதாகாத இவ்வழிபாட்டு மரபு ஆண் களுக்கே உரியது. தமிழில் “தண்டனிடுதல்” எனப்படும் இம்முறையையொட்டிய அர்த்தத்தை நாம் புரிந்து வைத்திருக்க வேண்டும்.

தண்டம் என்பது ஒரு கோல் அல்லது கழி. கையிலேயே பிடித்து வைத்துக் கொண்டிருந்த ஒரு கோலானது, கையைவிட்டதும் எப்படித் தானாக கீழே விழுந்து விடும். நம் சர்ரமும் வெறும் மரக்கோல் தான். அதுவும் ஒரு தண்டமான வஸ்தேயாகும். அதைத் தூக்கிப்பிடித்து நிறுத்தி வைத்து ஆட்டுகின்ற சக்தி, ஈஸ்வரன் கொடுத்ததேயாகும். இந்த உடம்பை ஏதோ நாமே தாங்கி நடத்துகிறோம் என்ற எண்ணத்தை ஒழித்துவிட்டு, அதாவது தன்முனைப்பை அகங்காரத்தை விலக்கிவிட்டு, அதற்கு போடவேண்டும்.

ஆதாரமற்ற ஒரு தண்டம் (கோல்) எப்படி தானாகவே வீழ்கிறதோ அதுபோல இறைவனையே அடைக்கலமாகக் கொண்டு அவனை முழு வதும் சரணம் அடைவதன் உள்ளத்தின் வெளிப்பாடே சக + அஸ்ட + அங்க எனப்படும் எட்டு அங்கங்கள் நிலத்தில் தேய வீழ்ந்து (தன்முனைபு அழித்து) வணங்கும் சாஸ்டாங்க நமஸ்காரம் எனப்படும் தண்டம் சமர்ப்பித்தல் சம்பிரதாயம்.

29. வெடிகொழுத்த் நேர்த்த செய்யும் முறையை

ஞேர்த்திக்கடனாக, நான் இவ்வளவு வெடிகளை வாங்கி உன்திருச் சன்னிதானத்தில் கொழுத்தி வைப்பேன் என்று பிரார்த்திப்பவர்களை நாம் கண்டிருக்கிறோம். நம் நாட்டில் கிறிஸ்தவமதப் பிரிவினரிடையேயும், இந்துக்களிடையேயும் இன்றும் சிறப்பாக உண்டு. பிரபஞ்சம் உருவானதில் “பிக் - பாங்கியரி” என்ற சித்தாந்தம், பலகோடி வருடங்களுக்கு முன் பிரபஞ்சத்தில் ஒரு மகாவெடி ஓவித்ததென்றும் அவ்வெடி யோசையினால் நிகழ்ந்ததே விண்வெளிக் கோளங்கள், கிரகங்கள் முதலியன என்றும் நம்பப்படுகிறது. இவ்வாரதனைகளில் எழுப்பப்படும் வெடி ஒரையானது உயரும் போதும், சுற்றுச் சூழலிலுள்ள விடைஅணுக்களும், தீயசக்திகளும் அகன்று போகின்றன என்பதும் உண்மையே.

மேலும், துயிலும் இறைவனை எழுப்பி நாம் வந்திருப்பதை அறிவித்து விழிக்க வைப்பதற்காக செய்யும் வழிபாடே இவ்வழிபாடு என்றும் பழைய நம்பிக்கையொன்றும் இருந்து வந்திருக்கிறது. சன்மஸ்வரருக்கு “கை தட்டி” வழிபாடு செய்யும் சம்பிரதாயத்துக்குச் சொல்லப்படுவது போலும் இதுவும் என்பர்.

கையிலிருக்கும் பணத்தைக் கொட்டி, வெடிகள் வாங்கி, பெரிய ஒரை எழுப்பி காதை அடைக்கச் செய்வதில் என்ன பக்தி இருக்கிறது என சிந்திக்கும் பகுத்தறிவாளர்கள் சிலர் இந்நம்பிக்கையையும், வழக்கத்தையும் எள்ளி நகையாடுபவர்களாயும் உள்ளனர்.

மனாருமைப்பாட் டுடன் நிம்மதியாக சிறிதுநேரம் பிராத்தனை செய்ய வாமென்று வந்தால் காதை அடைக்கும் வெடியோசை கேட்கிறதே என சலித்துக்கொள்பவர்கள், பாரம்பரிய நம்பிக்கைகளை ஒரளவு சகித்துக் கொள்வதோடு கோயிற்சடங்குகளோடு, மகிழ்ச்சி ஆரவார அம்ஷங்களோடு பொருத்திப் பார்க்கலாம். பக்தி பலதையும் செய்ய, செய்விக்க வல்ல ஆற்றல் போருந்தியது!

30. வில்வம்ஸையின் விசேடம்

வில்வம் பத்திரத்தில் மகாலஷ்டி வாசம் செய்கிறான். ஒரு வில்வதுளம் சிவனுக்கு அர்ப்பணிப்பதால் மகாபாவங்கள் விலகிச் சகல வேஷமங்களும் உண்டாகும். மாதப்பிறப்பு, சோமவாரம், அமாவாசை, பெளரணை, சதுரத்தி, அஷ்டமி, நவமி ஆகிய நாள்களில் வில்வம் பறிக்கக்கூடாது. அப்படி யாயின் இந்நாளில் பூஜைக்குத் தேவைப்படும் வில்வத்தைப் பறிக்கக் கூடாது. அப்படியாயின் இந்நாளில் பூஜைக்குத் தேவைப்படும் வில்வத்தை முதனாள் மாலை வேளையிலேயே பறித்துக் கொள்ளவேண்டும்.

அர்ச்சனைக்குரிய மலர்களுக்கு இணையாக பத்திரங்கள் / இலைகள் கருதப்படுவதால், பூசிப்பவரைப் புனிதமாக்கும் தன்மை வில்வம் முதலான துளசி, மருக்கொழுந்து, நொச்சி, கரந்தை, எலுமிச்சக் கிளுவை, வள்ளி, மாவிலங்கை, விளாமிச்சை, இலந்தை, கதிர்பச்சை, மாசிப்பச்சை போன்ற பத்திரங்களுக்குமுன்னு.

சிவவழிபாட்டில் மிகப் புனிதமானதும், விசேடமானதுமான வில்வத்தின் சிறப்பைப் பின்வரும் பாடல் கீட்டுகிறது.

“நேரயற வேண்டினும் நேரன்மை வேண்டினும்
மரயிரும் புலி அடி வணக்க வேண்டினும்
தூயவின் வேண்டினும் துறத்து மும்மலம்
ஓயநன் முத்தியை உதவும் வில்வமே”

பேரூர்ப்புராணப்பாடல்

31. சோம சூத்திரப் பிரதட்சணமுறை

நந்தியின் இரண்டு கொம்புகளுக்கு இடையிலே நின்று இறைவன் நடனம் செய்து தேவர்களுக்கு தரிசனம் தந்த காலம் மாதந்தோறும் வரும் வளர்பிறை, தேய்பிறை திரயோதசி காலமாகும். “பிரதோஷம்” எனப்படும் விரதநாள் இதுவாகும்.

அமிரதத்தைக் கடைந்தெடுத்த உண்ணப் புறப்பட்ட தேவர்களை ஆலாவிடம் தூரத்தியது. அவர்கள் அச்சமுற்ற கயிலையை நோக்கி ஒடி இறைவனை வலம் வந்தபோது, அந்த ஆலகாலவிடமானது எதிர்ப் புறமாக அதாவது அப்பிரதடினமாக வந்து தூரத்த அவர்கள் திரும்பி ஒடினர். தேவர்கள் வலமும் இடமுமாக சிதறி ஒடிய முறை தான் இது. முதலில் சிவலிங்கத்தையும் நந்திதேவரையும் வணங்கிய பின்பு இடப்பக்க மாகச் சென்று சண்டேக்ஸ்வரரை வணங்கிக் கொண்டு அப்படியே திரும்பி வந்து முன்போலவோ சிவலிங்கத்தையும், ரிசைப் தேவரையும் வணங்கிக் கொண்டு வழிமைபோல பிரதடினமாக ஆலயத்தை வலம்வரும்போது சவாமியைக் கடக்காமல் அப்பிரதடிமாகவே சந்திதிக்கு வருதல் பிரதோச சவாமியைக் கடக்காமல் அப்பிரதடிமாகவே சந்திதிக்கு வருதல் பிரதோச வேண்டும் என்பது வழிபாட்டில் மூன்று முறை இவ்வாறு வழிபடல் வேண்டும் என்பது வழக்காறு.

பரம்பெருளை மதியாது, மதமேறிய தேவர்களின் அலட்சியம் கொடுத்தபடம் அது.
எமக்கெல்லாம் ஏதோ ஒருநெறி முறையைச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் - பிரதோச விரதம்

32. காத்தே துளச் வைத்தல்?

உடலில் மிகக் கூடுதலாக உறிஞ்சும் சக்தியுள்ள இடம் நம் காதுகளின் பின் பகுதிதான் என்பது விஞ்ஞானம் கண்டறிந்த ஓர் உண்மை.

துளசிச்செடி மருத்துவக் குணங்கள் நிறைந்த ஒரு செடி. குரியானிகிடைக்கும் இடத்தில், கிழக்குப் பக்கத்து வாசலுக்கு நேராக துளசி மரம் நட்டு, முடிந்தால் துளசி மாடம் அமைத்து அதை மிக உயர்ந்த கவனத்துடன் வணங்கிப் பாதுகாக்கும் நடைமுறை நம்மவரிடத்தில் இன்றும் இருக்கிறது.

மிகப் பழைய காலம் முதல் மக்கள் இந்தத் துளசிச்செடியின் இலை களை நாள்தோறும் தம்காதுக்குப் பின்னால் சூடு வைக்கும் பழக்கம் உடையவர்களாக இருந்தனர்."

புனிதமான துளசிசெடியை வளர்க்கும் போது அவதானமாக, தெய்வீக மாக இருக்க வேண்டும். மூன்று வேளையும் துளசியை வலம் வந்து வரம் கேட்டல் பயன் தரும். தரையில் நடுவதற்கு கிருஷ்ண துளசி சிறந்ததென்பர். துளசிமாடம் தரையைவிட சற்று உயர்ந்த இடத்தில் அமையவேண்டும். அதற்கென பிரத்தியேமாக ஒரு மந்திரம் ஜெபிக்கப் படுதலுண்டு.

“ரீரசீத துளசி தேவி
ரீரசீத ஹரி வல்லபே
ரேத மத நேரத்புதே
துளசி த்வாம் நமாம்யகம்...”

முன்னைய சம்பிரதாயத்தோடு, துளசி தொடர்பான இன்னொரு செய்தி யையும் கூடவே புராத்து விடுங்கள். அதுதான் துளசி தீர்த்தம்.

கோவில்களிலே புண்ணியஜலமெனப்படும் தீர்த்தம் வழங்கப்படும் பொழுது அதில் கட்டாயமாக துளசியை உபயோகித்த நீரைத் தருவதாகப் பார்த்திருக்கிறோமல்லவா? மருத்துவக்குணங்கள் நிறைந்த துளசி தீர்த்தத் தைப் பற்றி இந்தியக்கேரள விஞ்ஞானி டி. பி. சசிகுமார் உள்ளிட்ட, அமெரிக்க விஞ்ஞானிகள் பலர் அதிகமாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். “கல்ஸ்ட்ரட் வாட்டர்” என்ற பெயரில் மேல்நாட்டவர் கண்டுபிடித்திருக்கும் பரிசுத்த நிருக்கு நிகரானதே துளசி தீர்த்தம் என்று கண்டுபிடித்த விஞ்ஞானிகள், விக்கிரகத்துக்கு அபிஷேகம் செய்து பெறப்படும் துளசி தீர்த்தம் வழங்கும் சம்பிரதாயத்தை வியந்ததோடு, வீட்டிலேயே துளசி தீர்த்தம் தயாரித்து எனியமுறை மருத்துவம் செய்யுமாறும் வலியுறுத்தி யுள்ளார்கள்.

துளசிப்புவை மாலை நேரத்திலும், ஏகாதசியிலும் செவ்வாய், வெள்ளி நாள்களிலும் பறிக்கலாகாது என்று விதிக்கும் நம்முன்னோர்கள் அதனை பூஜைக்கல்லாமல் வேறு தேவைகளுக்காக பறித்தல் ஆகாது என்றும் கூறியுள்ளனர்.

காதிலே பூக்களைப் பக்தர்கள் சூடிக்கொள்ளும் வழக்கத்தை ஏற்காத நம் சான்றோர்கள், துளசி இலையைக் காதில் சூடுவதால் வரும் பயன் களை அன்றே சொல்லி வைத்த அற்புதம் தான் என்ன. இந்த வழக்கம் நம் சம்பிரதாயத்தின் அங்கமாகி விட்டது. என்ன இனி - காதில் பூ வைப்பவர்கள் துளசியையும் வையுங்கள்!

33. தியாகத்தை உணர்த்தும் தேங்காய்

உறவு, உணர்வு மூகிய உயர்வான பண்புகளை உணர்த்திக் கொண்டு தமிழர் தம்வாழ்வில் மங்கல, அமங்கல காரியங்களிலெல்லாம் பயன்படுத்தப்பட்டு, தெய்வீகப் பொருளாக, புஜைத்திரவியமாக உயர்ந்த திட்கை வகிக்கும் தேங்காய் புனிதமான ஒரு பொருளாகும்.

பூன்று கண்களையுடைய தேங்காயை சிவபிரானது சிரசாகப் பாவனை செய்து போற்றும் தன்மை புராண மரபுடன் தொடர்புடையது.

எம்மிடமுள்ள மிக உன்னதமான, பெறுமதியான பொருளை தமக்கு இழப்பு என்றும் நோக்காது மற்றவர்களுக்கு அர்ப்பணிக்கும் போது தான் “தியாகம்” என்ற வார்த்தையே பொருத்தமாக அமைகிறது.

அப்பாவான பரமேஸ்வரனிடம் பிள்ளையாரான கணபதி அவர் சிரசையே பலியாகத் தருமாறு கேட்டதாகவும், இறைவன் அதை ஈந்த தாகவும், இதன் மூலம் பரம்பொருள் தியாககேஸ்வரனா விளங்குவதாகவும் காஞ்சிப் பெரியரே தெய்வத்தின் குரலாகத் தந்திருக்கிறார். இந்த அடிப்படையிலேதான் தேங்காயைச் சமர்ப்பிப்பதும், படைப்பதுமான நம்பிக்கை நம்மிடையை பரவி வந்தது.

மனித உடலைப் பிரதிபலிக்கும் தேங்காய் மீண்டும் பிறவாத நிலையைச் சுட்டிக்காட்டி நிற்பது என்பர். உள்ளே நீர் அற்றுப்போய் முற்றிவிட்ட தேங்காயானது முளைக்கும் சக்தியை இழந்து விடுகிறது - மீண்டும் உயிர்க்க முடியாது போகிறது,

அதுபோல நாமும் எவ்வேளையிலும் தியாகத்துக்குத் தயாரானவர் களாக மட்டுமின்றி, மீண்டும் பிறவி எடுக்காத நிலையை அடைய முற்பட வேண்டுமென்பதையும் சுட்டுகிறது.

மட்டைகளும், நார்களும் நீக்கப்பட்ட தேங்காயையே புனிதப் பொருளாக மங்கலமாகப் போயோகிக்கிறோம். கோயிலுக்கு எடுத்துச் செல்கிறோம். இதையே “நாரிகோளம்” என்பார்கள். தேங்காயை உடைக்கும் போது முன்றாவது கண்ணாகிய “ஞானக்கண்” திறக்கிறது. ○

34.“திருவாதிரைக் கள்”

திருவாதிரையில் நூட்வல்லானின் அருட்காட்சீயைக் காணும் களிப்புக்கு ஈடாக “களி” என்ற உணவு ஒருவாய்க்குக் களி உண்ணக் கொடுத்தல் என்பதே ஒருவாகளி என மருவி வந்தது.

“களி” கிள்டி உணவாகச் சாப்பிடும் வழக்கம் தெரியாததா - புதுமையானதா என்ன? நீங்காத மகிழ்ச்சி என்ற பொருளைக் கொண்டதே ஒருவாகளி என்ற சொல்.

திருவாதிரை தினத்தில் எம்பிரான் நடராஜக் கூத்தனை வழிபடுவது நீங்காத மகிழ்ச்சியைத் தரும். “இனித்தமுடைய எடுத்த பொற்பாதமும் காணப்பெற்றால், மனித்தப் பிறவியும் வேண்டுவதோ) இந்த மாணிலத்தே” என்று நாவரசு நாயனாராற் போற்றி மகிழப்பெற்ற ஆடல் அழகைக்கண்டு களிகொள்ள அழைத்தலாகிய இக்கூற்று, நடைமுறையில் பொருள் மாற்றம் பெற்று, அந்தத் தினத்தில் “களி” செய்து உண்பது என்ற சம்பிரதாயத்தையே ஒருவாக்கி விட்டதாம்! இன்றும் திருவாதிரை நாளன்று கோவில்களிலும் வீடுகளிலும் களி என்னும் உணவு வகை செய்து உண்டு களிப்பது நடைமுறையாகி விட்டது.

தமிழ்நாட்டிலே தங்கியிருந்து திருத்தலங்களை தரிசித்த காலங்களில் “களி” என்னும் இனிய உணவுவகை பெறும் அற்புதமான பங்கினைக் கண்டு பரவசித்திருக்கிறேன்.

ஈஸ்வர சந்திதியில் மாயையைக் களைந்து, பிரகாசமான உருவத்தைக் காட்டி அருளாரமுத்தை நுகரச் செய்யும் கருத்துடையது இக்களிப்பு - களி வழிபாடு கோவிலோடு மட்டுமல்ல வீடுகளிலும் கடைபிடிக்கப் படுகிறது. மங்கல அமங்கல சடங்குகளிலெல்லாம் முக்கியம் பெறுகிறது.

35. பெண்ணொருத்த பெற்யவளாவது ஒரு இயற்கையான நகழ்ச்சியே....

சீன்னப்பிள்ளையாயிருந்தவள் பூப்படைந்த கியற்கையான பருவ வளர்ச்சியைச் சாட்டாக்கி, அன்பு மழையினால் அவளை நனைத்து, மகிழுவைத்து, சீராட்டி புதுமகளின் ஓழகினை மாந்த விரும்புவது கியல்துதான். நம் முதாதையர்கள் என்ன நோக்கத்துக்காகப் பருவமடைந்த அப்புது மலரைப் பேணப் போட்டித்து புதுப்பெண்ணாக உலவ விட ஒரு சடங்கைப் பேணினார்களோ, அந்த அளவிலே பூப்புப் புஞ்சு நீராட்டு விழாக்கள் அமைய வேண்டிய சம்பிரதாயம் நிலைக்குமானால் அதுவே போதும்.

சடங்குகள் என்னவோ பிள்ளையின் உடல் உள் நலன் கருதி, பெண்மைச் செழிப்புக்கும், பருவத்துக்கும் ஏற்ற வளர்ச்சியில் கருத்து வைத்து நம் முன்னோரால் அழகாக அமைக்கப்பட்டிந்தமை நம் சம்பிரதாயத்தின் உச்சி என்பதை யாரும் மறுப்பதற்கில்லை.

மனிதனின் உடல் கூற்றின் வளர்ச்சி அடிப்படையில் ஆண், பெண் ஆகிய இருபாலினர்களுக்குமிடையே உடல் அமைப்பு, அங்கங்களின் தோற்றங்கள், ஏன் குணங்குறிகளில் கூட வேறுபாடுகளை அமைத்துத் தந்த இறைவனின் அருஞ்செயலை என்னென்பது!

பெண் என்பவளின் உடல் வளர்ச்சியானது அரிவை, தெரிவை, பேதை, பெதும்பை, மங்கை, மடந்தை, பேரிளம்பெண் என்ற வகையில் பருவத்துக்கேற்ப மாற்றம்டையும் என்பது இயற்கையானது.

இந்த வகையில் பேதையாக இருந்தவள் பருவமறிந்து அறிவுக்கு வந்து, சாமர்த்தியமுடையவளாக வளர்ச்சி பெறும் பருவத்தை பூப்பு நிலை பெறுதல் என்கிறோம். அவள் “பெரியவளாகி விட்டாள், வயதுக்கு M.S. மீதயானன் ————— - 39- ————— அர்த்தமுன் சம்பிரதாயம்

வந்து விட்டாள்” என்று கூறுவது இந்த அடிப்படையிலே தான்., இது நிற்க.

பருவமடைதல், புஸ்பவதியாதல், சாமத்தியமடைதல் என்பது இவ்வாறு ஒரு மனித வாழ்விலே தவிர்க்க முடியாததும் இயற்கையானதுமான ஒன்றாக இருக்க, அந்த உடல்மாற்ற வினையை அடிப்படையாக்கி, பெற்றோரோ குடும்பத்தினரோ அவளைச் சார்ந்தாரோ அவளுடைய எதிர்கால உடற் தேர்ச்சி, ஆரோக்கியம் கருதியும் உள், உடல் மாற்றம் வேண்டியும் அவளை. பாதுகாப்பாக ஒரு இடத்தில் அமர்த்தி வைத்து, வேளாவேளைக்கு அவளுக்கு வேண்டிய உணவு, ஆகாரங்களை ஊட்டி வளர்ப்பதும் சம்பிரதாயம் - உழுந்து, நல்லெண்ணை, முட்டை போன்ற புரதம் நிறைந்த பதார்த்தங்களைத் தயாரித்து அவளைப் பேசிப்பது அக்காலத்தில் மாத்திரமல்ல இன்றும் நடைமுறையில் இருக்கும் முறைமைகளே!

இப்படி இரண்டு, மூன்று மாதங்கள் வரை யாரின் கண்ணிலும் படாமல் வளர்ந்த, பூப்படைந்த பிள்ளையை, வீட்டுக்கு வெளியே அனுப்பவும் தயங்குவர். இதன் காரணமாக நம் முதையார் பெண் பிள்ளைகளை பருவமடைந்த பின் பள்ளிக்குக்கூட அனுப்பாது ஓழிந்தனர். அவளுக்கு திருமணமென்று ஒரு நிகழ்வு ஏற்படும் வரை அவள் பிற்றின் குறிப்பாக பிற ஆடுவரின் கண்ணிலே படுவதற்குக்கூட அரியவளா யிருந்தாள். அது அக்காலச் சம்பிரதாயம்.

அன்று புனிதமாகப் பேணப்பட்ட ஒருவகைச் சடங்கு இன்று ஆடம்பர விழாவாக உருவெடுத்து விட்டது. கண்ணியாக விட்ட, இப்பெண்ணை ஊஞ்சலாட்டி பிற்றின் கண்ணுக்கும் உணர்வுக்கும் விருந்தாக்குவதும், மேலாக “வீடியோ” படமெடுத்து வித்தியாசமான கோலங்களில் உலகுக்குக் காட்டும் விளம்பரப்பொருள் போல டாம்பீக விழாவாக்கி அடிப்படை நோக்கத்தை திசைமாற்றி விடுவதை இன்று பார்க்கிறோம்.

“மாற்றங்கள் தேவை தான். ஆனால் ஒவை எம் பார்ம்பரிய பண்பாடுகளை ஓரங்கட்டுமளவுக்கு வருவது கிரண்டுமுறை சீந்திக்க வேண்டிய கருத்தாகிறது.

தம் குழந்தை பெரியவளாக விட்ட மகிழ்ச்சியைப் பகர்ந்து கொள்வதில் தவறில்லை என்பதை மறுக்காத நாம், நம் பெண்மையின் பெருமையை பவித்திரமாய்ப் பேணவும் சங்கற்பமெடுப்போம். மரபு, பாரம்பரியத்துக்கு மேலாக இன்று நம்மடையே வந்துவிட்ட டாம்பீக சம்பிரதாயங்களையும் பெரிதுபடுத்து வதையும் வழக்கமாக்கலாமா? அன்றைய ருதிசாந்திச் சடங்குகள் குறித்த அள்தங்கள் அற்புதமானவை தான்!

36. குடிபுகும் விழாக்களில் கோவில்களுக்கு எடுத்துச் செல்லும் பொருள்கள்

வீடு குடிபுகும் போது கோயிலில் இருந்து கொண்டு செல்லும் பொருட்களாகப் பின்வருவனவற்றை பட்டியலிட்டு வாங்கி எடுத்துச் செல்லுவது சம்பிரதாயம் :

1. குத்துவிளக்கு - 2
2. நிறைகுடம்
3. படங்கள் - பிள்ளையார், லவ்டி, முருகன் (அவசியம் தேவையான படங்கள்)
4. முகம் பார்க்கும் கண்ணாடி
5. பூமாலையுடன் கூடிய அர்ச்சினைத்தட்டம்
6. படங்களுக்குரிய பட்டுக்கள்
7. நிறைநாழி
8. கற்கண்டு
9. தட்டமொன்றில் நெல்பரவி, பட்டுத்துணி நாணயம், மஞ்சள் என்பன வைக்கப்பட வேண்டும்.
10. செத்தல் தேங்காய்கள் (தோலுடன் உள்ளது) - 3
11. ஒரு மஞ்சள் பூசிய தேங்காய்
12. ஒரு சிறிய தென்னங்கள்று
13. ஒரு புதுமண்ச் சட்டி (உப்பு நிறைத்தபடி)
14. புதுச் சட்டியில் முழு மஞ்சள்
15. கோவிலில் ஆசிர்வாதம் பெற்று எடுத்து வர திருந்று, குங்குமம், சந்தனம்...

37. நிறைநாழியும் ஆரத்தீப் பொருட்களும்

நிறைநாழியாவது கொத்தில் நெல்லைப் பரப்பி அதில் காம்புச் சத்தகத்தை நிற்கவைத்து நுனிக்காம்பில் ஒரு வெற்றிலையைச் செருகி வைத்தல் ஆகிய சம்பிரதாயமாகும்.

ஆரத்தி எடுப்பதற்குத் தயாராக பிட்டு, களி, பாற்சாதம், சோறு கறி, தேங்காய்த்தட்டம் முதலியவற்றுடன் முடியுடன் கூடிய 3 தேங்காய்களை மஞ்சள் நீர் கொண்டு கழுவி தட்டில் வைக்க வேண்டும். பழங்கள், பலகாரம், பன்னிர்க்கும்பா, வெற்றிலை, பாக்கு, எலுமிச்சை, பூத்தட்டு, வெள்ளொட்டி, குத்து விளக்கு, வேப்பிலை என்பனவும் அவசியம்.

ருது சாந்தியில் ஆரத்தி எடுக்கும் போது பால் சாதம், பிட்டு, களி, வெள்ளொட்டி போன்றவையும் பயன்படுத்தப்படும். ஆலாத்தி என்று பேச்சு வழக்கில் சொல்லப்படும் ஆரத்தியின் போது மூன்று முறை மேலும் கீழுமாக சுற்றி பின் பெண்ணின் தலைக்கு மேல் மூன்று முறை சுற்றி பின்னால் கொடுக்க வேண்டும். நிறைகுடமும் பன்னிர்த் தட்டமும் முன்னுக்கு வைக்கப்பட வேண்டும். உணவுத் தட்டங்களை தலைக்கு மேல் சுற்றிப் பின்னால் கொடுக்க வேண்டும். பூத்தட்டத்தால் ஆரத்தி எடுத்த பின்னர் புது மகஞ்களில் மேனியில் தூவி விடவேண்டும். கழித்த உணவுப் பண்டங்களை குடி மக்களிடம் கொடுப்பதும் கடலில், நதியில் இடுவதும் ஏழைகளுக்குக் கொடுப்பதும் உண்டு. ○

38. மணவினைக்கு முந்தீய சம்பிரதாயம்.....

மணவினை எனப்படும் கல்யாண வைவத்திற்கு முன்னர், மணப் பெண்ணுக்குப் பூணப்படும் தாலிக்குப் பொன்னுருக்கின்ற சம்பிரதாயம் கடைபிடிக் கப்படும். இவ்வழக்கு சரியான வகையில் நடைமுறைப்படுத்தப் படுவதற்கு தடையாக கால தேச வர்த்தமானத்தைச் சாட்டாகச் சொல்வர். பெருவழக்கான இச்சம்பிரதாயம் குறித்த தகவல்களை அறிந்து வைத்திருக்க வேண்டும்.

தாலி பூணுதல் என்பது தான் ஒரு கலியாண வீட்டின் இருதயம் போன்ற நிகழ்வு. இதனை மங்கலமாக “மாங்கல்யம்” என்று வடமொழி யில் கூறுவர்.

தாலிபூணும் மரபு காலங்காலமாக இருந்து வந்துள்ளதொன்று. எனினும், திராவிட முறையென்று சூற்றி மணமாலை சூடித் திருமணம் நடத்தப்படும் வழக்கத்துக்கு முன்னுரிமை கொடுப்போரும் இன்று உள்ள.

எவ்வாறாயினும், பண்டைக் காலத்தில் சிங்கம், புலிகளை அடக்கி வேட்டையாடி அவற்றின் பற்களைப் பதித்து தாலி செய்து மணமகளுக்கு

திருமணச் சின்னமாகவோ பரிசாகவோ கொடுக்கும் வழக்கமிருந்து வந்தது என்ற செய்தி பழந்தமிழ் நூல்களில் பதியப்பட்டுள்ளது. மணமகன் தன் மனைவியாகப் போகும் பெண்ணுக்கு “தாலி” கட்டி உரிமை பெறுகிறான்.

பொன் உருக்குதல் கலியாண் நாளுக்கு முன்பதாகவே குறித்த ஒரு சுபதினத்திலே சுபமுகர்த்தத்தில் மாப்பிள்ளை வீட்டில் நடத்தப்படும். மங்கல வாழ்வுடைய பொற்கொல்லர் ஒருவர் மணமகன் வீட்டுக்கு மனநிறைவுடன் கலந்துகொண்டு இச்சம்பிரதாயத்தை நிறைவேற்றுவார்.

அன்று உருக்கப்படும் முழுமையான ஒரு தங்கப் பவுணிலேயே தாலி செய்யப்பட்டுக் கொடியிற் சேர்க்கப்படும். பொன்னானது, உருகி வரும் முறையைக் கொண்டு மணமக்களின் எதிர்கால வாழ்வு எவ்வண் ணம் அமையும் என்பதையும் கண்டுகொள்ளலாம். தொடர்ந்து கன்னிக் கால் நாட்டல் இடம்பெறும். திருமண விழா மண்டபமாக அமைக்கப் படவுள்ள அலங்காரப் பந்தலின் முதற்கால் இது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. கன்னிக்காலுக்காக முள்முருங்கையையே உபயோகிப்பர்.

அன்று சுபவேளையிலேயே மணமகன் வீட்டிலும், கன்னிக்கால் நாட்டப்படும். இந்நிகழ்விலும் மணமகன் வீட்டினரும் பெண் வீடு சென்று நிகழ்ச்சியிற் கலந்து கொள்வார். பந்தி போசனத்தில் பங்குபற்றுவார். இதனைச் சம்பந்தக்கல்பு என்பர். ஐம்பொன் இட்டுக் குழியுள் நடப்படும் கன்னிக்காலின் அடியைச் சுற்றி நவதானியங்களை விதைத்து நன்னீர் தெளிக்க வேண்டும். அன்று சுபவேளையில் மணமகன் வீட்டில் 5 அல்லது 3 புதிய மண்சட்டிகளை பாதம் படாத மன் கொண்டு நிரப்பி, பசும்பாலிற் போடப்பட்ட நவதானியம், சுமங்கலிப் பெண்களால் விதைக்கப் பட்டு, நீர் தெளித்து முளைகொள்ளக் கூடியது என்று தெளிக்க வேண்டும். அதனை “பாலிகை இடுதல்” என்பர். இப்பாலிகைக்கு திருமண மேடையிலே அந்த சுமங்கலிப் பெண்கள் நீருற்றும் வழக்குண்டு.

முளைப்பாலிகையையும் மணராளுக்கு முன்னரே தயார் செய்து செய்து விட வேண்டும்

39. தலைப்பாகை வைத்தல்

மணமகன் கிழக்கு நோக்கி நிற்க, ஒரு பெரியவரை / சான்றோரைக் கொண்டே தலைப்பாகை அணிவிக்கும் வழக்கம் உண்மையானது.

இக்காலத்தில் வயதில் முதிர்ந்தவராகவும், அறிவு, செளபாக்கியம் நிறைந்தவராகவுமிருக்கின்ற சமூக அந்தஸ்த்துப் பெற்ற ஒருவரைக் கொண்டு இக்காரியத்தைச் செய்யும் வழக்கம் உள்ளது. சில இடங்களில் மாமணார் முறையிலுள்ள ஒருவரைக் கொண்டோ அது சாத்தியமாக இல்லாத இடத்தில் மாப்பிளைத்தோளனைக் கொண்டோ தலைப்பாகை யைச் சூடும் வழக்கம் ஏற்பட்டு விட்டது.

இச்சம்பிரதாயம் கொண்டுள்ள நோக்கம் “மணமகனது அந்தஸ்த்தைக் கெளரவிப்பதென்பதேயாகும்” என்பது விளங்கிக் கொள்ளப்பட வேண்டும்.

உத்தரியம் அணியும் போது இடத்தோளின் மேலாக வந்து வலப் பக்கத்து இடுப்பளவில் (அந்தணர் பூணால் அணிவது போல) கட்ட வேண்டும். மணமகனுக்கு அங்கு பூமாலை அணிவிப்பது வழக்கம். இடப்பக்கமாக நிற்கும் மாப்பிளைத்தோளனுக்கும் மணமகன் போல தலைப்பாகையும் உத்தரியமும், அணிவித்து அழகு பார்ப்பர். இக்காலத்தில் உத்தரியத்துக்குப் பதிலாக பலவித நிறங்களிலான சால்வைகளை கழுத் தில் அணிந்து கொள்கிறார்கள்.

தமிழ்நாட்டுக் கலையாணங்களில் இவ்வழக்கங்கள் கட்டாயப்படுத்தப்படுவதாகத் தெரியவில்லை. வடநாட்டில் உண்டு. மாப்பிள்ளைக்குக் கொடுக்கும் உயர்ந்த கெளரவத்தின் குறியீடு இது.

40. இரட்சாபந்தன சம்பிரதாயம்

மணமேடையில் மணமகனும், மணப்பெண்ணும் வந்து உட்கார்ந்ததும், விநாயக சங்கல்பத்தின் பிறகு அங்குரார்ப்பண கிரியையையுடுத்து இரட்சாபந்தனம் இடம்பெறுகிறது. காப்புக்கட்டுதல் என்பது தான் இங்கு இரட்சாபந்தனம் எனப்பட்டது. எந்தக் கோவில்களிலும் பூஜாரம்பங்களில் விக்னேஸ்வர பூஜையுடன் காப்புக்கட்டியே காரியங்களில் தொடங்கப்படுகின்றன.

ஒரு தாம்பாளத்தில் அரிசி, தேங்காய், மஞ்சள், வெற்றிலை, பாக்கு, பூக்கள், பழம் என்பவற்றை வைத்து ஆச்சாரியர், அந்த தாம்பாளத்திலுள்ள தேங்காயின் மீது மணமக்களின் வலக்கையை வைத்து அவர்களின் மணிக்கட்டில் மந்திரங்களைக் கூறிக்கொண்டே மஞ்சள் நிறத்திலான நூல் ஒன்றைக் கட்டுகிறார். காலமிருந்து, அவமிருந்து போன்ற அபாயங்களில் காப்பாற்றுமாறு தெய்வத்திடம் வேண்டுவதோடு எவ்வித பீடை பிணிகள் ரோகங்கள் அவர்களை அணுகாமலிருக்கவும், அன்றைய மங்களாகாரியம் முட்டின்றி நிறைவேறவும் வேண்டி காப்புக் கட்டுகிறார். காவல் கருதி முற்காலத்தில் செடிகொடிகளின் வேர்கள் விழுதுகளையும், தெய்வீகமான மிருங்கள் பிராணிகளின் உரோமங்களையும் காப்பாக கட்டுகிற சம்பிரதாயம் ஆரம்பதிலிருந்தது.

இரட்சைகளை தம்முடனேயே நீண்டநாள் அணிந்து காவல் பெற்ற நம்மவர் பின்னர் காப்புகளை நூல்களில் அமைத்தனர். இவ்வழக்கு பின்னர் பொன், வெள்ளி, தங்கம், போன்ற உலோகங்களினான் பெறுமதி வாய்ந்த காப்பு வடிவங்களில் அமைத்தன. கைக்கு அணிசெய்யும் அழகுப் பொருளான “காப்பு” நிரந்தர ஆபரணமாக கைகளை அலங்கரிக்கிறது.

தரம் நூல் எழுதும் முயற்சி முட்டின்றி நிறைவேற விநாயகன் முதலாம் தெய்வ அருளாசி வேண்டி ஆரம்பத்தில் பாடப்படும் பாடலுக்கும் “காப்பு” என்றே பெயர் வைக்கப்பட்ட நுட்பமும் இதே தான். ○

41. “விதைத்த பாலிகை முளைக்கும் நிறை”

பெண் வீட்டில் மூன்று அல்லது 5 மண் சட்டிகளில் மண்பரப்பி நீர் ஊற்றி வைப்பர். பாலில் ஊற வைத்த நவதானியங்களை 3 அல்லது 5 சுமங்கலிப் பெண்கள் அச்சட்டிகளில் தூவி, நீரும், பாலும் தெளிக்க வேண்டும். 3 முறை இவற்றை சாமி அறைக்குள் வைத்து திருமணத்தினத் தன்று மணவறைக்கு கொண்டு செல்லவேண்டும். அநேகமாக பொன்னு ருக்கன்று அதனைச் செய்வார்கள். இதை 3 நாள்களுக்கு முன்னராவது செய்தாற்றான் திருமண நாளன்று நவதானியம் வளர்ந்து இருக்கும்.

நெல், கோதுமை, பயறு, துவரை, மொச்சை, எள்ளு, கொள்ளு, உழுந்து, கடலை என்பன நவதானியங்கள் என்பதில் அடங்கும்.

முளைப்பாலிகை இடுவதன் நோக்கம் திருமணம் செய்து கொள்ளும் மணமக்களும் அவர்கள் குடும்பமும் முளைப்பாலிட்டுப் பல்கிப்பெருகி வாழவேண்டும் என்பதே ஆகும். “விகித்த பாலிகை முளைக்கும் நிறையும்” என்கிறது சிலப்பதிகாரம் இந்தப் பாலிகளைப் திருமணத்துக்கு நிதியிலே சேர்த்து விடுதல் நல்லது.

“முளைப்பாலிகை” மணமக்களில் விருத்தியான வாழ்வுக்கான அங்குரார்ப்பணத்தைச் சுட்டுவது, பாலிகை ஸ்தாபனம் மண நரஞுக்கு முன்னரே மாப்பிளை வீட்டில் இடம்பெறல் அவசியம்

42. மணவறையில் அரசானை வைக்கும் சம்பிரதாயம்

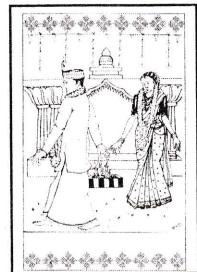
“அரச ஆணைக்கோல்” என்ற அடிப்படைச் சொல் மரிவி அரசானைக் கோலாகி காலப்போக்கில் அச்சாரீயாகி விட்டது. அது குறித்து கிரண்டு விதமான பார்வைகள் இங்கே உண்டு.

பூற்காலத்தில் திருமண வைபவங்களுக்கு அரசனுக்கும் அழைப் பிதம் கட்டாயம் அனுப்பும் வழக்கம் இருந்தது. அரசனுக்கோ எல்லாத் திருமணங்களுக்கும் செல்ல முடியாத நிலையிருக்குமென்பது உண்மை தானே! எனவே அரசனானவன் தனது ஆணைக்கோலை தனக்கு பதிலாகத் தன் அமைச்சரிடமோ, சேவகரிடமோ கொடுத்து அனுப்பி விடுவாராம். அரசு ஆணைக்கோல் என்ற சொல் தான் அரசானைக்கால் என ஆகிவிட்டது. இன்று பதிவுத் திருமணம் போல அன்றும் திருமணங்கள் அரசினால் அங்கீகரிக்கப்படும் முறைமை இருந்திருக்கிறது. ஆகவே அவரது ஆணைக்கோல் வந்துவிட்டால் அத்திருமணம் அங்கீகாரம் பெற்றுவிடுகிறது. இதுவே இன்று திருமணப்பந்தலில் முள்முருங்கை மரக்கிளை ஒன்றை வைத்து அதற்குப் பட்டுச் சாத்தி அலங்கரித்து வைக்கும் சம்பிரதாயமாக திருமணப் பந்தலில் இடம்பெற்று விட்டது. முனிபத்தினியை களாவில் உறவாடிய இந்திரனுக்கு கெளதமன் கொடுத்த சாபத்தை நினைவுபடுத்தும் சாட்சி என்றும் இதனைக் கூறுவர். இப்படியே அம்மி மிதித்தல் என்ற சம்பிரதாயமும் அக்கதையுடன் தொடர்புபடும். அகலிகைக்கு நேர்ந்த கதிக்கு எடுத்துக்காட்டாக அமைந்ததென்பர். அம்மி - சுருங்கல்லால் ஆனது. அது கற்பு என்பதன் குறியீடு என்பர்.

43. கணையாழி தேடி எடுக்கும் மணநாள் விளையாட்டு?

பூன்றாம் முறை அக்கினியை வலம் வரும் போது கிழக்குப் பக்கத் தில் வைத்திருக்கும் மஞ்சள் நிறைந்த பாத்திரத்தில் மோதிரத்தை இருவ ரும் தேடி எடுக்கவேண்டும். இந்த நடைமுறை இருவரும் ஒருவருக் கொருவர் விட்டுக் கொடுத்து வாழவேண்டும் என்பதை எடுத்துக் காட்டுகிறது.

அதுமாத்திரமல்ல கற்பு முறைத் திருமணத்தின் போது திருமணநாளிலே தான் முதன்முதலாக ஒருவரையொருவர் தீண்டும் சந்தர்ப்பம் மணப்பெண்ணான அக்கன்னிகைக்கும், புதிய காளைக்கும் கிடைக்கிற தொன்றாகையால் ஒருவரையொருவர் அந்தப் பாத்திரத்தினுள்ளே கைகோர்த்து தீண்டி, சுரண்டி விளையாடவிடும் முதல் சந்தர்ப்பம் இதுவே என்றும் சிலர் வியாக்கியானப்படுத்தி மகிழ்வர். ○

44. என்னுடன் கூடவே வா!

பெண்ணின் வலதுகாலை மணமகன் கையாற் பிடித்து ஏழடி எடுத்து வைக்கும்படி செய்ய வேண்டும். ஒவ்வொரு அடிக்கும் ஒவ்வொரு மந்திரம் சொல்லப்படும்.

1. உனக்கு வாழ்க்கையில் உணவு குறைவில்லாமல் அளிப்பதற்கு இறைவன் உன்னை பின்தொடர்ந்து வரட்டும்.
2. உடல் வலிமை கிடைக்க இறைவன் பின்தொடரட்டும்.
3. விரதத்தை அனுட்டிக்கும் பொருட்டு உன்னை இறைவன் பின் தொடர்ந்து வரட்டும்.
4. அகமும் மனச்சாந்தியும் கிடைக்க இறைவன் உன்னைப் பின் தொடரட்டும்.
5. பசுக்கள், பிராணிகள் விருத்தியடைய உன்னைப் பின் தொடரட்டும்.
6. சகல செஸபாக்கியங்களும் கிடைக்க இறைவன் பின் தொடர்ந்து வரட்டும்.
7. உன் வாழ்க்கையில் இடம்பெறும் சுபகாரியங்கள் ஹோமங்கள், குறைவின்றி நிறைவேற இறைவன் உன்னைப் பின் தொடர்ந்து வரட்டும்.

ஏழடிகள் நடந்த நாமிருவரும் சினேகிதராவோம். இருவரும் சேர்ந்து இந்த செல்வங்களையும் ஈட்டுவோம். இன்ப துன்பங்களைச் சேர்ந்தே அனுபவிப்போம். “என்னுடன் கூடவோ” என்றும் பொருளில் இந்த நிகழ்ச்சி அமையும். இதற்கு “ஸ்பத பதி” என்று பெயர்.

45. ஆல்போல் தழைத்து அறுகுபோல்வேருன்ற...

கலியாண வைவங்களில் தாலிகட்டு எனப்படும் மங்கலை தாரணம் நிறைவூற்றதும், பெரியோர்கள், முத்தவர்கள், உறவினர்கள், நண்பர்கள் புதுமணத் தம்பதிகளை “அறுகரி” எனப்படும் மங்கல அட்சதையிட்டு வாழ்த்துதல் நாமற்றந் சம்பிரதாயமே. ஆயினும் இங்கே ஆலும், அறுகும் சுட்டப்படுவதன் காரணமென்ன என்பதைப் பலரும் அறிந்ததாக இல்லை.

ஷதம் என்ற சொல்லுக்கு பழுது என்று பொருள். “அடிதை” என்றால் பழுதில்லாதது என்பது கருத்து. பழுதடைந்து விடாத அரிசியைக் கொண்டு அதில் மஞ்சளைச் சேர்த்து சிறிது நீரும் விட்டு கலப்பதால் உண்டாக்கப்படுத்த அட்சதை. இதையே அறுகரிசி இடும் போது பயணபடுத்தவார்கள். இம்மங்கலப் பொருள் புனிதமான மலர்களைப் போன்று ஆலய பூசைகளிலும் மங்கள நிகழ்ச்சிகளிலும் சமர்ப்பிக்கப்படுகிறது.

தெய்வங்களுக்கு பூஜைகளை நிறைவேற்றிய பின் குருவானவரும், மங்கல வாழ்த்து நிகழ்ச்சிகளின் போது பெரியவர்கள், ஞானிகள் ஆகி யோரும் வாழ்த்தப்படுவோரின் சிரசிலே அட்சதையைத் தூவி ஆசிர்வதிப் பதைக் காண்கிறோம். திருமணச் சடங்குகளில் இன்று சிலர் பாதாரி கேசமாகவும், அட்சதை இடுவர். சிரசிலே அட்சதை தூவி ஆசிர்வதிப்பதே சிறந்தது.

ஆலமரம் காலம் செல்லச் செல்லப் பழுதப்ட்டாலும், கிளைகள் விழுதுகள் வைத்து அவை யாவும் நிலத்தில் பதிந்து, வேர் வைத்து தாங்கி தாய்மரமான விருத்ததைப் பாதுகாப்போடு நெடுகாலம் வாழ வைக்கும். படர்ந்து பலருக்கும் நிழலும் குளிர்மையும் தந்து நிற்கும் தன்மையானது. அவ்வாறே அறுகு எனப்படும் புல்லும் நிலத்திலே படர்ந்து செறிந்து வேறுன்றியபடி தன் இனத்தை விருத்தியாக்கும். இலகுவில் அழியவோ, அழிக்கப்படவோ மாட்டாது. எனவே, தம்பதியர் சந்ததி பெருகி நிலைத்து வாழவேண்டும் என்ற பெருநோக்கை வைத்துத் தான் அறுகரிசி இட்டு வாழ்த்தும் வழக்கம் ஏற்பட்டது. தன் நிழலில் மற்றவர்களையும் தாங்கும் தார்மீகத்துடன், சந்ததி பெருக்கி நிலைத்து இல்லறம் நடத்த வேண்டியே, “ஆல் போல் தழைத்து அறுகுபோல் வேறுன்றி, சால்பே தலைநிற்கும் சற்குணராய்... வாழ்க்” என வாழ்த்தும் வழக்கம் நிலவுகிறது. ○

46. “பூதாக்கலம்” அல்லது மரு உண்ணல்

கணவன் விரும்பும் சவை, எது எனப் பார்த்தறிந்து அவனுக்கு வந்த கறிவகைகளைப் புரிந்து சமைத்துப் போட வாய்ப்பளிப்பது

தமிழ் கலியாண வீடுகளில் அறுசவைகளும் சேர்ந்த “கலியாணச் சாப்பாடு” இருக்கும். பலகாரம், பழவகைகளும், பானங்களும் பிற இனிய பண்டங்களும் பரிமாறப்படும். இச்சம்பிரதாயம் வரும் விருந்தினரை மகிழ்விப்பதற்கு மாத்திரமல்ல புதுமணத் தம்பதிகள் மட்டிலும் புதுமையானதே.

திருமணமேடைச் சடங்குகள் நிறைவேறிய பிறகு மணமக்கள் இருவருமாக இணைந்திருந்து உணவு உட்கொள்ளலாகிய சம்பிரதாயம் “பூதாக்கலம்” என்ற பெயரோடு நடைமுறையிலுள்ளது.

புதிய பாத்திரத்தில் மணமக்களுக்கென தயாரிக்கப்பட்ட சாதம் மற்றும் அறுசவைகளும் சேர சமைக்கப்பட்ட வெவ்வேறு கறிகளை ஒரே வாழையிலிட்டு மணமகள் ஆகிய இல்லக்கிழத்தி மணவாளனாகிய கண்ணனுக்கு ஊட்டிய பின் மணமகன் மகளுக்கும் அதே பிசைந்து ஊட்டி வைப்பான்.

இதையொட்டிய விடயமொன்று பரலாலும் பிரஸ்தாபிக்கப்படுவதை இங்கு நினைவு கூரலாம். மணமகளானவர் தன்கையினாலே மணமகனுக்கு உணவு பரிமாறும் போது வெவ்வேறு சுவையான கறிகளையும் வாழையிலையின் பல்வேறு பக்கங்களிலும் இட்டு, கணவனை உண்ணுமாறு வேண்டி நிற்பாளாம். சாதத்துடன் அவனுக்குப் படைக்கப்பட்ட கறிகள் உறைப்பு, புளிப்பு, கைப்பு, கார்ப்பு, இனிப்பு, துவர்ப்பு ஆகிய அறுசவைகளைக் கொண்டவையாக இருக்கும்.

இப்போது, தன் புருஷன் உண்ண ஆரம்பிக்கும் போது முதலில் எந்தச் சவையுள்ள, எந்தவகைக் கறிகளை ஆர்வத்துடன் முதலில் கைவைத்து எடுத்துச் சேர்த்துக் கொள்கிறான். அவனுக்கு அடுத்த, அடுத்த கொண்டு, எதிர்காலத்தில் அவனுக்கு பிடிப்போடு ஆகாரம் உண்ணக்கூடிய கறிவகைகளைத் தயாரித்துக்கொள்ள வழிவகுக்கும் சம்பிரதாயமே “பூதாக்கலம்”. இவ்வாறு வெகு அர்த்த புல்தியான நடைமுறைகளைக் கொண்டது நம்மவர் கலியாண வைபவம்! புரிந்துணர்வுக்கு இப்படியும் ஒரு சம்பிரதாயம்.

47. சீமந்தம் ஒரு அர்த்தமுன்ன சடங்கே

சீமந்தம் எனும் சம்பிரதாயம் தாயின் வயிற்றிலிருக்கும் குழந்தை வெளியுலக ஒலிகளைக் கிரகிக்கும் என்று சொல்கிறார்களே அது பற்றி என்ன தகவல் வருகிறது பாருங்கள்.

பஞ்சபொறிகளினுடோக வரும் உணர்வுகள் தான் புலன் உணர்ச்சி கள். ஒரு குழந்தையானது தன் தாயின் வயிற்றிலிருக்கும் போது முதலில் உணரும் உணர்ச்சி ஒலி உணர்ச்சி. தாயின் இதய ஒலியான லப், டப் என்ற சத்தமே குழந்தைக்குப் பெரும் பாதுகாப்பாக இருக்குமாம். எனவே, தான் பிறந்த குழந்தையானது தாய்ப்பாலைப் பருகும்போது, தாய் அதனைத் தனது கைகளால் அணைத்துக் கொள்வது அவசியமென்கிறார்கள். அக்குழந்தை உள்ளேயிருந்த காலத்தில் ஏற்கனவே கேட்டு மகிழ்ந்த இதய ஒலியை மீண்டும் கேட்கும் போது மிக ஆனந்தம் கொள்கிறது. அழுகையையும் நிறுத்திக் கொள்கிறது. தாயின் வயிற்றுள் இருக்கும் எட்டாவது மாதத்தில் இவ்விதய ஒலியை மட்டுமல்லாது வெளியுலக ஒலியையும் கேட்க, கிரகிக்க வாய்ப்பு உண்டு என்று விஞ்ஞானிகள் கூறுகிறார்கள். இதனை எமது முதாதையர்கள் எடுத்துச்சொல்லி, சீமந்தம் என்ற சடங்கின் போது வீணாகானம் இசைப்பதையும், பக்தியிழ்ட்டும் பாடல்களை இதுமான பாடுவதையும், சூல்கொண்ட பெண்ணின் கைகளில் கலகலவென சப்திக்கும் கண்ணாடி வளையல்களை அணிவிப்பதையும் மரபாக ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இது தாய்நாட்டிலும், நம்நாட்டிலும், சம்பிரதாயமாகிவிட்டது. பாரத இதிகாஷம் படித்தவர்களுக்கு அர்ச்சனைனின் மகன் அபிமன்யுவும், அஸ்தவக்ரனும் தாயின் வயிற்றிலிருக்கும் போதே வெளியுலக அறிவு பெற்றவர்களாய் இருந்தனர் என்ற செய்தி புதுமையா யிராது.

48. “எல்லாம் விதிப்படி நடந்துவிட்டது!”

“நாம் என்ன செய்ய முடியும், எல்லாம் விதிப்படி நடந்து முடிந்து விட்டது” என்று எடுத்த விளைவுகளுக்கெல்லாம் காரணமொன்றைக் கூறிமுடிக்கும் சம்பிரதாயமொன்றிருக்கிறது.

விதி ஒரு எதிர்மறைக்கோட்பாடு. அது மனித முன்னேற்றத்துக்குத் தடையானது. பிறப்பு, வாய்ப்பு அல்லது சந்தர்ப்பங்கள் ஒரு விபத்துத்தான். செல்வன் ஏழையாவது முயற்சியைப் பொறுத்ததே. குருட்டுப் பெண்ணாக வாழ்ந்த ஹெலன் கெல்லர் இருட்டு வாழ்க்கை வாழவில்லையே! நம்பிக்கைத் தீபம் தான் அவரைப் பெரிய காவிய மாக்கியது.

விதி என்ற தத்துவத்திடம் எச்சரிக்கையாக இருப்பது அவசியமாகிறது. மனிதன் சூழ்நிலைக் கைதி என்று தன்னை ஒருபோதும் ஏற்றுக் கொள்ள லாகாது. இது ஒரு தப்பான மனோநிலை. விதியை இரண்டு வகையாக பார்க்கலாம். ஒன்று இயற்கை விதி. மற்றது மனிதன் தன் தேவைகளுக்காக ஆக்கிக்கொள்ளும் விதி. இரண்டாவது பெளதிக் வகையிலான சம்பிரதாயமாகிறது.

49. பீரசாதங்களில் பஞ்சபுத்தொடர்பிறுக்கிறது

இறைவன் சந்நிதியாயிருக்கும் திருக்கோயில்களுக்கு தரிசனம் செய்யச் செல்லும் பக்தன், பொதுவாக பூசாரியிடமிருந்து அருட்பிரசாதங்களை வாங்கி வரவேண்டும்.

பிருதுவி, அப்பு, தேயு, வாயு, காற்று, ஆகாயம் என்பனவே பஞ்சபுதங்கள்.

ஜந்து விடயங்கள் : சந்தனம், தீர்த்தம், தீபம், தூபம், பூ என்பன முதலியன ஜந்தும் பஞ்சபுத்த தொடர்புடையனவே.

தீர்த்தத்தை பக்தியோடு வாங்கி அருந்த வேண்டும். தலையிலும் தெளித்துக் கொள்ளலாம். பூவை அணியலாம். தூப, தீபங்களை இரு கைகளினாலும் ஏற்றுக் கொண்டு கண்களிலொற்றி மற்ற அங்கங்களிலும் தடவவேண்டும். தூபத்தை சுவாசித்து மெய்யுணர்வு பெருக்கலாம். பின்னர், பிரசாதமாகக் கிடைக்கப்பெறும் சந்தனத்தை கோயிலுக்கு வெளியே வந்து தான் அணிய வேண்டும். ஆலயங்களிலே அருட்சனை, பூஜைகளின் பின் சந்தனத்தைக் கோயிலின் வெளியிலே கொணர்ந்து அணிதல் தான் முறைமை எனப்படுகிறது.

தமிழர் தம் வாழ்வியல் மங்கல நிகழ்ச்சிகளிலும், பொது வைபவங்கள், விழாக்களிலும் விருந்தினர்களை மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்கும் போது அவர்கள் நெற்றியில் சந்தனப்பொட்டிட்டு அழைக்கும் வழக்கம் தவிர்க்க முடியாதது. உறவை வலுப்படுத்தும் ஆற்றல் இதற்கு உண்டு. இலட்சமி கடாட்சத்தைப் பெருக்கவல்லதும், குளிர்ச்சி தருவதும். அபிஷேகப் பொருள்களில் தவறாது இடம்பெறும் சந்தனத்தால் அபிஷேகம் செய்து ஆராதிப்பர். இறை சொருபங்களான தெய்வச் சிலைகளுக்கு சந்தனக் காப்பிட்டு ஆராதிக்கும் முறைமையில் தான் எத்துணை அமைதியும் சாந்தியும்? ○

50. இட்டுக்கெட்டார் யார்?

1. திருநீறு - இட்டுக்கெட்டார் யாருளர்?
2. கடவுளுக்கு - ஒரு பூ அது கிடைக்காதவிடத்து இலை
3. ஏழைக்கு உணவு - ஒரு பிடி அன்னமாவது பசுவுக்கு
ஒரு கைப்பிடி புல்

(கு) ஸியலைப்போல திருநீறனிந்து கொள்வதும் அன்றாட வாழ்க்கை யின் ஓர் முக்கியமான கடமையாகும். திருநீற்றில் நிறைய மருத்துவக் குணங்கள் உண்டு. கடவுளின் தியாகத்தின் சின்னமான விழுதி சைவச்சின் னமானது. அதனை தவறாது தரித்ததால் மேன்மையடைந்தோர் பலர்.

கடவுள் வழிபாடு தவறாத ஒருவனுக்கு ஏதாவதோரு அதிர்ஷ்டமோ அரத்தமுன்ன சம்ரிதாயம் ————— **- 56-** ————— M.S. ஸ்ரீதயாளன்

நன்மையோ, வெற்றியோ, புதுவாய்ப்போ கிடைத்தால் சாதாரணமாக நாம் அவன் “பூப்போட்ட பலன்” அது என்று சொல்லுகின்ற சம்பிரதாயம் இருக்கிறதல்லவா? “புண்ணியம் செய்தார்க்கு பூவண்டு நருண்டு” இதன்படி பூவிட்டு வழிபடக் கிடைப்பதே புண்ணியம் என்று விளங்குகிறதல்லவா.

இத்தோடு,

“யாவர்க்குமாற் இறைவற்கொரு பச்சிலை
யாவர்க்குமாற் உண்ணும்போது ஒரு கைப்பிடி
யாவற்குமாற் பசுவுக்கொரு வாயுறை
யாவர்க்குமாற் ரிற்கொரு இன்னுரை தானே.”

என்ற திருமூலர் திருமந்திர உபதேசத்தையும் பொருத்திச் சிந்தித்துச் செயற்படுவோமா?

நாவுக்கரசர் பெருமான் தாம், சமண சமயத்தில் புகுந்து தம் வாழ் நாளை வீழ்நாளாகக் கழித்த காலத்தில், “சலம் பூவாடு கூபம் மறந்து” இருந்தார். இதுதான் உண்மை. சைவன் ஒருவன் ஒவ்வொரு நாளும் வழிபாட்டின் போது கட்டாயமாகச் செய்ய வேண்டியதாகிய “பூ” இடும் பணியை, தானே செய்யாதிருக்க நேர்ந்தால் இவ்வாறு கூறிப் புலம்பி தன் கழிவிரக்கத்தைச் சுட்டிப் பாடிய பாடலே அது.

ஏழைக்கு அன்னமிடல், பசுவுக்கு ஒரு கைப்பிடி புல்லாவது தேடி, உண்ணக் கொடுத்தல், பிற்ரோடு பேசும் போது இனிய அடக்கமான வார்த்தைகளை இட்டுப்பேசுதல் என்பன ஒரு மனிதனின் வாழ்வில் கெட்டுப் போகாமலிருக்க அனுசரிக்க வேண்டிய நடைமுறைகள், சம்பிரதாயங்கள் என நம்முன்னோர்கள் கண்டுவிட்டார்கள்.

51. ஆண்டவன் முன், பாடி அருள்வேண்டல்

உலகிலே எவரும் கனவுகளாலும் கற்பனைகளாலும் கூடி எண்ணிலிட முடியாத அரிய விடயங்களை பிரசர்தனைகள் பெற்றுத்தந்து விடுகின்றன.

மனதில் இறுக்கம் ஏற்படும்பொழுதும், துன்பங்கள் நம்மைச் சூழும் பொழுதும் இப்பாடலை வாய்விட்டுப் பாடவேண்டும். நம்மை அறியாமல் ஏதோ ஒரு முலையிலிருந்து அபயக்குரல் கேட்கும். இது உண்மை மந்திர ஆற்றல் நிறைந்த கீழ்வரும் சுந்தரத் தமிழ்ப் பாடலைத் தினமும் ஒதுங்கள்:

“நளைர் வந்தனுகி நலியாமுனம் நின்றனக்கே
ஆளா வந்தடைந்தேன் அடியேனையும் ஓன்றுகெள் நீ
மரளா நளைருஞும், மழுபாடியுள் மரணிக்கயே
ஆளாய் நின்னையல்லால் இனி யாரை நினைக்கேனே”

அடியவர்களுக்கு நீண்ட வாழ்நாளை அளிக்கும் திருமழுபாடியுள் மாணிக்கம் போல் அமைந்தவரே! என் வாழ்நாள் நெருங்கித் துன்படுவதன் முன்பே தங்களுக்கு அடியவனாய் வந்தடைந்தேன். இனி, தங்களையன்றி வேறு ஒருவரையும் நினைக்கமாட்டேன். எளியேனையும் ஆளாக்கொண்டு ஏற்றறநுள்வீர்! என்பது இப்பாடலின் கருத்து.

எல்லா மதத்தவர்களும் தத்தம் கடவுளை இசையுடன் கூடிப் பாடுவர். ஆண்டவனை தனியொருவராக நின்று அவர் புகழ் பரவி வணங்குதலாகிய ஆன்மார்த்த பிரார்த்தனை ஒரு வகை. அடுத்த வகை பலர் கூடியிருந்து இறைநாமங்களையும் கூட்டுவழிபாடாக ஆற்றுவது. இதுவே பஜனை முறையுமாகும். ஒருசேர ஆண்டவனைக் கூவியியழுத்து முறையிட்டு கேட்கும் போது விடயங்கள் நிறைவேறுகின்றன. “More Things are wrote by Prayers” என்ற பிரகாரம் பிரார்த்தனை, வழிபாடுகளில் நம்பிக்கை வைத்திருக்கும் மக்கள், அவர் எம்மதத்தைச் சார்ந்தவராயிருப்பினும் தத்தம் குல தெய்வங்களை வந்தித்து வணங்கி, வாழ்த் தியே கரும் ஆற்றும் மரபு அர்த்தமுள்ள சம்பிரதாயம் தானே. ○

52. கற்புர ஆரத்த வெறும் சடங்கு சம்ஹதாயமல்ல

பொதுமக்கள் பெரிய அளவில் கூடி நிற்கும் இடங்களில், முக்கிய மாக கோயிற்புசைகளின் போது கற்புரம் கொழுத்துவதும், கற்புர ஆரத்தி காட்டுவதும் இறைவழிபாட்டில் தவிர்க்க முடியாத சடங்காக இருந்து வரினும் அதன் பின்னணியில் இருக்கும் நோக்கங்களையும் நாம் அவதானிக்க வேண்டும்.

ஞானமாகிய அக்கினியால் மலமானது நீக்கம் பெற்ற ஆன்மா சிவகரணமாகிறது என்றும் ஆத்மா, பரமாத்மாவோடு கலப்பதைக் குறிக்கிறது என்றும் சூறப்படும் தத்துவத்துக்கு மேலாக, சன்னெரிச்சலில் மக்கள் வெளிவிடும் காபளீரோட்சைட் சுவாசத்தால் ஏற்படும் அசௌகரியங்களை போக்க ஒட்சிசன் வாயுவைப் பிறப்பித்து விடுவதுடன், விம்பத்தைத் தெளிவாகக் கண்டு தரிசிக்கவும் ஏதுவாக்குகிறது கற்புர ஆரத்தி. மேலும் கற்புரம் இறுதியில் ஏறிந்து, கண்றந்து போய் ஒன்றுமில்லாமல் என்று ஆவது போல நம் ஆன்மாவானது இறுதியில் சர்ரங்களனைத்தையும் நீங்கி இறைவனோடு ஒன்றுபடவேண்டும் என்பதையும் உணர்த்துவதே கற்புர ஒளி - தத்துவமாகும்.

“முடிசார்ந்த மன்னரும் மற்றுமுள்ளோரும் முடிவில் ஒரு பிடிசாம்பரவர்” என்பதை உணர்த்த திருநீறு பேரவு கடைசியில் எல்லாம் சுல்கமாகும் பெருவொளியை உணர்த்துவது கற்புரம்

53. மார்ச்சால் நியாயம் மார்க்கட் நியாயம்

(புறையே பூனைக்குட்டி, குரங்குக்குட்டி சமாச்சாரம் இதுவாகும்.

பொதுவாக நாம் இறைவனிடம் செலுத்த வேண்டிய பக்தி நிலையை எடுத்துக்காட்டவே இவ்வதாரணங்களை நியாயப்படுத்திக் காட்டுவது சம்பிரதாயமாகி விட்டது.

மாச்சாலம் என்பது பூனைக்குட்டி. பூனைக்குட்டியானது தான் இருக்கு மிடத்திலேயே இருந்து கொண்டு தாய்ப்பூனையை நினைந்து கொண்டே இருக்கத் தாய்ப்பூனையானது குட்டிக்கு எதுவித சிரமமும், துன்பமும் வராது தானே கவ்வி எடுத்துக் கொண்டு சென்று பத்திரப்படுத்திக்

காக்கும். உணவு முதலியனவற்றைக் குட்டிக்காகத் தானே கொண்டு வந்து கொடுத்துக் காப்பாற்றும். அதைப் போல ஒரு பக்தனானவன் எப்போதும் வெறுமனே ஈசவரனையே தியானித்து, இருக்கும் இடத்திலேயே இருக்க, ஈசவரன் பக்தனைப் பார்த்துக்கொள்ளுவது போன்றதாகும்.

இதைவிட பனை மரத்தின் மீது காகம் உட்கார்ந்திருக்கப் பணம்பழம் விழுவதை சம்பந்தப்படுத்தி “காகதாவிய நியாயம்” என்றும், ஒரு பானை சோற்றுக்கு ஒரு சோற்றுப் பருக்கையை எடுத்துப் பிசைந்து பார்த்து அவி நிலையைத் தீர்மானிப்பதை சம்பந்தப்படுத்தி “ஸ்தாவிபுலாக நியாயம்” என்றும், முழுமையாக ஆராயாது யானை பார்த்த குருடன் போல, செய்யும் முடிவுகளைத் தொடர்புபடுத்துவதை “அந்தக் கூட நியாயம்” என்றும் கூறுவர். வடமொழியமைப்போடு அமைந்த இப்பிரயோகத்தை கற்றவர்கள் புரிந்து கொள்வார்கள்.

இவற்றுக்கு மேலாக ஒரு பதம் - “ப்ரமரக்ட் நியாயம்” என்பது ஆகும். அதாவது அரக்கு மண்ணால் கூடு கட்டும் இயல்பினதாகிய குளவி, தான் வயிரார உண்டு அடுத்த வேளைக்கும் கூட்டில் அடைத்து வைக்கும் சிறிய புழுக்களைச் சேகரித்து வைத்துக்கொள்ளுமாம். ஒவ்வொரு முறையும் அக்குளவி வெளியிலே சென்று வரும் போதும்; புழுக்கள் இருக்கின்றனவா எனப் பார்த்துக் கொள்ளுமாம், புழுக்களை வேறு குளவிகள் அன்றி பூச்சிகள் கொட்டும் என்பதால், எப்போது ஆபத்து வருமோ என்ற அச்சத்தாலும்- அது அந்த புழுக்களின் நினைவில் அழுந்தி - எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறது. ஈற்றில் அப்புழுக்களே குளவி களாகி மாறிவிடுவது தானே அவற்றின் வாழ்வச் சக்கரம்! இதைப்போல பிரம்மத்தைச் சுதா தியானம் பண்ணிக் கொண்டிருக்க, ஜீவனும் பிரம்ம மாகி விடும். இதையே “ப்ரமரக்ட் நியாயம்” என்பர் என்று ஸ்ரீ சங்கரா சாரிய சுவாமிகள் விளக்கும் கருத்து இங்கு சிந்திக்கத்தக்க ஆன்மிக தத்துவமாகும்.

அவனுக்கு எப்பொழுதும் கருணையாயிருந்து அருள் செய்து ஏதும் துன்பம் வராதபடி வேண்டியன் செய்து காப்பாற்றுவான் என்கிற, மார்சால நியாயம் பக்தனின் மனஉறுதிக்கு உதாரணமான இரண்டாவது நிலை இது இதுவாகும்.

ஆயின், இதன் முன்னையபடி எப்படி இருக்கவேண்டும்? இது குரங்குக் குட்டியை உதாரணமாக்கியுள்ள மார்க்கட நியாயம். இதன்படி இங்கே குரங்குக் குட்டியானது தானே தாயின் உடம்பை உறுதியாகப்

பற்றிக்கொள்ளும் “கைவிடாதா” தன்மை காட்டப்படுகிறது. அதாவது குரங்கினது குட்டியானது தாய்க்குரங்கானது எங்கு தாண்டினாலும், ஒடித்திரிந்தாலும் தாயின் உடலையே இறுகப் பற்றிக் கொண்டிருப்பதைப் போல பக்தனும், இறைவனிடம் தன்மனத்தை இறுகப் பற்றிக்கொள்ளும் முயற்சிக்கு இட்டுச் செல்லவேண்டும். குட்டியின் கைகளுக்கும், அவதா னத்துக்கும் வேலை, சிரமம் ஏற்படனும், அவைகளையெல்லாம் பொருட் படுத்தாமல் தாயின் உடலைக் கெட்டியாகப் பற்றிக்கொள்ளுதலானது பக்தியின் முதல்நிலை எனச் சுட்டும் சமய ஆன்றோர்கள், பக்தனானவன் முதல்நிலையில் எவ்விட இடையூறுகளுக்கிடையிலும் மனத்தை இறை வடிவிலே ஈடுபடுத்திக் கொள்வதை “மார்க்கட நியாயம்” என விதித்தார் கள்.

ஆகவே, பக்தன் முதன்முதலாக குரங்குக்குட்டியின் முயற்சியை ஒத்து கடவுள் நினைப்பைச் பெறச் சதா முயற்சி செய்யவேண்டும். அந் நிலையில் தேறுமிடத்து கடவுளே தானாக வந்து பக்தனை தலையளித்து ஆட்கொண்டு அருளுவான்.

சென்று ஈடுபடும் மனதிலையை மேலும் அணிஞ் சில் மர விதைகளுக்கும், காந்தக்கால் இரும்புக்கும் பதிவிரதைக்கும் கணவனுக்கும், கொடிக்கும், மரத்துக்கும், ஆற்றுக்கும், கடலுக்கும் இடையே உள்ள தொடர்புக்கும் இணையாகச் சொல்வதும் இங்கு நோக்கத்தக்கது.

54. பிள்ளைத்தாச்சியும் தேர்த்தரசனமும்

கோவில்களில் நடைபெறும் உற்சவங்களிலே தேர்த் திருவிழா கிறைவனின் சங்காரகிருத்தியத்தைக் குறிப்பது என்பது காரணாகம் காட்டும் சித்தாந்தம் ஆகும். தேர்த் திருவிழாவின் போது முக்கியமாக மக்கள் பெரும் எண்ணிக் கையில் அங்கு கூடுவெர். சம்ஹாரகாரகனாகிய கிறைவன் அடியார்கஞ்சுக்கு நல்லதையே எப்பொழுதும் செய்ய வல்ல வன் என்பதும் தான் சிந்தாந்தம். கிடை ஒற்யாமல் வயிற் றிலே கருவற்றிருக்கும் பெண்ணொருத்தி தேர் பார்க்கக் கூடாது என்று ஒரு வழிமை கூறப்படுவது பற்றி கிங்கு நோக்குவோம்.

அழித்தற்காரகனுமாகிய இறைவன், தம் சந்நிதியில் தொழு வரும் அடியாரை இரச்சிப்பவன். அவன் பெண்ணின் வயிற்றில் கருவற்றிருக்கும் குழந்தையை அழிப்பானா? எம்பெருமான் திருத்தேரில் வலம் வந்து எம்மைப் பீடித்துள்ள ஆணவமலத்தை அழிக்க வருகிறான் என்றல்லவோ சித்தாந்தம் சிந்திக்கிறது? பேற்று மாதுத்தை அண்மிக்கும் பெண்கள் பெருந்தொகையில் மக்கள் சன சந்தடி நிறைந்த கூட்டத்தில் ஆகப்பட்டு அசௌரியப்படக்கூடாது என்பதற்காகவோ, உயரமான தேர் முடியை நிமிர்ந்து, அண்ணாந்து பார்க்கும் போது அவனுக்கு உடல் அசதி ஏற்படும் என்றோ அன்று சிந்தித்தார்கள். அன்றி ஆறு, ஏழு மாதங்களுக்கு பின்பு எந்த ஒரு வேளையிலும் அவனுக்கு குடல் விளக்கம் ஏற்பட்டு பேறு நடக்கலாம் என்று இவ்வாசாரங்கள் கருதி அன்றைய காலத்தில் பிள்ளைத்தாச்சிகள் தேர்திருவிழாக்கள் பார்க்கச் செல்லக்கூடாது என நியதி ஏற்படுத்தினார்கள்.

சனக்கூட்டம் நிறைந்து சவாசிக்கவே முடியாதநிலையில் ஏற்படும் சங்கடம் குறித்து சிந்தித்த நம் முதாதையர்கள் கலியானம் முடித்த முதல் வருடத்தில் உருவாகி வரும் வாரிக்கள் மட்டில் எவ்வளவு கவனம் செலுத்தி இவ்வாறான எச்சரிக்கையை ஒரு சம்பிரதாயமாக்கியே விட்டார்கள் பார்த்தீர்களா!

55. உரலில் இருக்காதே!

உரலில் இருந்து கொண்டு யாராவது எச்செயலையும் செய்யச் சகிக்க முடியாத நம் சமூகம், உரலில் இருந்த படி சமஸ்கலி ஒருவரைப் பார்ப்பது அபசகுனம் என்றும் “அவள் தாலி சீக்கிரம் பறிபோகும் என்றும் நிலவும் நம்பிக்கையையும் கூறி எச்சரிக்கிறார்கள்.

நாமது முதாதையர்கள், மரணச்சடங்குகளில் பிரேதத்தைத் தூய்மைப் படுத்தி ஈமக்கிரியைகளுக்கான சடங்குகளுக்கு தயார்ப்படுத்தும் வேளை யில், உயிரற்ற அச்சடலத்தை ஒரு பொருளிலே இருத்தியோ சார்த்தியோ, கும்பநீரால் அபிவேகம் செய்து குளிப்பாட்டும் சம்பிரதாயத்தில் உரல் இடம்பிடித்தது என்னவோ உண்மை தான். ஏனெனில், கல்லுப் போல மரத்துப்போன உரல் ஒன்று தான் அக்காலத்தில் வசதியாக இருந்ததாம். உரல் மரத்தால் அல்லது கல்லினால் செய்யப்படும் பொருள். அதை பிரேதத்துக்கு இருக்கையாகப் பயன்படுத்தி, குளிப்பாட்டினார்கள். அவ் வழக்கமானது பின் எப்படியோ காலப்போக்கில் கதிரைகள் வந்து விட்ட காலத்துக்கு பிறகு கையாளப்பட்டு வந்தது!

இவ்வழக்கத்தை மனத்தில் கொண்ட இன்றும் கூட யாரும் உரலின் மேல் உட்கார்ந்து விட்டால் அபசகுனமென்றும், தீது என்றும் கருதப்பட்டு “உரலில் உட்கார்ந்தால் மரணம்” என்று வாயாரக் கூறுவதைக் காண வாம். குறிப்பாகக் குழந்தைகள், சிறுவர்களை குறும்பாகத் தானும் உரலில் உட்கார நம் சமூகம் அனுமதிப்பதில்லை.

இதன் தொடர்ச்சியாகத்தான் இன்னொரு ஊர்ப்பெயரும் தோன்றிய தாக ஒரு கர்ணபரம்பரைக் கதை சொல்வர். ○

56. உரலை இருக்கையாகப் பயன்படுத்திய காலம்

இருமுறை புன்னாலைக் கட்டுவன் அற்பைச் சந்தியிலிருந்து மேற்குப் பக்கத் தெருவழியாக நடந்து வந்த வெள்ளைக்காரர்கள் அக்கிராமத்தவர்கள் குடில்களுக்கு சென்று சூசலம் விசாரித்து மகிழ்ந்தனராம். அவர்களின் அன்பினாலும் இனிய உபசரிப்பினாலும் உண்ட கள்ளினாலும் மயங்கிய அவர்கள், தாம் உட்காருவதற்கு “Chair” இல்லையா எனக்கேட்ட போது, அவர்கள், தேவையைப் புரிந்து கொண்ட அக்கிராமவாசிகள் தம்மிட மிருந்த உரல்களையே உருட்டி வந்து அவர்களை ஆயாசமாக அதில் இருக்கப் பண்ணினார்களாம். இச்சம்பவத்தைப் பார்த்து, “குட்பிளான்” (Good Plan) என்று அவர்கள் மகிழ்ச்சி ஆரவாரம் செய்தனர் என்றும் பின்னர் இக்குறிச்சி குப்பிளான் ஆகி மருவி அழைக்கப்படலாயிற்று என்றும் நகைச்சுவைபடக்கூறும் கதை வழக்கமாகக் கூறப்படுவதுண்டு.

நகைச்சுவை போல இருந்தாலும் ‘அது சொல்லும் செய்தி, உரல்கள் ஒரு காலத்தில் இருக்கையாகப் பயன்படுத்தப்படும் வழமை இருந்ததைக் காட்டுவதாகும். சிங்கள கிராமப் புறக் கதைகளில் கூட இவ்வாறு உரலை இருக்கையாகப் பயன்படுத்திய சம்பவங்கள், நாடோடிக் கதைகளில் உள்ளன என்பது ரசிக்கத்தக்கது. கமராவே, காமினே கிராமியக் கதையில் உரல் பற்றிய சம்பவங்கள் நிறைய உண்டு.

யாழ்ப்பாணத்துக்கு வடக்கே பலாலி அதற்கு அடுத்தது “குப்பிளான்” பலாலி விமானத்தளத்திலே பிற்நாடுகளில் குறிப்பாக ஜேரோப்பிய நாட்டி விருந்து வந்து இறக்கும் வெளிநாட்டவர்கள் கால்நடையாகவே கிராமங்கள் தோறும் சென்று இயற்கைக் காட்சிகளைக் கண்டும் அனுபவித்து வருவது வழக்கமாயிருந்தது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. ○

57. ஈசானமுலையில் திருப்புகழ் பாடுகளைக்கார்கள்

மரபு பாரம்பரியம் என்ற பதங்களால் குறிக்கப்படும் விளக்கத்துக்கும் வழிமையாகப் பின்பற்றப்பட்ட விடயங்கள் என்ற கருத்தோடு வரும் “சம்பிரதாயங்கள்” என்ற பதத்துக்கும் வேறுபாடுகள் கிருப்பினும் அவையும் மரபு பாரம்பரியங்களின் தளத்தினை அடிப்படையாகவே கொண்டு அமைவதையும் நாம் மறுப்பதற்கல்லை. மேலே குறிப்பிடப்படும் சம்பிரதாயம் சீல கோயில்களில் மாத்திரம் சம்பிரதாயமாகப் பின்பற்றப்படுகிறது.

பெரும்பாலான கோவில்களில் கவாமி வெளிவீதி சுற்றிவரும் போது சமய சித்தாந்த மரபோடு கூடிய வகையில் ஈசான மூலையில் தேவாரம், புராணம் ஒதும், பஞ்சபுராணம் ஒதும் முறைமை இடம்பெறுகையில், இன்றும் திருக்கேதிஸ்வரம் கெளியம்பிகை சமேத திருக்கேதிஸ்வரநாதர் கோவில், உடுவை சிவஞானப்பிள்ளையார் ஆதினம் முதலிய பல கோவில்களில் “திருப்புகழ்” பாடும் சம்பிரதாயமே உளது.

இத்தகவலின் மூலம் தெரியவரும் செய்தியாதனில் சம்பிரதாயம் என்ற பதமானது ஒரு இடத்துக்கும் இன்னொரு இடத்துக்கும், சில நடைமுறைகளில், சடங்குகளில் வேறுபாடுள்ளதாகக் காணப்படலாம் என்பதும்; ஒரு சாராருக்கோ, இடத்துக்கோ, தனித்துவமான நியமங்களாகக் கூட உருவாக்கப்பட்டு காலங்காலமாக பின்பற்றப்பட்டு வருவதாக இருக்கலாம் என்பதும் ஆகும். ○

58. மரணச் சடங்குகளிலே - ஈண்ணமிடுத்தல்

மனிவாசகப்பெருமான் அருளிய திருவாசகத்தில் ஒரு பதிகமே திருப்பொற்கண்ணம். அப்பாடல்களையே பாடி சண்னம் மிடத்து பிரேதத் துக்கு சாத்தும் வழக்கமுள்ளது. மரண வீடுகளிலே இது தவறாது இடம் பெறுகிறது.

திருவாசகப் பாடல் மரபுகள் தரும் செய்தியின் படி, மார்கழித் திருவெம் பாவை நீராடவின் போது கண்ணிப்பெண்கள் இறைவனை சென்று தொழு முன்பு வர்ணம் வர்ணமான சண்னப்பொடிகளை உரலிலே இட்டு இடித்து அவற்றைத் தம் மேனியழகு கருதிப் பூசி மகிழ்ந்து நீராடியதாகத் தெரி கிறது. மங்களாகரமான இந்தச் சடங்கு வழிபாடு கோவில்களில் குரணோற் சவம் என்ற மகுடத்தில் தீர்த்த உற்சவத்திலும் தவறாது இடம் பெறுகிறது.

அத்துணை மங்களாகரமான நிகழ்ச்சியோடு சண்னம் இடிக்கும் சம்பிரதாயம் ஜீவாத்மாயிருந்த சிவத்தை மதித்துப் பாடப்படுவது திருப்பொற்கண்ணம். ஜீவன் மனிதன் உடலில் இருந்து இறங்கி ஓடி விட, “சிவம் சவமாகி விடுகிறது” என்று அர்த்தம் சொல்லுவர். இந்த அடிப்படையில் தான், பிரேத தகனத்தின் முன்னர் உடலை சிவ அம்சமாக, அந்த ஜீவன் குடிகொண்ட கோயிலாக ஆராதனை செய்து, திருமுறைகள் பாடி ஏத்துகின்ற வழமையும் நம்மிடையே நிலவுகிறது.

இன்று சிவமெனக்கருதி சடங்குகளாற்றப்படும் பிரேதத்துக்கு கிரிகை களில் குளிப்பாட்டிய பின்னர் தான் சண்னமிடுக்கிறார்கள்.

59. உலக்கை எங்கே?

கொள்ளப்பந்தம் ஒன்று எடுத்து வா?

மரண வீட்டுச் சம்பிரதாயமாக பிரேத தகனத்தின் பின்னர், கிரிகை களில் முக்கிய பங்கு கொண்டோர் “உலக்கையைக் கடந்த” பின்னர் வீட்டினுள் பிரவேசிக்க வேண்டும். வேப்பமிலை சப்பித் துப்பவேண்டும், கொள்ளி வைத்தவர், கடமை முடித்து வரும் போது அவர் கையில் “கொடுவாக்கத்து” ஒன்றைக் கொடுத்து விடவேண்டும். இதுபோன்ற நடைமுறைகள் கருத்து நோக்கி அறியப்படாமலே காலங்காலமாக கடைப் பிடிக்கப்பட்டு வருகிறது. இவை தவிர்க்க முடியாத ஒரு சம்பிரதாயமாக இன்றும் நடைமுறையில் இருந்து வருகிறது.

பூனையைக் கட்டி வைத்து பூசை செய்த சாமியார் போல, பின்பற்றி வருவது பற்றிச் சிந்தித்தாக வேண்டும். “இரும்பிலே பேய் பிசாசுகள் பிடிக்காது” என்ற விளக்கம் இன்றைய விஞ்ஞான சிந்தனையோடு பொருத்தி நோக்கப்பட வேண்டும். எட்டுச் செலவுப் படைப்புக்களை இருட்டிலே வெட்ட வெளியிலே எடுத்துச் சென்று கைக்கொள்ளிப் பந்தத் தின் ஓளியோடு முச்சந்தி தேடி அங்கு படைத்து விட்டு கையிலேந்திய அதே விளக்கோடு இரும்பு கொடுவாக்கத்தி ஒன்றும் கொள்ளி வைத்த வர் கையில் ஏந்தியபடி மீண்டும் வரும் வழக்கம் விஞ்ஞானம் வளர்ந்த இன்றும் நம் சமுதாயத்தில் கையாளப்படுகிறது. நல்லை மின்சார ஒளி வசதிகளும், அறிவியல் சிந்தனை விரிவாக்கமும் கிடைத்த பின்னர் இன்னும் இச்சம்பிரதாயங்கள் அவசியம் தானா? எனக் கேட்டுச் சலிப் பாரும் நம்மிடையே இல்லாமல் இல்லை.

மரணமடைந்தவர் சீவப்பேறு அடைய வேண்டும், நல்ல கிடத்தில் சென்று அவர் மூக்மா சாந்தியடைய வேண்டும் என்ற நோக்கிலே சமய சீத்தாந்தங்கள் அர்த்த புத்தியான பல நடைமுறைகளை வகுத்துத் தந்திருப்பினும், இவ்வாறான சீல சம்பிரதாயங்கள் நியாயப்படுத்தப்படாத, காலத்துக்குப் பயன்படிந்தவையான சடங்குகளாக மேலும் தொடரவும் சீல சம்பிரதாயங்கள் வழி வகுக்கின்றன.

பலர் மரண வீட்டில் கலந்து கொள்ள ஒரே நேரத்தில் அங்கு வந்து கூடுவதால் சுகாதாரக்கேடுகள் உருவாகவும், தொற்று வியாதிகள் தொடரவும் சந்தர்ப்பங்கள் அதிகம் உண்டு. குறிப்பாக, பெண்கள் ஓப்பாரி சொல்லி அழும்பொழுது குந்தியிருந்தபடி தம் இரு கைகளையும் மற்றவர் தோளில் போட்டு ஒப்புச் சொல்லி அழுகிறார்கள். இந்தப் பக்கத்திலுள்ள சந்தர்ப்பங்களில் எல்லாம் ஒருவருடைய நோய் மற்றவர்களுக்கு காவி களாகத் தொற்றக்கூடிய சந்தர்ப்பங்கள் நிறைய உண்டு. எனவேதான் பிரேத தரிசனத்தின் பின்னர் அங்கு கூடியோர் வீட்டுக்கு வந்து நன்றாக தம் உடலைச் சுத்திகரித்து குளிக்கவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. இவ்வாறே சுடலையில் இருந்து வருபவர்களும் குளிக்கிறார்கள். இச்சுகாதாரப் பழக்கம் சமய ஆசாரங்களோடு இணைந்து நல்ல நோக்கத் தோடு பழக்கமாகி அது வழக்கமாகி சம்பிரதாயமானதில் ஒன்றும் அதிசய மில்லையே!

60. மார்டுத்தலும் ஓப்பார்சுப் புலம்பலும்

பெரும்பாலும் பெண்பாலாரால் பாதுகாத்து பேணப்பட்ட மேற்படி அமங்கல வழிமைக்கு இன்றைய மரண வீடுகளில் அருகியே காணப்படுகின்றன.

இறந்தவரின் பிரிவுத்துயரை, உணர்ந்து வாய்விட்டு ஒப்பாரி சொல்லி யும், மார்பிலே தம் கைகளால் வீசி அடித்தும் மரண வீடுகளில் அழுது புலம்புவது அர்த்தம் நிறைந்தது. அடக்கி வைத்திருக்கும் துயர அழுக்கத்தைத் தீர்த்து, உணர்வுகளை படிமுறையாக பாடல்களாக உடனுக்குடன் புனைந்து ஒப்பாரி பாடும் வழிமை இருக்கிறது. இவ்வாறு அழுவது மரணித்தவரின் உறவையும், பெருமைச் சம்பவங்களையும், குணாதிசயங்களையும் கூறி இரக்கம் தெரிவிக்க உதவியது. இக்கிராமிய நாட்டார் பாடல்கள் மரபினை அடியொற்றி எழுந்த எழுதாத இலக்கியமாகும் அந்தஸ்தையும் பெற்றிருக்கின்றன. இது உணர்வுகளைக் கொட்டி வெளிப் படுத்தி மனதுக்கு பின்னர் ஆறுதலை அளிக்கிறது. வேதனைகளால் ஏற்படும் நோய்ப் பாதிப்புக்களையும் தடுக்கிறது என ஆன்றோர் நம்பினர்.

பெரும்பாலும் பெண்கள் மேற்சொன்ன முறையில் மராடித்தல், ஒப்பாரி கூறி அழுதல் என்பவற்றில் ஈடுபடுவது அருகிவரினும், தீவில் ஒரு சில பகுதிகளில் இன்றும் இந்நடைமுறை சம்பிரதாயமாகப் பேராற்றப்படுகிறது.

61. மரணவீகுகளில் பானை ஊதும் சம்பிரதாயம்

ஓருவர் இறந்து விட்டால் அவரது ஈமக்கிரிகைகள் முடிவடைந்ததும் பிரேத ஊர்வலம் மய்யானத்தை நோக்கிப் புறப்படும் போது, மரணப்பறை மேளம் அடிப்பது வழிமை.

இதன்போது மரணித்தவரின் குடும்பத்துக்கு தொண்டு, உதவிகள் செய்த வகையில் அன்பு செய்ய ஒரு வகுப்பினர் புதிய பானைகளில் சில்லறை நாணயங்கள், காச பணம் இட்டு அப்பானையின் வாய்ப்புறத்தில் ஊதுவார்கள். அப்போது பானையிலிருந்து ஒருவகை ஓலி எழும். இவ் வேலையில், மறுபுறத்தில் பறை மேளம் அடிப்போர் அவ்வொலியால் வரும் நாதத்துக்கேற்ப பதில் கொடுத்து ஒருவித ஒசையோடு பறைமேளம் தட்டி மயான ஊர்வலத்தில் முழங்குவர்.

62. பிரேத ஊர்வலத்தில் இணையும் நடைபூறைச் சம்பிரதாயங்கள்

1. சவ ஊர்வலத்தின் போது பிரேதத்துக்கு பின்னாலேயே செல்ல வேண்டும்.
 2. பிரம்மச்சாரி ஒருவர் தன் தாய், தந்தை பிணத்தைத் தவிர பிற்றின் பிணங்களைச் சுமந்து செல்லக்கூடாது.
 3. தன் மனைவி கருவற்றிருக்கும் காலத்தில் கணவன் அந்நியர் பிணத்தைச் சுமந்து செல்லல் ஆகாது.
- ஆனால் தன் தந்தை, தாய், பிள்ளையில்லாத சகோதரன், பிள்ளையில்லாத மாமன் ஆகியோருடைய பிணத்தைச் சுமந்தால் தவ றில்லை என்கிறார்கள்.

63. நலப் பாவாடை வீரத்தல் - முழுத்துண்டு காச...

இறந்த ஒருவரின் பிரேதத்துக்கு முகத்திரையொன்றை இடும் வழக்கமும், நில பாவாடை விரித்து பிரேத ஊர்வலம் நடத்துவதும் இன்று அருகிலிட்டது. எச்சங்களும், தூசி அழுக்கு துகள்கள் பிரேதத்தில் பட்டு, தூய்மையைக் கெடுப்பதோடு, இறந்தவருக்கு மரியாதை செலுத்தும் பாணியிலும் இந்நடைமுறை இருந்து வருகிறது. இது மரபாக இருந்தாலும் சிலர் இதை விளக்கமின்றி தவிர்க்கின்றனர். இந்நடைமுறைகளைக் கடைப்பிடிப்பவர்களையோ இன்றைய சமூகம் கௌரவமிக்கோர் என்ற கணிப்போடு உயர்த்தி நோக்குகிறது. பணங்காச, நெல்லுப்பொதி, தேங்காய்ச்சொட்டு என்பவற்றை மரணயாத்திரையின் போது இடையிடையே வீசி ஏறிவதும் அர்த்தபுஸ்டியான சம்பிரதாயமாகிறது. மீண்டும் பிறப்பு பெறாது இறைவனை அடையக் கருதியே இவ்வழைமை இருந்து வருகிறது.

இதைவிட “வெட்டியான்” எனப்படும் பிரேத தகனக் கடமையில் ஈடுபடு பவருக்கு ஒரு முழந்துண்டும், பணங்காசம் கொடுக்கும் வழக்கமும் நடைமுறையிலுள்ளது. இவ்வழக்கு அரிச்சந்திர மயான காண்டத்துடன் தொடர்படுத்திக் காண்த்தக்க ஒரு வழக்காறு. ○

64. கோயிலுக்குள் பிரவேசக்கக்கூடாது

மரணக் கிரிகைகளுக்குச் சென்றால் அங்கு உணவு உண்டால் பல நாட்களுக்கு கோயிலுக்குள் பிரவேசிக்கக்கூடாது என்று ஒரு சம்பிரதாயம் நம்மிடையே உள்ளது. கிழக்கு பிரதேசத்தில் இவ்வாறான கிரிகைகளில் கலந்து கொள்வோர் பலர் இதனை அத்துணை பெரிதாக கடைப்பிடிக்க வேண்டுமென்று கருதுபவர்களாக இல்லை.

மரணம் சம்பவித்த வீட்டுச் சூழலில் உள்ள அசுத்தமான, தீயவாயுக்கள் அழுகுரல்களும் அவ்வீட்டில் தீட்டு தொடக்குகளை உண்டாக்கி விடுகின்றன. தொற்றுக் கிருமிகள், மரணித்தவரின் நெடுநாள் படுக்கை காரணமாக, சுத்தம் பேணப்படாமையினால் வரக்கூடிய நோய் நொடிகள் ஆரோக்கியப் பாதிப்புக்களை என்பவற்றை அடிப்படையாகி சிந்தித்து செத்தவீட்டுக்குப் போய் வருபவர்கள் குளித்து நீராடித் தூய்மை பெற்ற பின்னே வீட்டினுள்ளே பிரவேசிக்க வேண்டும் என்பதும் சில நாள்களுக்கு பொதுமக்கள் ஊடாடும் கோவில்களுக்குள் பிரவேசிக்கக்கூடாது என்பதும் நடைமுறையில் இருக்க வேண்டியதாயிற்று. இது சுகாதார அடிப்படையிலான அர்த்தம் நிறைந்ததே.

O

65. செத்த வீட்டுச் சாப்பாடு - சில நடைமுறைகள்

இறப்பு சம்பவித்த வீடுகளுக்கு செல்பவர்கள், உற்றவர்கள், உறவினர்கள் அங்கு உணவு உண்டவர்கள் தித்தனை தித்தனை நாள்களுக்கு மங்கள காரியங்களில் கலந்து கொள்ளக்கூடாது என்று நம் சமுதாயம் ஒரு வழிமையைக் கைக்கொள்ளுகிறது. திது வருணப் பிரிவுக்கு ஏற்ப வித்தியாசமாகப் பேணப்படுகிறது என்பதை நாம் சிந்தனை செய்ய வேண்டும்.

புன்னைய காலத்தில் ஒருவர் மரணித்தால் மரணம் சம்பவித்த இடத்துக்கு அவரது உறவினர்கள் வந்து கூடி அவரின் பிரிவுக்காக வருந்தி அத்துயரைக் கொண்டாடுவர். இழவு கொண்டாடப்படும் இடத்துக்கு கட்டை மாட்டு வண்டிகளிலே இரவிரவாகப் புறப்படுவர். உறவு பேணி இறந்தவர் வீட்டிலேயே தாழும் பொலிவிழுந்து நடமாடுவர்.

இந்த அடிப்படையில் தானோ இன்றும் மரணவீடுகளுக்குச் செல்பவர்கள் தாழும் தம் பொட்டை அழித்து, பூவையும் களைந்து, வெள்ளைச் சேலைகள் அணிந்து செல்கின்றனர். மங்களமாக, சிவபக்தியாக வாழும் பலர் குங்குமத்தைச் சூடிக்கொள்ளாமலும், தாலியை அணியாமலும் ஏன் தினமும் பூசும் திருநீறு, சந்தனம் சிவசின்னங்களை, தாம் எவ்வளவு தான் நிறைவாழ்வு வாழ்ந்து வளமாக இருப்பினும், செல்லுமிடத் தில் துயருற்றிருப்பவர்களிடையே தாழும் ஒருவராய்க் கலந்து அவர்களின் கோலம் கொள்வர். இவ்வழைமை ஒப்பாசாரமானதே.

தூரத்தில் இருந்து வருபவர்கள் ஆதலால் அவர்கள் மரணவீட்டில் தங்கித்தான் செல்வர். மரணம் சம்பவித்த வீட்டிலோ அடுப்பு ஏறாது. எனவே, பக்கத்து உறவுகள், சொந்தக்காரர் செத்தவீட்டுச் சாப்பாடு கொடுப்பர். அது துயருற்றிருக்கும் வீட்டுக்காரர்களுக்கும், பிற ஊரிலிருந்து வந்து தங்கியுள்ளவர்களுக்கும் உணவாகும், ஆறுதலளிக்கும்.

66. கணபதியை முதலில் வணங்கி கார்யங்களை தொடங்கும் வழியைகள்

மனிதனைப் புனிதனாக்குகிறது ஆசாரம், இறையச்சம், பக்தியினுடாக எம் வாழ்வை நன்றிப்படுத்துகிறது. அது வாழ்வில் பிடிப்பையும் நம்பிக்கையையும் ஏற்படுத்திப் புத்துணர்ச்சியூட்டுவதோடு மனநிறைவையும் மகிழ்ச்சியையும் தருகிறது. ஆசார நியமனங்களை நாம் ஒவ்வொருவரும் நாள் வழிபாட்டில் தவறாத நியமங்களாக ஆக்கிக்கொள்ளத் தவறுவதாலேயே இன்று சஞ்சலங்களும், சங்கடங்களும் எம் வாழ்வில் ஏற்படுகின்றன. வாழ்வில் வளமும் நலமும் பெற பிரார்த்தனைகளில் ஈடுபடுவோம். (“More things are wrote by prayers, than the world dreams of”)

இராகர்த்தனை - (I)

த்வமேவ மாதாச பிதா த்வமேவ
 த்வமேவ பந்துஸ்ச ஸகா த்வமேவ
 த்வஷ்மேவ வித்யா த்ரவிணாம் த்வமேவ
 த்வமேவ ஸ்ரவம் மய தேவதேவ

தேவ தேவனாகிய நீயே எனக்குத் தாய் தந்தை உறவினன், தோழன், கல்வி, செல்வம் எல்லாமும் ஆவாய்.

பிரார்த்தனை - (II)

“த்ரயம்பகம் யஜா மஹே
 ஸாகந்திம் புஷ்டி வாத்தனம்
 உர்வாருகபில பந்தனான்
 ம்ருத்யோர் முச்சீய மாம்ருதாத்”

(தைத்ரீயோ பநிச்சுத்)

முக்கண்ணனான சிவபெருமானை வணங்குவோம். நறுமணமுள்ளவரும்,

சகல ஜீவர்களைபும் போதிப்பவருமான் அப்பெருமான், வெள்ளரிப்பழும் கொடி யின் பிடியிலிருந்து எவ்வாறு விடுபடுகிறதோ, அவ்வாறு நம்மை மரணத்தினின்றும் விடுவித்து, மரணமில்லாப் பெருவாழ்வில் சேர்ப்பராக.

பிரார்த்தனை - (III)

ஸ்வஸ்தி ப்ரஜாப்ய, பரிபாலயந்தாம்
 ந்யாயேன மார்க்கேண மஹீம் மஹீசா:
 கோப்ராஹ்மணேப்ய; சுபமஸ்து நித்யம்
 லோகாஸமஸ்தா ஸாகினோ பவந்து

பிரார்த்தனை - (IV)

சாந்தி, மந்திரம்

“ஸார்வே பவந்து ஸாகின
 ஸார்வே ஸந்து நிராமயா
 ஸார்வே பத்ராணி பச்யந்து
 மா கஸ்சித் துக்கயாக் பவே”

1. மக்களெல்லோருக்கும் மங்களமுண்டாகட்டும் அரசர்கள் பூமியை நியாயமான மார்க்கத்தில் பரிபாலிப்பார்களாக, பகுக்களுக்கும், அந்தணர்களுக்கும் எப்பொழுதும் நன்மையாது நிலைத்திருக்கட்டும், உலகிலே யாபேரும் சுகமாக வாழ்டும்

- எல்லோரும் சுகத்தை அடையட்டும்
எல்லோரும் வியாதியின்றி இருக்கட்டும்
எல்லோரும் மங்களத்தை ஏற்கட்டும்
எவருமே துண்பத்தை அடையாமல்,
எல்லோருமே இன்பமயமாய் விளங் கட்டும்.

கணேசன் என்பவர் விநாயகர், கணங்களுக்கே ஈசன் கணேசன் விநாயகர் தனக்குமேல் ஒருதலைவன் இல்லாதவர்; மேலான தலைவர். “ஓம் அநீஸ் வராய நம” என்னும் மந்திரத்திற்கு தனக்கு மேல் ஒரு ஈசவரன் இல்லாதவர் என்பதே பொருள்.

கணேசப் பெருமானானவர் ஏகநாயகர் - இடையூறுகளைப் போக்குபவர் விக்னேஸ்வரர். இன்னல்களுக்கு கர்த்தாவான இவர் அதை களைவதில் கருத்துள்ளவர். விக்கின ஹர்த்தாவும், கர்த்தாவும் அவர்தான். கணங்களுக்குத் தலைவராய் விளங்கும் கடவுளான காரணத்தால் கணபதியென்றும் வணங்கப் பெறுவருமான கணேசனுக்குத் தான் எம் முதல்வணக்கம்.

கணேசன் என்றும் கருணைக்கணபதி பிள்ளையாரின் அருள்வழவத்தை நோக்குவீர்களாயின் அவனின் அற்புதமாம் தன்மை புலனாகும்.

அவர்தம் விந்தையானது. யானைத் தலையும், பெருவயிறும், மனித உடலும், ஜந்து காங்களும் கூடிய வடிவம். விநாயகருக்கு இடையின் கீழே மனித உடம்பு. இடைக்குமேல் கழுத்துவரை தேவ உடம்பு. மேலே விலங்கின் (யானை) தலை. பூதப்பெருவயிறு ஒருபக்கம் கொம்பு - ஆண்தன்மை. மற்றது - பெண் தன்மை.

அஃறினை, உயர்தினை அம்சங்கள் பொருந்திய இந்நிலையை உற்று நோக்கின் இக்கணேசக் கடவுள் தேவராய், மனிதராய், விலங்காய், ஆனாய், பெண்ணாய் எல்லாமுமாய் திகழும் பெருங்கடவுள் என்பது புலனாகும்.

ஜந்துகரத்தனும், ஆனை முகத்தனும் இந்தின் இளம்பிறைபோலும் எயிற்றின ஞமாகிய நந்திமகனை, நான்க் கொழுந்தை உள்ளனபோடு தினமும் வாழ்த்தி வணங்குவோருக்கு வாழ் நாளில் குறையேதும் அணுகாது

கணேசக் கடவுளின் ஜந்து காங்களிலும் காணப்படும் ஜந்துபொருள்களும் அர்த்தமுள்ளவை. துதிக்கையில் நீர்க்குடம், பின் இரண்டு கைகளில் பாசம், அங்குசம், முன் வலக்கையில் ஒரு முறித்த கொம்பு (தந்தம்) இடக்கையில் மோதகம், அமுதகலசமென்றும் கூறுவர்.

67. ஓம் பிரணவ மந்த்ரத்தை அட்சரமாக எழுத ஆரம்பிக்கும் கருமங்கள்

அகரம் உகரம் மகரமாகிய அட்சரங்கள் (அடு,ம்) மூன்றினதும், ஒலியினைய நாதப்பிரம்மமாகிய ஓங்காரம் (ஓம்) பிறக்கிறது.

பிரணவத்தின் ஆரம்ப வடிவமான விநாயகனே உலகின் ஆரம்பம் என்பது தத்துவம்.

ஓங்கார வடிவத்தை உற்றுநோக்குவோமானால் உண்மையின் வடிவமான ஓங்கார விநாயகனின் திருவருவம் நம் கண்ணிலும் கருத்திலும் தெரியும். அதிலுள்ள வட்ட வடிவம் = சிவசக்தி பிடம், கோடு-சிவலிங்கம் நாம் அர்த்தத் தோடு எதையாது எழுதத் தொடங்கு முன்பு பிள்ளையார் சுழிபோடுவது வழிமை: நாம் மேற்கொள்ளும் எந்தச் செயலாயிருப்பினும் அது இடையூறின்றி நிறைவேற, கணபதியை முன் நிறுத்தி வழிபடும் முறைமை நம் சம்பிரதாயத்தில் ஊறிவிட்டது.

பஞ்சாயதனதெய்வம் எனப்படும் பிள்ளைப்பெருமான் பஞ்சபூதத் தொடர்பு தையவராகத் திகழ்கிறார்.

ஆகாயத்தோடு தொடர்புபடுத்தி அரசமரத்திலும் வாயுவடன் தொடர்புறுத்தி வாதராயணமரத்திலும் தேய எனப்படும். அக்கினியோடு தொடர்புபடுத்தி வன்னிமரத்திலும் நீரோடு தொடர்புபடுத்தி நெல்லி மரத்திலும் பிருதுவியாகிய பூமாதேவியுடன் இணைத்து ஆலமரத்திலும் ஆவாகித்தோ, மரத்தடியில் இருக்கைவைத்தோ பிள்ளையாரை வழிபடுவார். இப்படியாக ஐம்பூதங்களாயும் விளங்குபவர் விநாயகர்.

68. அறுகம் புல்லால் வழிபடும் வழிமை வந்தத்திற்கு ஒரு வரலாறு

(புல்லை, வில்லை, இலந்தை, வின்னி, அரசு, மாதுளை, ஜாதி மல்லிகை, அகத்தி, தாழை ஏருக்கலை என்று பலவிதமான பத்திரங்கள் விநாயக பத்திர மாக உபயோகிக்கப்பட்டனும் கணேஷருக்கு அறுகம்புல் அருச்சனையே மிகவும் உகந்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது. அவ்வாறு விநாயகப்பெருமானுக்கு, வேருடனான வெள்ளறுகம்புல் மிகவும் உகப்பானது எனச் சொல்லப்படுவதற்கு அனுசர ணையாகவுள்ள கதை எல்லோரும் அறிந்திருக்க வேண்டியது.

முப்பத்துமுக்கோடி தேவார்களுக்கும், முனிவர்களுக்கும், மக்களுக்கும் என்ன யோருக்கும் பெருந் கருந்துன்பமிழுத்து வந்தான் அனலாகரன். அக்கொடிய அசரனைத் தன் வாயிலேயே போட்டு விழுங்கினார் கணபதி. வயிற்றுக்குள் போன அனலாகரன் சம்மா இருக்கவில்லை. பின்னையாரையும் தகிக்க எத்தனித்தான். வெப்பத்தை ஆற்ற முனிவர்களும் தேவாதிதேவார்களும் குடம் குடமாக கங்கை நீரால் அபிஷேகம் செய்தும், மஞ்சள், சந்தனம், பன்னீர், நாகங்கள் முதலாம் பிற குளிர்மைப் பொருள்களைத் தருவித்தும் பலனில்லாது போகவே, அறுகம்புல்லைக் கொணர்ந்து அவர் தலைமேல் குட வெப்பும் ஏரிவும் உடனே நின்றது. அனலா கரனும் அவர் வயிற்றுள்ளேயே ஜீர்ணமாகியும் ஓழிந்தான். மகிழைக்குணம் நிறைந்த அறுகு, பின்னையாரின் பிரியமான அர்ச்சனைப் பொருளாகும். பேற்றினைப் பெற, அவரின் அருள்வேண்டும். பக்தர்களும் அப்பெருமானுக்கு அறுகால் அர்ச்சனை செய்யும் தொண்டினை அறுதினமும் செய்யலாயினார்.

69. பெண்களும் தோப்புக்கரணமும்

இவ்வாறு, விநாயக வணக்கத்தில் விசேஷத்துவமான தோப்புக்கரணம் போட்டு வழிபடும் முறைமைக்கும், அதிகுராணான கஜமுகாசுரனின் கதை கூறப் படுகிறது. தேவார்களையும் முனிவர்களையும் அடிமையாக்கி, தொல்லை கொடுத்த கஜமுக அவனன் தேவாதியர்களும் முனிவாதியர்களும், வைகலும் தம்முன்வந்து இவ்வாறு தெண்டிட்டு வணங்கவேண்டுமென்று விதித்திருந்த கட்டளையை, கஜமுகனை அவர் அடக்கி ஒழித்த பின்னர் அக்கணேசப் பெருமானுக்கே அம் முறைமையால் வழிபடுவதால், மகிழ்ந்து நிறைவேற்றினர். (தோர்பி – கைகளால், கர்ணம் – காதுகள்) காதுகளை கைகளால் மாறிமாறிப் பற்றிக் கொண்டு மூன்று தொடக்கம் பல தடவை தாழ்ந்தெழுந்து வணங்கு முறையானது பிள்ளையாருக்கே உரிய விசேஷ வழிபாட்டு முறையாகும். இவ்வழிபாட்டு முறைமை பெண்கள் கடைக்கொள்ள ஏற்றதல்ல.

விநாயகப் பெருமான் சந்திதியில் நின்று நெற்றியில் குட்டிக்கொள்வதும், தோப்புக் கரணம் போடுவதும் மிகப் பலனுள்ளது; ஆரோக்கியமானது.

மூலாதாரத்தில் உள்ள குண்டலினி சக்தியானது தட்டி எழுப்பப்பட்டு அதனால், சக்ஷைம்னா நாடி திறந்து கொள்கிறது. நெற்றியில் குட்டிக் கொள்வதால் அங்கே உள்ளடங்கியுள்ள அமிர்தகலசமும் மேலெழும்பி, அதனால் அங்கு எழும் அமிர்தமானது உடல் முழுவதும் பரவுகிறது. இதனால் உடலில் சுறுசுறுப்பும் உள்ளமுச்சியும் உண்டாகிறது. இதைவிட தியான யோகத்துக்குத் தேவையான மனஞருமைப்பாடும் நிறைவும் இதனால் கிடைக்கிறது.

இது போன்றே, கணேஷ வழிபாட்டில் சிறப்பான சிதறு தேங்காய் அடிக்கும் வழக்கத்துக்கும் அடிப்படையாக தத்துவவிளக்கங்கள் உண்டு.

உருண்டு திரண்ட எம்பாவங்கள் விநாயகன் அருளால் உடைந்து சிதறுவதாக நினைந்து தேங்காயை ஓங்கி அடித்துச் சிதறவிட்டு நம் தீவினைகள் தொலைந்த தாக எண்ணி வழிபடும் முறையில்தான் எத்தனை நிம்மதி?

70. பிள்ளையார் இல்லாத கோயில்கள்

விநாயகருக்காக நிர்மாணிக்கப்படும் தனிக்கோயில்களில் மட்டுமல்ல பொது வாக, இந்துக்கள் வழிபாடு செய்யும் எல்லா ஆலயங்களிலும் விநாயகப் பெரு மாணப் பிரதிஸ்டைசெய்து வழிபாட்டு பரிவாரத் திருக்கோயில் அமைத் திருப்பார்கள். பிள்ளையார் இல்லாத கோவில்களே இல்லை எனத் திட்ட வட்ட மாகக் கூறலாம். நம்வழிபாட்டில் தவிர்க்கமுடியாத தனிப்பெரும் தெய்வம், முதற் கடவுள் கணேஷனைத் துதிக்கும் வேளையெல்லாம், நாம் பெருமானின் புகழை, பிரபாவங்களைப் போற்றும் அருள்பாடல்களையும் திருப்பாடல்களையும் உள்ளன் போடு பாடியேத்த வேண்டும். மற்றெல்லாத் தெய்வங்களிலும், எங்கள் வினை களையெல்லாம், பொருத்த மான வேளையில் வந்து, எளிதில் தீர்க்க வல்லபிரான் நம் கணபதியே என்பதை பின்வரும் திருமுறை எவ்வளவு உறுதியாகக் கூறுகிறது பாருங்கள்.

“விநாயகனே வெவ்வினையை வேரறுக்க வல்லான்
விநாயகனே வேட்கை தனிவிப்பான் – விநாயகனே
விண்ணுக்தம் மண்ணுக்கும் நாதனுமாந் தன்மையினாற்
கண்ணிற் பணிமின் கணிந்து”

கணேஷ மந்திரங்கள் மாத்திரமல்ல பிள்ளைப்பெருமான் பேரில் அருளாளர் களால் பாடப்பெற்ற பக்திமைப்பாடல்களும் எம்மை ஈடேற்றி, உயர்வளிக்க வல்லன.

“விநாயகனே” என்றவாக்கினால் கபிலர்பிரான் அழுத்தியுரைப்பது இங்கு சிந்திக்கத்தக்கது. பொய்யாது பிள்ளையாராக, பொள்ளாப்பிள்ளையாராக சைவத் திருமுறைகளையே உலகிக்குத் தேடித் தொகுத்துத்தந்த நாரையூர் நம்பியான் அரக்கழன் சம்பிரதாயம்

டார் நம்பியெம்பெருமான் பிள்ளையாரை நினைந்து பாடல் செய்வார்.

“முகத்தாற் கரியனென்றாலும் தனை நினைவோர்க்கு
மிகத்தான் எனியன்”

என்பார் அவர்.

“விநாயகனே வெவ்வினையை வேரறுக்க வல்லான்” என்ற அருப்பாடல் வரிகளின் பொருளைப் பாருங்கள். தொடரும் பிறவிகளில் செய்த கர்மாவினால் பெற்ற தீயவினைகளையெல்லாம் வேரோடு அறுக்க வல்லபிரான் பிள்ளைப் பெருமானே என்பதே அதன் கருத்து.

திருப்பாடல்களீல் பிள்ளையார்

1. “பிடியதன் உரு உமைகொள மிகுகரியது
வடிகொடு தனதி வழிபடும் அவர்இடார்
கடி கணபதிவர அருளினன் ...”
ஆகிய சிவபெருமான் எனத் தேவாரத்தில் விநாயக தோற்றம் சொல்லப்படுகிறது.

- திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள்

2. என்னை நினைந்துமை கொண்டென் இடார்கெடுத்துத்
தன்னை நினையத் தருகின்றான் – புன்னை
விரகமகிழ் சோலைவியன்நாரை யூர்முக்கண்
அரசு மகிழ் அத்திமுகத் தான்.

நாத்தன மாமனம் ஏத்துகண் டாய்ஸ்ரு நாண்மலரான்
தாந்தனமாக இருந்தனன் நாரைப்பதிதுன்னுளே
சேந்தன ணே ஐந்து செங்கைனேறின் திரள்மருப்பை
ஏந்தின ணேள்ளன ஆண்டவனே எனக்கென்னையனே.

-நம்பியாண்டார் நம்பி

3. என்னரேயாயினும் யாவதொன் ஹென்னுதல்
முன்னரே உனதுதாள் முடியறப் பணிவரேல்
அன்னர்தம் சிந்தைபோல் ஆக்குதி அலதுனை
உன்னலார் செய்கையை ஊறுசெய்திடுநீ

- (கந்தபுராணம்)

71. வேப்பம் மறத்தடியலும், அரசுமரத்தடியலும் வைத்து வணங்கும் வழக்கம்

விநாயக நாமங்கள் அனைத்தும் பக்திமயமானவை எம் உள்ளுணர்வைத் தூண்டி உவப்பான பயன்களை உதிர்த்துவிட வல்லன என்பதை நாம் அறிதல் வேண்டும்.

பாலகணபதி, தருணகணபதி, பந்தகணபதி, சக்தி கணபதி, த்விஜ கணபதி, ஸித்தி கணபதி உச்சிஸ்ட கணபதி, விக்கணகணபதி, ஷிப்ர கணபதி, ஹோம்பகணபதி, லக்ஷ்மி கணபதி, மஹா கணபதி, விஜய கணபதி, ந்ருத்த கணபதி, ஊர்த்வ கணபதி என பதினாறு வடிவங்களிலும் பிள்ளைப்பெருமான் வித்தியாசம் நாம் பார்க்கிறோம். ஓவ்வொரு வடிவங்களிலும் பிள்ளைப்பெருமான் வித்தியாசம் வித்தியாசமான பழவகைகள் ஆயுதங்கள், மலர்கள், பொருள்களைத் தன் கரங்களில் ஏந்தியவராகவும், வெவ்வேறு கோலங்களை ஏற்றவராகவும் விளங்குவதை நோக்கலாம். இவையெல்லாம் அர்த்தபுஸ்தியானவை.

எளிமையான கடவுளாக, எளிமையான வழிபாடுகளையும் ஏற்று அருள் சுரக்கும் தெய்வமாக நம்மிடையே விளங்கும் கணேசப்பெருமான்- பிள்ளையாரை அரசுமரமும், வேப்பமரமும் உள்ள இடத்தில் வைத்து ஆராதிக்கும் வழக்கம் பெரும் பாலாக உள்ளது.

இந்துக்கள் யார் வேண்டுமானாலும், பிரதவினைம் செய்யலாம். ஸ்நானம் செய்து மடியாக ஆண்கள் விழுதியிட்டும், பெண்கள் குங்குமம் தரித்தும் காலை எட்டு மணிக்குள் ஏழு பிரதக்கவினைமாவது செய்யவேண்டும். என், வெல்லம், நிவேதனம் செய்து வழிபடல் உவப்பானது, சனிக்கிழமைகளில் மட்டும் பிரதநிவீணம் செய்வது நல்லது என்று தெரிவிக்கும் ஆன்றோர்கள் காலை 8 மணிக்குப் பிறகு அரசுமரத்தடிக்குப் போகக் கூடாது என்றும் விதித்துள்ளார்கள்.

72. உலகம் எங்கும் வழிபடப்படும் மக்கை உள்ள “கணதெய்யோ”

விநாயகப்பெருமானை எப்போதும், எவ்விடத்தும், எந்நிலையிலும் வழிபடலாம். ஆற்றங்கரையிலும், அரசமரத்தடியிலும், குப்பை மேட்டிலும், குன்றிலும் குடியிலும் அவனை வைத்து வழிபடலாகும். அறுகம் புல்லிலும், ஆவின் சாணத்திலும், பிடி மண்ணிலும், மாவிலும், மஞ்சளிலும் மாத்திரமன்றி மரத்திலும், உலோகத்திலும், இரத்தினங்களிலும் உருவாக்கப்படும் வடிவங் களிலும் உறைந்து சாந்தித்தியமாகி அருள்கரக்க வல்ல பெருமான் கருணைக் கணபதி!

கணேசப் பெருமானை வழிபடும் வேளைகளில் அவருடைய திருநாமங்கள் அனைத்தையுமே சொல்லி வழிபடுவதானது பொதுவாகச் சாத்தியமாகாது. 1008 நாமங்களைக் கூறி வழிபட வாய்ப்பில்லாதவர்கள் அப்பெருமானைத் தாம் விரும்பும் வகையால், செந்தமிழ்ப்பக்கித் திருமுறைகள் பாடியும் ஏத்தலாம். எக் கருமத்தை ஆற்றத் தொடங்கும்போது கணேசப் பெருமானைத் துதி செய்தே ஆரம்பிக்கும் நம்தமிழர் வழிபாட்டுச் சம்பிரதாயம், இந்துவழிபாட்டு முறைமையை உலகமெங்கு முன்ன பிற இனத்தவர்களும் இன்று கடைபிடிக்கின்றனர். நம் நாட்டிலே பெள்த்த மதவழிபாட்டு முறைமையிலும் இன்று “கணதெய்யோ” என்ற பெயரில் கணபதி வழிபாடு முக்கியம் பெறுகிறது.

73. பொதுவான பின்னையார் வீரதங்கள்

வாரத்தில் வெள்ளிக்கிழமைகளும், விநாயக சதுர்த்திகள் சங்கடஹர சதுர்த்திகள் என்பனவும் கணேசப் பெருமான் வழிபாட்டுக்கு விசேஷ மானவை. சங்கடஹர சதுர்த்தியின் மகிமையை மேலே காண்போம்.

சங்கடஹரசதுர்த்தி

ஒவ்வொரு மாதத்திலும் பெளர்ணமி கழிந்த நாள்காம் நாள் சங்கடஹர சதுர்த்தி எனப்படும். இந்த நாள்களில் விநாயகரை வழிபடின் எல்லாச் சங்கடங்களும் நிவிர்த்தியாகும். இந்நாளில் இரவில் ஒன்பது மணிக்குமேல் சந்திரனைப் பார்த்த பிறகே விநாயகர் வழிபாடு நடைபெறும்.

மாசிமாதத்தில் வரக்கூடிய சங்கடஹர சதுர்த்தியை மஹா சங்கட ஹரசதுர்த்தி என்பார். அதுவும் அது ஒரு செவ்வாய்க்கிழமையில் பொருந்தி வருமாயின் மிகவும் விசேஷமாகும்.

74. தோப்புக்கரணம் போகும் சம்பிரதாயம்

எந்தவொரு கருமத்தைத் தொடங்கும் போதும், சைவர்களாகிய நாம் விநாயகரை வழிபடுவதை எமது வழக்கமாக்கிக் கொண்டுள்ளோம். விநாயகனை வழிபட்டுத் தொடங்கும் கருமங்கள் எல்லாம் எந்தவித முட்டு மின்றித் தொடருமென்பது சைவர்கள் நம்பிக்கை. விக்கினங்களை நீக்குபவன் என்பதால், இடையூறுகள் இடையே புகுந்து குறுக்கீடு செய்யா வகையில் காத்தருள் வேண்டுமென வேண்டிக் கொள்வது போன்று ஆரம்பத்திலேயே விநாயகனுக்கு வணக்கம் செலுத்துகின்றோம். இந்த எண்ணத்தின் பிரதி பலிப்பாகவே அவரை விக்னேஸ்வரன் என்றுங்குறிப்பிடுகின்றோம். வக்கிரதுண்டன் என்றும் அவருக்கு பெயர்.

வயிரவர் வழிபாடு போன்று விநாயக வழிபாடும் எளிதானது. அதைவிட எளிதானது என்று கூடச் சொல்லலாம். ஆல், அரசு முதலான மரத்தடி களிலும்

ஆற்றங்கரை, குளத்தங்கரை, தெருக்களின் சந்திப்பு முதலான இடங்களிலும் விநாயகரை வழிபடுகின்றோம். பசுவின் சாணி, மஞ்சள், மா, சந்தனம் முதலியலை கொண்டு பிள்ளையார் பிடிக்கலாம். அதிலே அறுகைச் சாத்தி வழிபட முடியும். விநாயகரை வழிபடும்போது மூன்றுமுறை சிரசிலே குட்டி வலக்கையால் இடக்காதையும் இடக் கையால் வலக்காதையும் பிடித்துக் கொண்டு மூன்று முறை தோப்புக்கரணம் போட்டு வணங்குவது உவப்பான வழிபாடாகும். உடல் நலமில்லாதவர்கள் சிறப்பாக உடல் நலமில்லாத பெண்கள் தோப்புக்கரணம் போட்டு வழிபடுதலை தவிர்த்துக் கொள்ளுதல் விரும்பக்கூடியது என்பதும் கண்டோம்.

விநாயகரை நினைந்து அனுட்டிக்கப்படக்கூடிய சிறப்பான விரதங்கள் மூன்று அவற்றுள் விநாயகர் சதுர்த்தி சிறப்பானதெனச் சிந்திக்கப்படும். மாதந்தோறும் சதுர்த்தித் திதி இரு முறை வரும். அவற்றில் தேயிழைக் காலத்தியது சதுர்த்தி சங்கடஹர சதுர்த்தி எனப் பெயர் பெறும். துன்பந் தரும் நிலைமைகள் நீக்கிக்கொள்ள வேண்டி இந்தச் சதுர்த்தி விரதம் அனுட்டிக்கப்படும். ஆவணி மாத வளர்பிழைக் காலத்திய சதுர்த்தியே விநாயக சதுர்த்தி எனப்படும். விநாயகர் தோற்றிய தினம் அது என்பதொரு கருத்து நிலவுவதே அதற்கான காரண மாகலாம். விநாயக சதுர்த்தி அன்று தொடர்ந்து விரதம் அனுட்டிக்க விரும்பவோர் ஆவணி மாதத்து வளர்பிழைக் காலத்திய சதுர்த்தியிலே ஆரம்பித்து மாதந் தோறும் வரும் சதுர்த்தித் திதிகளிலும் தொடரவேண்டும். இப்படி இருபத்தொரு ஆண்டுகள் விரதமிருக்கலாம். இருபத்தொரு ஆண்டுகள் தொடர்ந்து விரதத்தை அனுட்டிக்க முடியாதவர்கள் ஏழு ஆண்டுகள் ஆயினும் தொடர்ந்து அனுட்டித்து நிறைவு செய்யலாம். அதுவும் முடியவில்லை யெனில் இருபத்தொரு சதுர்த்தித் தினங்களுக்குக் குறையாது விரதத்தைக் கைக்கொண்டு அடுத்து வரும் விநாயக சதுர்த்தியிலே நிறைவு செய்யலாம்.

விரதமிருப்போர் அதிகாலை நித்திரை விட்டெடுமுந்து செய்யவேண்டிய காலைக்கடன்களை முடிக்கும் வகை நித்திய கரும விதிகளை நிறைவு செய்து, வீட்டில் ஓரிடத்தைப் புனிதப்படுத்தி மாலை, தோரணம் என்பவற்றால் அலங்கரித்து விநாயகரை எழுந்தருளப்பண்ணி வழிபடலாம். விநாயகர் திருவுருவை வசதிக்கேற்ப, சாணம் மஞ்சள் மா கொண்டும் அமைக்கலாம். தங்கள் வெள்ளி என்பவற்றால் ஆக்கப்பட்ட திருவுருவையும் பயன்படுத்தலாம். தோத்திர பாராயணம், நிவேதனம், தீபாராதனை என்பன செய்து வழிபடலாம். இருபத்தொரு பத்திரம், இருபத்தொரு பூ, இருபத்தொரு அறுகம்புல் என்பவை கொண்டு அந்தமுன்ன சம்ரிதாயம்

தனித்தனி அரச்சித்தல் சிறப்பானதென்பர். பின்னர் ஆலயமொன்றுக்குச் சென்று கவாமி தரிசனஞ் செய்துபின் மதிய உணவு கொள்ளலாம். இரவு உணவைத் தவிர்த்தல் நல்லது. விடமுடியாதவர்கள் பாஸ் பழும் அல்லது பலகார வகை உண்ணலாம். நன்பகல் வேளை சதுர்த்தி நிற்குந் தினமே விரதத்திற்குரிய தினமாகக் கொள்ளப்பட வேண்டும்.

ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் விநாயகப் பெருமான் தேவர்கள் முன்னிலையில் விகடக்கூத்தாடினார். அந்தவேளை அவருடைய உடல், தொந்தி என்ப வற்றின் அசைவைப் பார்த்துச் சந்திரன் சிரித்து விட்டான். இதனை அவதானித்த விநாயகர் சந்திரனைப் பார்த்து, 'பெரியவர்கள் முன்னிலையில் நீ, அடக்க மின்றிச் சிரித்துவிட்டாய். ஆனபடியால் நீ சண்டாளானாகக் கடவாய்,' என்று சபித்து விட்டார். விநாயகர் சாபத்தினால், சந்திரன் ஒளி மழுங்கி மறைய விருந்த சந்தர்ப்பத்தில் இந்திரன் உபதேசப்படி அவள் இருபத்தொரு வருடங்கள் சதுர்த்தி விரதத்தை அநுட்டித்தான். மகிழ்ந்த விநாயகர் சந்திரனுக்கு விமோசனம் அளித்தார். “ஆவணிப் பூர்வச் சதுர்த்தியன்று மட்டும் உன்னைப் பார்ப்பவர்கள் சண்டாளர்களாவர். ஏனைய காலங்களில் உன் புனிதம் போற்றப்படும்” என்று சந்திரனுக்கு சாபவிமோசனம் கொடுத்து வாழ்வளித்ததாக ஒரு செய்தி உண்டு. விரத அனுட்டானங்கள் மனதைத் தூய்மை செய்வன.

75. வழிபாட்டில் பூவும், நீரும், தூபமும் - அவசியம்

சு மணத்திற் புகுந்திருந்தபோது “தருமசேனார் என்ற பெயர்கொண்டு சமணாக்குருவாகவே இருந்த அவருக்கு ஒரு சமய வழிபாட்டை நினைக்க நேரமெது? ஒவ்வொரு நாளும் பூவும் நீரும் தூபமும் கொண்டு வழிபட்டுவர வாய்ப்பு ஏது? அப்படி இல்லாதிருந்த சந்தர்ப்பத்திலும் நாவரசர் ஏன் “சலம்பு வொடும் தூபம் மறந்தறியேன்” என்று தேவாரம் செய்து, தன்னைப் பொய் யனாகக் கருதவைத்திருக்கிறார்? இது சிந்திக்க வேண்டிய விடயமல்லவா? அவ்வாறாயின் இந்த வரிகளின் உண்மையான பொருள் விளக்கம் தானென்ன? சிந்திப்போம். அது நாவுக்கரசரின் கழிவிரக்கம் தான் என்பதைப் பின்னர் புரிந்து கொள்ளீர்கள்.

இனி, அந்த திருவீரட்டானத் திருப்பதிகப் பாடலை மீண்டும் ஒருமுறை துவங்கும் முறை அணுகி பாடலை மீண்டும் ஒருமுறை இந்தப்பொருள் மனதி லிருத்திப் பாடிப்பாருங்கள்!

“சலம்புவாடு தூபம் மறந்து அறியேன்
தமிழோடிசை பாடல் மறந்து, அறியேன்
நலம் தீங்கிலும் உன்னை மறந்து அறியேன்
உன்நாமம் என்நாவிலே மறந்து, அறியேன்.

மறந்தறியேன் மறந்து அறியாதவனாகி வாழு இருந்துவிட்டேன் (ஓ) ஏற்றவாறு பொருத்திப் பார்க்க.

ஒரு சைவ சமயியானவன் நாள்தோறும் எந்தவழிபாட்டை தனது நியமமான நாள் கடமையில் செய்யவேண்டுமோ, அதைத்தானும் நான் இத்துணை காலமும் அறியாதவனாக, மறந்து இருந்துவிட்டேனே ஜயனே! என்னையும் இரட்சித்து, மன்னித்து ஆட்கொள்ள மாட்டாயா ஜயா!...” என்பது தான் இப்பாடலுக்குரிய சரியான பொருள் என்பதைச் சைவர்கள் உணர்ந்து அறிவார்களாக! அப்பா பெருமான் வாழ்விலேற்பட்ட ஏக்கம் எம்கும் வராது

76. திருமுறைகள்ல் ஏற்றும் பெறும் கடவுள் சிவபெருமானே

பிறவாயாக்கைப் பெரியோனான சிவபிரானையன்றி வேறொரு தெப் பத்தை முன்னிறுத்திப் பாடிய திருப்பாடல்களை நால்வர் திருமுறைகளில் எங்காவது கண்டுகொள்ள உங்களால் முடியுமா? சிவபெருமானே முழுமுதற் தெய்வம் என்பதுதான் சைவம். சிவனின் பிறிதொரு தோற்றமே கணேசன். முருகனும், பைரவரும், வீரபத்திரரும் என் பார்வதியும் கூட அவ்விழைவரிலிருந்து வேறாகாதவர்கள் என்பதுதான் சைவத்தின் கருத்து.

என்னின் வேறாகாதவர் “கணபதி” என்றும் தன்னைப்போல் மூன்று நேத்திரம் உடையவர் என்றும் சிவபிரானே கூறியதாக உரைப்பது கந்தபுராணம்.

இந்துமதத்தின் ஆடிப்படைத் திருநால்களான வேதந் களையும், ஆகமங்களையும் அடிமைபொற்றி எழுந்த சமயவிளாக்கங்களை புராண இதிகாசங்கள் விளக்கும். நீதிநெறிகள், தேவார திருவாசங்களுள்ளிட்ட துமிழ்த் திருமுறைகள், அருளாளர் பக்திமைப்பாடல்கள் தரும் சமய ஞானத்தையும் வாழ்வியல் விளக்கங்களையும் பரிபூரணமாகத் தரவல்லோர், விளக்கவல்லோர் அருகி வருகின்றனரோ என்ற ஜயம் நம்மிடை ஒருபுறம் :

கோவில்களிலும், ஆன்மீக நிறுவனங்களிலும் இப்பணிகள் மேலும் விஸ்தரிக்கப்படவேண்டும்: ஏன், வீடுகள் தோறும் கூட சமய ஞான விளக்கங்கள், சம்பிரதாயங்கள் பற்றிய அறிவு - நம் சமயத்தின் தொன்மை, பெருமை அற்புதச் சிறப்புகள் அறியப்படவேண்டும்.

பிள்ளையார் வழிபாட்டில் மந்திர உச்சாடனத்தில் ஓவ்வொரு நாளும் சொல்லக்கூடிய 16 மந்திரங்கள் கீழே தரப்படுகின்றன.

1. ஒம் சுமுகாய நம :	4. ஒம் கஜகர்ணாய நம :
2. ஒம் ஏகதந்தாய நம :	5. ஒம் லம்போதராய நம :
3. ஒம் கபிலாய நம :	6. ஒம் விகடாய நம :
7. ஒம் விக்னராஜாய நம :	12. கஜானானாய நம :
8. ஒம் கணபதியே நம :	13. வக்ரதுண்டாய நம :
9. தூம கேதவே நம :	14. சூர்ப்ப கர்ணாய நம :
10. கணாத்ஶ்டஷாய நம :	15. ஹேரம்பாய நம :
11. பாலசந்திராய நம :	16. ஸ்கந்தபூர்வ ஜாய நம :

இப்பதினாறு கணேச நாமங்களையும் ஓவ்வொரு நாளும் சுவாமி அறையில் சொல்லி வர உங்கள் துண்ப துயரங்கள் படிப்படியாகக் குறைந்துவர உணர்வீர்கள்!

தியானம் முறையை வழக்காறு ஆக்ருங்கள்!

சமய வழிபாட்டு முறையில் தியானம் முக்கியமான அம்சமாக குறிக்கப்படுகிறது. தியானத்துக்கு மன ஒருமைப்பாட்டுக்கு ஒங்காரமந்திரம் மிகச் சிறந்தது ஆகும்.

எங்களைல்லோரிடையேயும் உள்ளே இருப்பது அநாகத்தொனி - நாதப் பிரம்மம். எனக்குள்ளே இறைவன் இருக்கிறார் என்பதை அறிவுதான் சாதனை என்பதே.

“ஓம்” என்ற பிரஃணவ மந்திரத்தை வாய்விட்டு உச்சாடனம் செய்யும் முறை மையே இங்கு பேசப்படுவது. 6 ஆதாரங்களுக்கு ஊடாக இந்த ஒங்கார ஒலியை உச்சிவரை கொண்டுவரல் இங்கு முக்கியமானது. மூலாதாரம், சுவாதிட்டானம், மணிபூரகம், அநாதகம், ஆக்ஞை, விசத்தி என்னும் ஆறு ஆதாரங்களும் இதனால் சுத்திகரிக்கப்பெறும். ஓவ்வொரு முறையும் ஒங்காரம் செய்து பின்னர் நிசப்தம் கடைபிழிக்கவேண்டும். குறைந்தது 21 தட்டையாவது ஒங்காரம் செய்தல் பயன்தரும் வழிபாட்டு முறையாகும். ஜீவ, பிரம்ம ஜக்கியம் ஏற்படுத்தும் இப்பிரணவ மந்திரத்தின் ஈக்தி அழூர்வமானது.

77. சமயம் ஈர்ந்த சம்பிரதாயங்கள்

இரு மனிதன் தன் வாழ்நாளில் தன் மற்றைய வேலைகளையெல்லாம் ஒதுக்கி வைத்துவிட்டு முழுநேரத்தையும் இந்துசமயத்தை அறிந்துகொள்ள வேண்டுமென்று முயற்சித்தாலுங்கூட, அப்போதும் அதன் ஒரு பகுதியைத் தான் மேலோட்டமாக அறிந்துகொள்ள முடியும். அந்தஅளவுக்கு இந்துசமயம் பாந்தது! விரிந்து எல்லையற்றது.

இந்து சமயத்தின் தத்துவங்களை மூன்று வகையாக அறிந்துகொள்ள வேண்டும். அவை 1. பக்தி 2. ஞானம் 3. கர்மா. நம் இந்துசமயத்தின் மூலநூலான வேதத்திலே கர்மாவைப் பற்றி நிறைய விடயங்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. வேதங்களின் முடிவான உபநிஷதங்களுள் ஞானத்தைப் பற்றி நிரம்பச் சொல்லப் பட்டுள்ளன. பக்தியைப் பற்றிப் புராண இதிகாசங்கள் வாயிலாக நன்கு விளக்கப் பட்டுள்ளன.

அன்றாட வாழ்க்கையில் அமையக் கூடிய மரபுசார்ந்த செய்திகளிலிருந்து, ஆன்மீக வாழ்க்கையில் தெரிந்துகொள்ள வேண்டிய செய்திகள் வரை பல பயனுள்ள விடயங்கள் இந்து மதத்திலுள்ளன. தற்கால உலகம் மிக வேகமானது. எதையும் சுருங்கச் சொல்லி விளங்க தந்தாற்தான் ஏற்றுக்கொள்ளும் இயல்பு எம்பிடையே வேகமாகப் பரவி வருகிறது.

இந்துக்களின் வாழ்வில் பயனுள்ளதான், அறிந்து கொள்ள வேண்டிய சில அம்சங்களை இச்சிறிய கையேட்டில் வகுத்தும் தொகுத்தும் தரவிரும்புகிறோம்.

78. “சிரார்த்தம்” செய்யும் சம்பிரதாயம் ஏன்?

முன்னோர்கள் கிறந்தநாளில் அவர்களின் மேற்கதிக்காகச் சந்தக்திமினர் சிரத்தையுடன் செய்யும் கிக்கிரிகை மிக அர்த்தமுடையது. பெற்றார், முத்தோர் வழி முதாதைகள் கிறந்த நாளில் மட்டுமென்ற அமாவாசை, பூரணை, வருஷப் பிறப்பு முதலிய நாட்களிலும் சிரார்த்தம் செய்யும் சம்பிரதாயம் நம்மிடையே யுள்ளது. மனீதன் பிறப்பதற்கு முன்பும், பிறந்துவாழ்கின்ற போதும், கிறந்த பின்பும் அவ்வாழ்வு உண்டு என வற்புறுத்தி அதற்குரிய கிரியைகளை நம் ஆன்றோர் வகுத்துள்ளார்கள்.

சிரார்த்த கிரிகைகளின் போது பித்துருக்களான தகப்பன், பாட்டன், முன்பாட்டனார் பெயர்களைச் சொல்லி அவர்களுக்காக பிண்ட தர்ப்பணம் செய்யும் மரபு தவிர்க்க முடியாததாய் இருக்கிறது. அது அர்த்தமுள்ளது என்பதோடு விஞ்ஞானர்தியாகவும் பொருத்தி நோக்கக்கூடியது. தாதுத் தொடர்பு பற்றியே 3 பித்ருக்களின் பெயர் கூறும் இம்மரபு பின்பற்றப் படுகிறது. ஒரே பெயரில் வேறு எவ்ரேனும் பிறந்திருக்காமல் இருக்கப் பார்த்துக்கொள்ள முன்று தலைமுறைத் தொடர்பைச் சொல்கின்றனர். உற்பத்திக்கு மூலகாரணமானவரான தகப்பனின் சக்கில தாதுவிலிருந்தே குழந்தை பிறப்பதால் 84 கூறுகள் தந்தையின் அம்ஷங்கள், இந்தக் கூறுகளில் 56 கூறுகள் போக மிகுதி 28 கூறுகளும் தான் அவனின் உணவு, நீர் முதலியவற்றாலானவை என்பதை விஞ்ஞானமும் ஏற்றுக் கொள்கிறது. இந்த 56 கூறுகளில் தகப்பனிடமிருந்து 21, பாட்டனிடமிருந்து 15, பூட்டனிடமிருந்து 10 கூறுகள் கிடைக்கின்றன எனக்கூறும் அறிவியல் மேலும் நான்காம், ஐந்தாம் ஆறாம் ஏழாம் தலைமுறைகளும் 6, 3, 1 போன்ற கூறுகளைக் கொண்டது. எனவே கருமம் செய்பவரோடு ஏழு தலைமுறைகள் கருத்துக்கு எடுக்கப்படுகின்றன.

பிண்டங்கள் போட்படும் மரபு இப்பின்னணியிலேயே நம்மால் கடைப் பிடிக்கப்பட்டு வருகிறது. அது அர்த்த புத்தியானது என்பதை அறிவோம். இருபத்தொரு தலைமுறை என்று சொல்லப்படும். கணக்கு முறை பின்வருமாறு :

தந்தை முதல் முன் ஏழு பேர்
தன்முதல் பின் ஏழு பேர்
தாய் வம்சத்தில் வரும் பாட்டன் முதல் ஏழுபேர்
ஆக இருபத்தொரு தலைமுறை ($3 \times 7 = 21$)

○

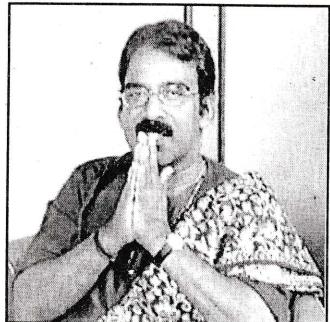
79. பத்னாறும் பெற்றுப் பெருவாழ்வு வாழ்க!

திருமாங்கல்யதாரணம் மங்களகரமாக நிறைவேறியதைத் தொடர்ந்து மணவறையில் மணமக்களை மணமண்டபத்திலே கண்டு ஆசிர்வதித் ததும், வாழ்த்துத் தெரிவித்தலும் பரிசில்கள் அன்பளிப்புகள் வழங்குவதும் வழுமை.

மணமக்கள் எழுந்து கிழக்குமுகமாக நிற்க கலியாணச் சடங்குகளை நிறைவேற்றித் தந்த குருக்கள் மந்திரம் கூறி அட்சதை போட்டு முதலில் ஆசிர்வதிப்பர். பின்னர் மணமக்களின் பெற்றோரும் வயதில் மூத்த சபையினரும், சான்றோரும் அட்சதையிட்டு வாழ்த்துவர். மணமக்களது கையில் அட்சதைத் தட்டு இருக்கும். வாழ்த்துவோர் “அறுகரிசி” யாலான அட்சதையை தம்மிருகைகளாலுமெடுத்து மூன்று முறை அதை அவர்கள் சிரசில், உச்சியில் சொரிந்து வாழ்த்த வேண்டும்.

இருபுயங்கள் மீது தூவி, கேசாதி பாதமாகவும், பாதாதிகேசாதி பாத மாகவும் அறுகரிசி இட்டு வாழ்த்தும் ஒரு நடைமுறை நம்மவரால் நடைமுறைப்படுத்தப்படுகிறது. சீர்சில் இட்டு, பதினாறும் பெற்றும் பெருவாழ்வு வாழ்க என வாழ்த்துவது கருத்தாழமுள்ளது. புகழ், செல்வி, வலிமை, வெற்றி, நன்மக்கள், பொன், நெல், நல்லுரை, நுகர்ச்சி, அறிவு, அழகு, பெருமை, இளமை, துணிவு, நோயின்மை, வாழ்நாள் என்பனவே அப்பதினாறு பேறுகளென நூல்களியம்பும். பின்வரும் பாடல் இச்சம்பிர தாயத்தை விளக்கப் பொருத்தமான தகவலைத் தருகிறது.

“உருவளர் வயது பூழி உயர்தலம் கருணை ஊக்கம்
பெருநிதி ஒழுக்கம் சீலம், பேரேபிமரனம் கல்லி
பெருவலி விஜயம் வீரம் புண்ணி மரதின் பேரகம்
திருநிறைபுகழ் ஈரெட்டும் பெற்றுநீர் வாழி வாழி!.”

80. நான் தான் இவ்விழாவின் பீரதம் அதீத்

**திட்டமிடப்படாத வகையில் விருந்தொன்றை
எத்ர்கொள்ள வருபவர் தான் அதீதி**

நமல்லிட்டுக்கு விருந்துக்கு வருவதாக அறிவித்துக் கொண்டு நான் நேரமதை முன்னமே சொல்லிவிட்டு, சந்திப்புக்களுக்கும் விருந்துகளும் ஏன் வைபவங்களுக்கும் சமுகமளிக்கும் வழக்கம் இன்று பொதுவாகி விட்டது. முன்னர் போல எந்தநேரத்திலும், யார் வீட்டுக்கும் எவரும் விருந்தை நாடிப் போக முடியாதபடி ஒருவித நாகரிகம் அது. “கோல் பண்ணிப் போட்டு வாருங்கோ.” இது தான் இன்றைய விருந்தினரின் எதிர்பார்ப்பு. இந்த நிலையில் ஒருவர் எதிர்பாராமல் வந்து விட்டால் அவர்பாடு திண்டாட்டமாகக் கூட ஆகிவிடுமே என்று என்னுகிறோ மல்லவா! அதுதான் இல்லை ஏனென்னால் அதிதி என்றாலே அவர் எதிர்பாராதவராக வருபவராம். திதி என்பவர் தான் திட்டமிட்டு விருந்துக்கு அழைக்கப்படுவர். இனி யோசியுங்கள். இன்று அதிதி என்ற பதம் எதற்கு உபயோகப்படுகிறது என்று.

“தீதி” என்ற பதம் நான், நேரம், நடசத்திரம் தீர்மானிக்கக் கூடிய, திட்டமிடப்பட்ட நாளையும் நபரையும் குறிக்கும் சொல் என்பதைச் சரியாகப் புரிந்தவர் இன்றைய விழாக் களில் ஏற்படும் குள்றுபடியை, 6)பாருத்தமாகச் சீர்த்திக்கக் கடவுர்களாக.

வெண்டன் “தீயு” நொலைக்காட்சி தமிழ்ச் சேவை ஓளியர்புக்காக நூலாசிரியர் வழங்கிய கலந்துரையாடல் கருத்துக்கள், சிந்தனைகள் மொங்கிய நூல் இது.

திருவாவட்டுறை ஆதீஸ் சமயப் பார்ப்பனர் என்ற முறையிலும், மதுரைப் பள்ளிரு நிறுமறை மற்றத்துந் துறைக் கலைவர் என்ற வகையிலும் மதுரை சிற்தாந்த் சமயாளின் துறைக் கலைவர் என்ற நிலையிலும் இவங்கை, உடுகை திரு. யீத்யாளன் அவர்களுடு ஆராய்ச்சியில் பணி சிறக்கவும், அது நூல் முழுவில் வெளிவரவும் என்றுடைய வழிடுகடவுளான ஞானப்பூஷ்ணகோதை உடனாய ஸி காளத்தில் வருமானங்கள் சிந்தித்து வந்தித்து வாழ்ந்தி வளங்குகின்றன.

- தமிழ்க்கடல் யாழ். பாலசுந்தரம், மி.ஏ..மி. எல்..

அரசு துறைச் சௌரை (உய்வு) சென்னை உயர்நிதிமற்ற வழக்கறிஞர்

Pulavar M. S. Sri Thayalan M.Phil a Scholar well versed in Muththamil with his literary abilities has succeeded in explaning reasons in easy understandable simple language. This book would certainly be a guide for younger genaration and others interested to learn the Cultural & Costomary aspects of Tamil Culture & Hinuism.

- Kalaboooshana, Thodarpiyal Viththakar
Miss. Satsorupavathy Nathan B. sc.

விரியம் மிக்க சிந்தனைகளை முரிவெக்கும் முயற்சியில் நம் முதுகத்துவமானி “அசிரியமனி” திரு. யீத்யாளன் அவர்கள் எழுத்துப்பணியில் சட்டபடிவது எம்க்கல்லைம் வருமை தருவது. நாடு-நிந்த தமிழ், சமய பேச்சாளான வெள் அரசாங்க சேவையில் ஆசிரியாக உயர்பதவிகள் வகித்து முதிர்த்தவர். இவரின் அறிவும் ஆற்றலுமிக்க தமிழ், ஆளுமிக எழுத்துக்களை உலகம் அவாவி நிற்கின்றது.

- கலாநிதி வே. நவமோகன்
புதியாசிரியர், உரிமையாளர், காயத்திரி பார்க்கைகள்

Gayathri Publication

P. O. Box : 64, Dehiwela.
011 4981906

Rs. 200/-